

பொருளியல் நோக்கு

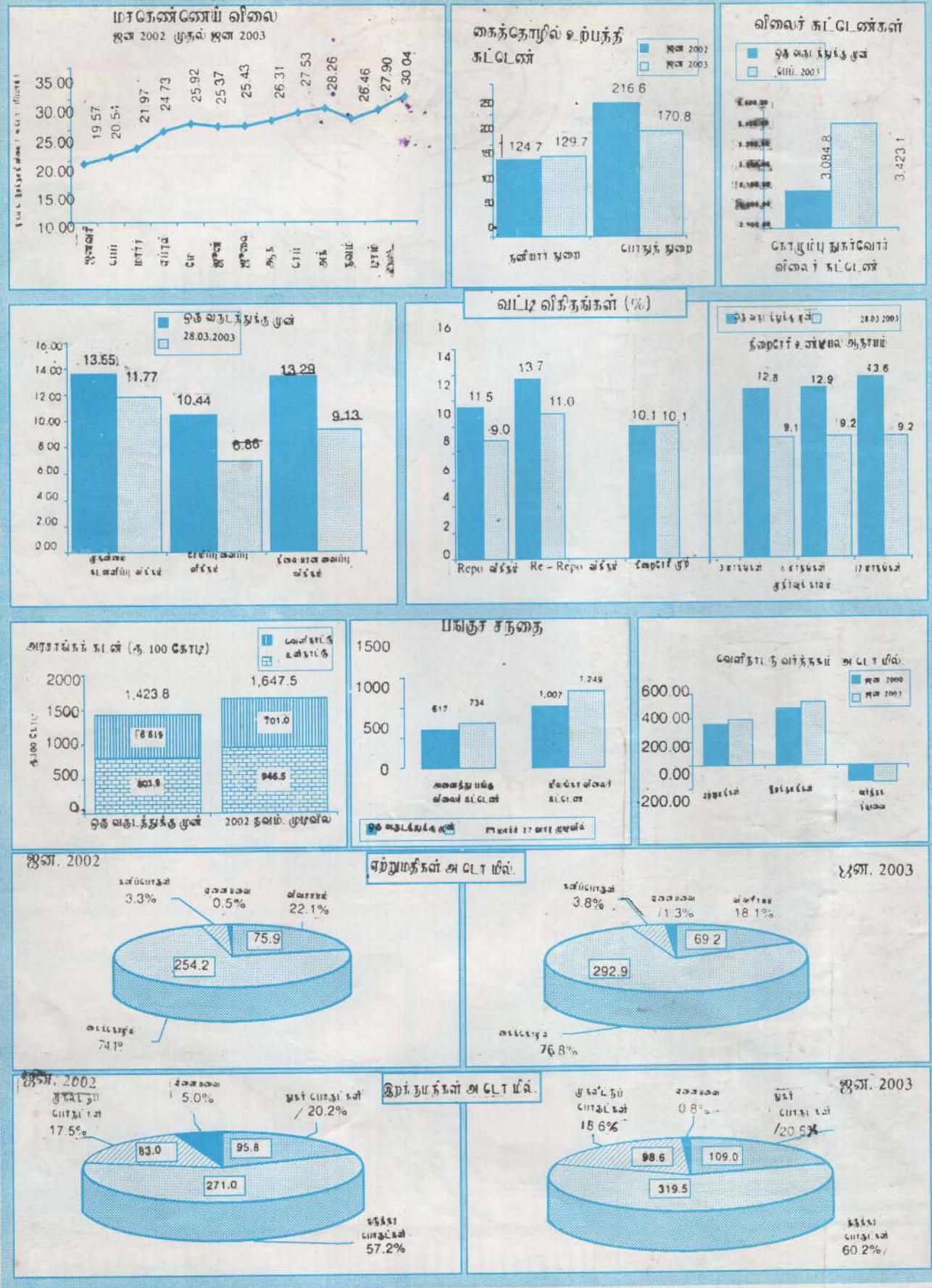
ஜன./மார்ச் 2003

கிராமியப் பொருளாதாரம்

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

இலங்கையின் தெரிவு செய்யப்பட்ட பொருளாதார ரூஹாட்டிகள்

பொருளியல் நோக்கு

வெளியீடு: ஆராய்ச்சிப் பகுதி மக்கள் வங்கி, தலைமையலுவலகம் சேர் சிற்றுப்பலம் ஏ. கார்டனர் மாவட்டத், கொழும்பு 2 இலங்கை.

ஆலோசனைச் சபை

ஸால் நாணயக்கார
தலைவர், மக்கள் வங்கி

அசோகா டி சில்வா
பொது முகாமையாளர்,
மக்கள் வங்கி

பிரதம ஆசிரியர்:
கலாநிதி எஸ்.எஸ்.ஏ.எஸ். சிரிவர்தன
ஆராய்ச்சிப் பணிப்பாளர்

பிரதிப் பிரதம ஆசிரியர்:
கலாநிதி எஸ்.எஸ். திலகசிரி
பிரதி ஆராய்ச்சிப் பணிப்பாளர்

இணையாசிரியர்/நிர்வாக ஆசிரியர்:
டப்.ஜி.எஸ். வைத்தியநாத
(சிரேஷ்ட ஆராய்சி அலுவலர்)

இணையாசிரியர்: (தமிழ் பதிப்பு -
பொருளியல் நோக்கு)
எம்.எஸ்.ஏம். மன்குர்

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும் அறிக்கைகளையும் புள் ஸி விவரத் தரவுகளையும் உரையாடல் களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தினைத் தாண்டி அறிவிலை வளர்ப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இதழாகும்.

பொருளியல் நோக்கு வெளியீடு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமூகப்பளித் திட்டமாகும். எனினும், அதன் பொருளாதாரகம் பல்வேறு ஆசிரியர்கள் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாயிருக்கும். அவை வங்கியின் கொண்டகைகளையோ உத்தி யோக்குர் மானி கருத்துக்களையோ உத்தி யோக்குப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரகரிக்கப்படும் சிறப்புக் கட்டுரைகள் அவ்வாசியிர்களின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதி பலிப்பனவுமாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளும் குறிப்புக்களும் வரவேற்கப் படுகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு மாதந்தோறும் வெளியிடப்படும். அதனை சந்தா செலுத்தியோ அல்லது விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

உள்ளடக்கம்

விசேட அறிக்கை

கிராமிய அபிவிருத்திமீது கவனஞ் செலுத்துதல்

டப். ஜி. எஸ். வைத்தியநாத 02 கிராமிய பொருளாதாரத்தின் முக்கியத்துவம்

09 கிராமிய அபிவிருத்திக்கான அரசு கொள்கை - அதன் குறிக்கோளும் முக்கிய கூறுகளும்

14 கிராமிய பொருளாதாரத்தில் வினா பொருட்களை சந்தைப்படுத்தலும் அது தொடர்பான பிரச்சினைகளும்

20 இலங்கையின் கிராமப் பிரதேசங்களில் வறுமையும் சமூக புறமொதுக்கலும்

27 இலங்கையில் கிராமிய வறுமையை குறைப்பதற்கான உத்திகளும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும்

5063

அடுத்த இதழ்
சிறு தொழில்துறை அபிவிருத்தி

அட்டைப் படம் : நயனாந்த விஜயகுலதிலக

அச்சுப் பதிவு : DTP பிரிவு, மக்கள் வங்கி

கிராமிய பொருளாதாரத்தின் முக்கியத்துவம்

ப. ஜி. எஸ். வைத்தியநாத் பிள்ளை ஆராய்ச்சி அதைவார் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு, மக்கள் வகுக்கும்

உலகமயமாக்கல் செயன்முறையின் போது விவசாயம் மற்றும் சிறு கைத்தொழில் துறை போன்ற பாரம்பரிய கிராமியத் துறைகள் தொடர்பாக உரிய விதத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. சுற்றுலாத் துறை, சேவைகள் துறை மற்றும் சிறுமட்ட தொழில் முயற்சிகள் போன்ற பொருளாதாரத்தின் ஏனைய துறைகள் மீது உயர் அளவில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வரும் ஒரு பின்னணியில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பாரம்பரிய துறைகள் ஒன்றில் பூர்க்கணிக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது மறங்கப்பட்டுள்ளன. உலகமயமாக்கல் செயன்முறையில் சுந்தகைள் இடையறாது விரிவடைந்து வருவதுடன், நாடுகளின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் மூலதன இடப் பெயர்ச்சி மிக வேகமாக இடம்பெற்று வருகின்றது. இந்தச் சூழலில் வர்த்தகத் துறை மிகக் கடுமையான போட்டியை எதிர்கொள்கிறது. தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நவீன முன்னேற்றம் காரணமாக அனைத்துக் கைத்தொழில் பிரிவுகளிலும் உற்பத்தித்தின் அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது. மறுபுறத்தில், ஊழியத்துக் கான கேள்வியில் ஒரு வீச்சு ஏற்பட்டுள்ளது. தொழில் வாய்ப்புக்கள் பல்வேறு துறைகளுக்கிடையில் நகர்ந்து சென்றுள்ளன. உள்ளூர் வேலை கொள்வோர் இப்பொழுது தமது ஊழியர்களிடம் வேறு பட்ட புதிய தேர்ச்சித் திறன்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

உலகமயமாக்கல் மற்றும் மீளமைப்புச் செயற்பாடு என்பவற்றின் தாக்கங்கள் சர்ச்சைக் குரியைவயாக இருந்து வருகின்றன என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. நல்ல தாக்கங்களும் அதே போல மோசமான தாக்கங்களும் காணப்படுகின்றன. எவ்வாறிருப்பினும், அவை நாங்கள் வாழ்ந்து வரும் பொருளாதாரச் சூழலில் தொடர்ந்தும் பாரிய அளவிலான மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாற்றங்களுக்கு ஏற்பாடுகளிலும் அதிகரித்துச் செலுவது என்ற விடயம் மிகவும் சிரமமான ஒரு காரியமாகவே இருந்து வருகின்றது. ஆனால், அவற்றை நாங்கள் புறக்கணிக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் அத்தகைய ஒரு புறக்கணிப்பு எமது கிராமிய சமூகங் களின் நல்வாழ்வின் மீது நீண்ட கால நீதியிலான தாக்கங்களை எடுத்து வர முடியும்.

பொருளாதார அபிவிருத்திக் கண் ணோட்டத்தில் நோக்கும் பொழுது இத்தகைய மாற்றங்கள் பல்வேறு

கேள்விகளை எழுப்பி வருவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. கிராமிய பொருளாதாரத்தின் தனித்துவத்தை எடுத்துச் காட்டும் காரணிகள் எவை? கிராமிய பொருளாதாரத்தை முன் நகர்த்திச் செல்லும் யொறிமுறைகள் எவை? இந்தச் சூழ்நிலையில் வணிக நறுவனங்கள் எவ்வாறு செயறப்படுவருகின்றன? ஊழியர்கள் தையில் செலுத்தப்பட்டு வரும் ஒரு பின்னணியில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பாரம்பரிய துறைகள் ஒன்றில் பூர்க்கணிக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது மறங்கப்பட்டுள்ளன. உலகமயமாக்கல் செயன்முறையில் சுந்தகைள் இடையறாது விரிவடைந்து வருவதுடன், நாடுகளின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் மூலதன இடப் பெயர்ச்சி மிக வேகமாக இடம்பெற்று வருகின்றது. இந்தச் சூழலில் வர்த்தகத் துறை மிகக் கடுமையான போட்டியை எதிர்கொள்கிறது. தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நவீன முன்னேற்றம் காரணமாக அனைத்துக் கைத்தொழில் பிரிவுகளிலும் உற்பத்தித்தின் அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது. மறுபுறத்தில், ஊழியத்துக் கான கேள்வியில் ஒரு வீச்சு ஏற்பட்டுள்ளது. தொழில் வாய்ப்புக்கள் பல்வேறு துறைகளுக்கிடையில் நகர்ந்து சென்றுள்ளன. உள்ளூர் வேலை கொள்வோர் இப்பொழுது தமது ஊழியர்களிடம் வேறு பட்ட புதிய தேர்ச்சித் திறன்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கேள்விகள் எமது நாட்டின் கிராமிய பொருளாதாரத்தை பொறுத்தவரையிலும் கூட பெருமளவுக்கு பொருந்தக் கூடிய கேள்விகளாக இருந்து வருகின்றன. கிராமிய பொருளாதாரத்தில் பொருத்தமான அபிவிருத்தியை எடுத்து வரும் பொருட்டு இக்கேள்விகளுக்கான பதில்களை நாங்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஏனைய பல மூன்றாவது உலக நாடுகளில் போலவே இலங்கையின் கிராமிய பொருளாதாரமும் பெறந்தொகையான பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றது. சிறந்த தொழில் வாய்ப்புக்குக் கூட இல்லாதிருத்தல், உணவு, குடி நீர், இருப்பிடம் போன்ற அடிப்படை வசதிகளின் பற்றாக்குறை மற்றும் வாழ்க்கைக்கு போதிய அளவிலான வருமானம் கிடைக்காதிருத்தல் போன்ற பிரச்சினைகளை கிராமிய சமூகங்கள் எதிர்கொண்டுள்ளன. பல தசாப்த காலமாக கிராமியத் துறையில் பல வேறுபட்ட திட்டங்கள் அமுல் செய்யப்பட்டு வர்த்துள்ள போதிலும் இப்பிரச்சினைகளை திருப்திகரமான விதத்தில் தீர்த்து வைப்பதில் அவை தோல்வி கண்டுள்ளன. சமூகத்தின் நல் வாழ்வை மேம்படுத்தும் விடயத்தில் போதிய அளவில் தலையீடுகளை மேற்கொள்வதிலும் அத்தகைய நிட்டங்கள் வெற்றியீட்டியிருக்கவில்லை.

கிராமிய பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருபவர்களைப் பொறுத்தவரையில் “சரியான”

அனுகுமறையை தெரிவு செய்து கொள்ளும் விடயம் எப்பொழுதும் ஒரு சவாலாகவே இருந்து வருகின்றது. உள்ளூர் பொருளாதாரத்தின் இயல்பை புரிந்து கொண்டு, அதனை நெறிப்படுத்திச் செல்லும் சக்திகள் எவை என்பதனையும், அதன் ஆற்றல்கள் மற்றும் பலவீனங்கள் எவை என்பதனையும் அவர்கள் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும். கொள்கை வகுப்பவர் களும் ஏனைய செயற் பாட்டாளர்களும் கிராமிய பொருளாதாரத்தின் எதிர்காலம் எங்கு இருக்கின்றது என்ற விடயம் தொடர்பாகவும் ஒரு தெளிவினைப் பெற்றுக் கொள்வது முக்கியமாகும்.

இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் ஏனைய பல துறைகள் உலகமயமாக்கல் செயன் முறையிலிருந்து தோன்றும் சவால்களை எதிர்கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் மீளமைப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கும் அதே வேளையில், கிராமிய பொருளாதாரம் கணிசமான அளவில் மாற்றும் எதுவுமின்றி அதே விதத்தில் இருந்து வருகின்றது. அதாவது, இத்துறையில் இன்னமும் பாரிய அளவிலான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்க வில்லை. எனவே, கிராமிய பொருளா தாரத்தை சீராக்கம் செய்து கொள்வதற்கு அதனை மீளமைப்புச் செய்ய வேண்டிய தேவை இப்பொழுது தோன்றியுள்ளது.

கிராமிய அபிவிருத்திச் செயன் முறையிடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ள மிக முக்கியமான சில காரணிகளை இப்பொழுது நாங்கள் இனங்கள்டு கொள்ள வேண்டும்:

1. வருமானம், வேலை வாய்ப்பு, போசாக்கு, வீடுமைப்பு மற்றும் ஏனைய சமூக சேவைகள் என்பவற்றின் மட்டங்களை உயர்த்தி, அவற்றை மேம்படுத்துதல்.
2. வறுமையின் விளைவாகத் தோன்றும் போசாக்கின் மை நிலையை குறைத்துக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள்.
3. கிராமிய மக்களின்டையே நிலவி வரும் வருமான ஏற்றத்தாழ்வுக்களை குறைத்தல்; வேலை வாய்ப்புக்களைப் பொறுத்தவரையில் நகர் ப்புற மக்களுக்கும் குமிடையில் நிலவி வரும் ஏற்றத்தாழ்வுக்களை குறைத்தல்.

4. குடித்தொகை வளர்ச்சியை கட்டுப் படுத்துதல்.

உலகமயமாக்கல் கோட்பாடு மற்றும் திறந்த சந்தைப் பொருளாதார முறை என்பவற்றின் பின்புலத்தில் அபிவிருத்திச் செயன்முறையில் ஈடுபட்டு வரும் நாடுகள் தமது ஒட்டுமொத்த அபிவிருத்தி தொடர்பாக ஒரு புதிய சவாலை எதிர்கொண்டுள்ளன. இச்சந்தரப்பத்தில், கிராமிய பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்தி எந்தத் திசையில் நெரிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து மிகக் கவனமான ஒரு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். குறிப்பாக மூன்றாவது மண்டலத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளில் மொத்தக் குடித்தொகையில் சுமார் 80 சதவீதமான மக்கள் இன்னமும் கிராமப் பிரதேசங்களிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்விதம் கிராமங்களில் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் பிரிவினால் சுமார் 80 - 90 சதவீதத்தினர் கடும் வறுமையில் உழன்று வருகின்றனர். இலங்கையின் நிலவரம் ஒரளவுக்கு திருப்திகரமானதாக இருந்து வந்த போதிலும், இது இன்னமும் நாங்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டி யிருக்கும் மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையாகவே காணப்படுகிறது. கிராமிய மக்களின் பொருளாதார நிலைமைகளை மேம்படுத்திக் கொள்ளாது கிராமிய அல்லது தேசிய பொருளாதார இலக்குகளை எம்மால் சாதித்துக் கொள்ள முடியாது. எனவே, கிராமிய அபிவிருத்தி இல்லாத நிலையில் நாங்கள் ஒரு தேசிய அபிவிருத்தியை எதிர்பார்க்க முடியாது.

கிராமிய பொருளாதாரத்தின் பங்களிப்பு குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு கிராமிய பொருளாதாரம் கணிசமான அளவிலான ஒரு பங்களிப்பினை வழங்க முடியும் என்ற விடயம் இப்பொழுது பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக விவசாயத் துறையே கிராமிய பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும் பாக உள்ளது. கிராமியத் துறை சாராத பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்தி பெரு மளவுக்கு கிராமிய பொருளாதாரத்திலேயே தங்கியிருந்து வருகின்றது. குறிப்பாக நாட்டின் உணவு விநியோகத்துக்கு கிராமிய பொருளாதாரம் மிக முக்கியமான ஒரு பங்களிப்பினை வழங்குகின்றது. கிராமிய பண்ணைகளில் விலைகளில் வழங்கப்படும் உணவுப் பொருட்கள் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், நகரத் துறையில் கூலி விகிதங்களை குறைந்த மட்டங்களில் வைத் திருப்பதற்கும் உதவுகின்றன. மேலும், கிராமிய

குடித்தொகை நாட்டின் விவசாயம் சாராத துறைக்கு தேவையான ஊழியத்தை வழங்கி வருகின்றது என்ற விடயமும் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக கிராமியத் துறையே தேர்ச்சியற்ற ஊழியத்துக்கான பிரதான மூலமாக இருந்து வருகின்றது. இது பரஸ்பரம் நகரத் துறைக்கும் கிராமியத் துறைக்கும் அனுகலம் அளிக்கும் ஒரு விடயமாகும். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், கிராமிய துறையிலிருந்து அனுப்பிவைக்கப்படும் ஊழியர்கள் மூலம் நகரத் துறையின் ஊழியத் தேவை நிறைவு செய்யப்படுகின்றது. அதே வேளையில், கிராமியத் துறையில் நிலவி வரும் மிதமின்சிய ஊழியத்தை உறிஞ்சிக் கொள்வதன் மூலம் நகரத் துறை கிராமியத் துறைக்கு உதவி வருகின்றது.

மற்றொரு சாதகமான காரணி கிராமிய சேமிப்புக்கள் மூலம் தேசிய சேமிப்புக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் பங்களிப்பாகும். இது மூலதனக் குலிப்புக்கு உதவுவதுடன், நிதி நிறுவனங்களின் நிதி ஆதாரத்தையும் பலப்படுத்தி வருகின்றது. அந்த நிலையில் நிதி நிறுவனங்கள் விவசாயம் சாராத துறைக்கு கடன்னிப்புக்களை மேற்கொள்ளக் கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன. எவ்வாறிருப்பினும், கிராமியச் சேமிப்புக்கள் கிராமிய பொருளாதாரத்தில் முதலீடு செய்யப்படுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டும் நிலவி வருகின்றது. அதாவது, முக்கியமான பல நிதி நிறுவனங்கள் கிராமிய பொருளாதாரத்திலிருந்து திரட்டிக் கொள்ளும் வைப்புக்களின் அளவுடன் ஒப்பிடும் பொழுது அத் துறைக்கு போதிய அளவிலான கடன்னிப்புக்களை மேற்கொள்வதில்லை எனக் கூறப்படுகின்றது. கிராமிய பொருளாதாரம் விவசாய இறக்குமதி பிரதியீட்டுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் நாடுகளிசமான அளவிலான அன்னியச் செலாவணியை சேமித்துக் கொள்வதற்கும், சென்மதி நிலுவை இடைவெளியைக் குறைத்துக் கொள்வதற்கும் பெருமளவுக்கு உதவி வருகின்றது. கிராமியத் துறையின் விவசாய விளைபொருட்களின் ஏற்றுமதி மூலதனப் பொருட்கள், நடுத் தரப் பொருட்கள் அல்லது பொருளாதாரத்தின் ஏனையை துறைகளுக்கு அவசியமான மூலப் பொருட்கள் என்பவற்றை இறக்குமதி செய்வதற்கு தேவைப்படும் பெறுமதிமிக்க அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டி வருகின்றன. சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர்களின் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களை இதற்கான ஒரு உதாரணமாக குறிப்பிட முடியும்.

இலங்கையில் ஏனைய விவசாய உற்பத்திகளின் ஏற்றுமதி

வருடம்	ரூ மில்லியன்
1998	11.027
1999	11.597
2000	11.784
2001	12.174
2002	11.784

இந்த ஏற்றுமதிப் பொருட்களில் மரக்கறி வகைகள், பழ வகைகள், பாக்கு, கோப்பி, மிளகு, கருவா, கராம்பி, சாதிக்காய், சாதி பத்திரி, ஏலக்காய், எண் ஜெய விததுக்கள், கொக்கோ உற்பத்திகள், வெற்றிலை, புகையிலை, அத்திபாவசிய எண்ணைய வகைகள் போன்றவையும் கிராமியத் துறையில் உற்பத் தீசெய்யப்படும் ஏனைய விவசாயப் பண்டங்களும் அடங்கியிருந்தன. எனவே, கிராமிய பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்தியானது நாட்டில் ஆரோக்கிய மான பொருளாதார நிலைமைகளை பராமரித்து வருவதற்கும், பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கும் கணிசமான அளவிலான ஒரு பங்களிப்பினை வழங்க முடியும்.

கிராமிய பொருளாதாரத்தின் பின் தங்கிய நிலைக்கு பங்களிப்புச் செய்து வரும் காரணிகள்

வளர்முக நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் கிராமியப் பொருளாதாரங்கள் பொதுவாக பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றன. இந்த நிலையில், இப் பின்தங்கிய நிலைக்கு வழிகோலியிருக்கும் பிரதான காரணிகளை நாங்கள் இனக்கண்டு கொள்வது அவசியமாகும். கிராமியத் துறையில் செழிப்பு நிலையை எடுத்து வரும் பொருட்டு வளங்களை திரட்டுவதற்கு இக் காரணிகளை அல்லது பிரச்சினைகளை சரிவரப் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும். இத்தகைய ஒரு சில காரணிகள் கீழே கவனத்தில் எடுக்கப் படுகின்றன.

1. சிறிய குடும்பப் பண்ணைகள்

கிராமியத் துறையின் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சிறப்பங்கள் சிறிய அளவிலான குடும்பப் பண்ணைகளாகும். காணி மற்றும் குடும்ப உழைப்பு என்பனவே இங்கு பிரதான உற்பத்தி உள்ளுக்களாக இருந்து வருகின்றன. பெரும்பாலன சந்தர்ப்பங்களில் உற்பத்தி குடும்பப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. குடித்தொகைப் பொருட்களுக்குத் தீவிட விரும்பும் காரணங்கள் இன்னத்தில் விதத்தில் புதிய தலைமுறை

யினருக்கு விவசாயக் காணிகள் கிடைக்கா திருந்தமையினால் ஏற்கனவே இருக்கும் காணிகளை துண்டாட வேண்டிய ஒரு நிலைமை தோன்றியது. அதன் விளைவாக, குடும்ப விவசாயக் காணிகளின் அளவு படிப்படியாக சிறுத்து வந்துள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும், பணப் பயிர் உற்பத்தி சந்தைத் தேவைகளை கருத்தில் கொண்ட விதத்திலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. உதாரணமாக, பாரிய அளவிலான விவசாய நிலப் பரப்புக்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வரும் மின்காய், பெரிய வெங்காயம், மரக்கறி வகைகள் மற்றும் அரிசி என்பன நேரடியாக சந்தைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கிராமிய விவசாய நிலங்கள் அளவில் சிறியவையாக இருந்து வரும் நிலை கிராமியப் பிரதேசத்தில் வருமானம் மற்றும் செல்வம் என்பவற்றின் பகிர்வில் நிலவி வரும் ஏற்றத்தாழ்வுக்கு வழிகோலியுள்ளது.

2. சராசரி பயிர் விளைச்சல்

ஒரு ஹெக்டெயர் நிலப் பாபின் சராசரி விளைச்சல் குறைவாக இருந்து வருவதும், அதன் விளைவாக கிராமிய விவசாயிகளின் வருமானம் குறைவடைவதும் கிராமிய வறுமைக்கு பங்களிப்புச் செய்யும் மற்ற ஹெக்டூ காரணியாகும். குறைந்த விளைச்சல் குறைந்த மட்டத்திலான விளை திறன் கொண்ட வளங்கள் பயன்படுத்தப் பட்டு வருவதன் காரணமாகவே ஏற்படுகின்றது. இதற்கு நிலத்தின் தரம் குறிய நிலை, போதிய அளவில் உரப் பாவனையின்மை, மூலதனப் பற்றாக்குறை மற்றும் தொழில்நுட்ப குறைபாடுகள் போன்ற பல காரணிகள் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றன. இந்த சாதகமற்ற நிலைகளில் ஒரு சில கிராமியப் பொருளாரத்தில் குறைந்த உற்பத்தித் திறனுக்கும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன.

3. தொழில்நுட்ப உபயோகம்

இன்றைய உலகம் அதி நவீன தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களை சாதித்து வந்த போதிலும் எமது கிராமியப் பொருளா தாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நவீன தொழில்நுட்பத்தின் உபயோகம் மிக அரிதாகவே காணப்படுகிறது. விவசாயத் துறையில் இன்னும் பாரம்பரியமான சாகுபாடி முறைகளே இடம்பெற்று வருகின்றன. மேலும் நிலம் துண்டாப் படுவதன் காரணமாக சிறிய காணித் துண்டுகளை வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் தமது பயிரிச்செய்கை நடவடிக்கைகளில் தொழில்நுட்பத்தைப் பிரயோகிக்க முடியாத நிலையில் இருந்து

வருகின்றனர். சிறு காணித் துண்டுகளில் இயந்திரங்களின் உதவியுடன் சாகுபாடியை மேற்கொள்ள முடியாது. இந்த சிறு காணித் துண்டுகள் ஒருங்கிணைக்கப் பட்ட பாரிய நிலப் பரப்புக்களாக மாற்றியமைக்கப் பட்டால் மட்டுமே அவற்றில் இயந்திரங்களின் உதவியுடன் நவீன பண்ணைத் தொழில் நுட்பங்களைப் பிரயோகித்து சாகுபாடியை மேற்கொள்ள முடியும். ஆனால், அதற்கென இதுவரையில் பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகளினால் எத்தகைய முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கவில்லை.

4. கிராமிய அபிவிருத்தியில் மக்களின் பங்கேற்பு

திட்டமிடப்பட்ட நிலைத்து நிற்கக் கூடிய ஏற்றத்தாழ்வற்ற கிராமிய அபிவிருத்திக் கட்டமைப் பொன்றை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கும், அவ்வப்பொழுது தோன்றக் கூடிய திட்டவட்டமான பிரச்சினைகளை கவனத்தில் எடுப்பதற்கென விசேட செய்திட்டங்களை வடிவமைத்துக் கொள்வதற்கும் பல்வேறு அரசாங்கங்களும் அரசு சாரா அமைப்புக்களும் கணிசமான அளவிலான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளன. எனினும், தனியான விதத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் துறை சார்ந்த நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் கிராமியத் துறையில் விவசாய, பொருளாதார மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு நிலையான தீர்வுகளை எடுத்து வருவதில்லை என்ற விடயத்தை எமது அனுபவங்களும், பல வேறு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் தொடர்பான மதிப்பீடுகளும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. மேலும், இத்தகைய நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் முக்கியமான அனுகூலங்களை செல்வந்தர்கள் திருட்டுத்தனமாகப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதனையும், அதன் காரணமாக வறியவர்கள் மிக மோசமான நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதனையும் கடந்த கால அனுபவம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மூலவளங்களின் பகிர்வு மற்றும் உபயோகம் என்பவற்றில் வெளிப்படையான தன்மை நிலவி வரவில்லை. இந்த நிகழ்வுகளில் பங்கேற்ற அடித்தட்டு மக்கள் விவரம் அறியாதவர்களாக இருந்து வந்த காரணத்தினால் அவர்கள் இவற்றில் முனைப்பான விதத்தில் பங்கேற்கவில்லை. பின்னர் இந்நிலைமையை தலைவர் க்கும் பொருட்டு “ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டம்” என்ற பெயரில் ஒரு புதிய உத்தி அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது. வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களை மக்கள் அனைவரும் உச்சமட்டத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்வதே இந்த உத்தியின் குறிக்கோளாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால், ஒருங்கிணைந்த

கிராமிய அபிவிருத்தி உத்தி அதன் மூலம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பெறுபோக்களை எடுத்து வருவதில் தோல்வி கண்டிருந்தது. எனினும், அதன் ஒரு சில கூறுகள் வெற்றியிட்டியிருந்தன. கிராமிய அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் மோசமான செயலாற்றுக்கைக்கு பங்களிப்புச் செய்து வந்திருக்கும் மிக முக்கியமான காரணிகளில் ஒன்று தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளல் மற்றும் அமலாக்கல் என்பவற்றில் மக்களின் பங்கேற்பு மிகவும் குறைந்த அளவில் நிலவி வருவதாகும்.

5. கிராமியத் துறையில் பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகள்

கிராமியத் துறையின் பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகள் விவசாயத் துடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதனால் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. விவசாயமே முதன்மையான வருமான மூலாதாரமாக இருந்து வரும் கிராமிய கிராமியப் பொருளாதாரமொன்றில் பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகள் மிக முக்கியமான மாற்று வருமான மூல மொன்றை மக்களுக்கு வழங்கி வருகின்றன. பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகளில் இத்துறை கிராமியப் பிரதேசங்களில் வருமானத்தையும் வேலை வாய்ப்புக் களையும் உருவாக்கி வருகின்றது. அந்த வகையில் அது மிக முக்கியமான ஒரு பொருளாதார காரணியாக இருந்து வருவதனை அவதாரிக்க முடிகிறது. இத்துறை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கும், குறைந்த அளவிலான வருமானங்களைப் பெற்று வரும் சிறு நிலச் சொந்தக் கார்களுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்கும் விவசாய நடவடிக்கைகள் இடம்பெறாத காலப் பிரிவுகளின் போது வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கி வருகின்றது.

குடித்தொகை அதிகரித்து வருவதுடன் இணைந்த விதத்தில் கிராமிய விவசாயத் துறையினால் அதன் நடவடிக்கைகளை விரிவாக்கிக் கொள்ள முடியாத ஒரு நிலை நிலவி வருகின்றது. அதன் விளைவாக கிராமப் பிரதேசங்களில் ஊழியர்களின் ஒரு மிகை தோன்றுகிறது. இத்தகைய ஊழியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்குவதிலும் பண்ணை சாராத துறை கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வருகின்றது. கட்டுமான வேலைகள், மேசன் வேலை, தச்ச வேலை, வீட்டுப் பொருட்களை வகித்து வருகின்றது. அதன் பங்கினை வகித்து வருகின்றது. கட்டுமான வேலைகள், மேசன் வேலை, தச்ச வேலை, வீட்டுப் பொருட்களை வகித்து வருகின்றது. மீன்பிடி, கைவிளைப் பொருட்கள், கைகத்திறி நெசவு மற்றும் புதைக்கை கைத்து கொண்ட பாதுகாப்பு வகையில் போன்ற பண்ணை சாராத நடவடிக்கை

கள் கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் இடம்பெற்று வருவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. எனவே, கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இந்த தொழில் துறைகளுக்கு உயர் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

கிராமியப் பொருளாதாரங்களில் வருமானம் மற்றும் வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கம் என்பவற்றில் பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகள் மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்த போதிலும் இந்நடவடிக்கைகளின் முக்கியத்துவத்துக்கு உரிய அங்கோரம் வழங்கப்படவில்லை. இது தொடர்பாக கடந்த காலத்தில் ஒரு சில நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருந்த போதிலும் வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கத்தில் இத்துறை வகித்து வரும் முக்கியத்துவம் குறித்து போதிய அளவில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு இருக்கவில்லை. ஒரு சில மதிப்பீட்டாய்வுகளின் பிரகாரம் பண்ணை சாராத துறை கிராமியத் துறையில் சுமார் 50 சதவீதமான வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கி வருகின்றது. பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகளின் முக்கியத் துவத்தை மூன்று அளவுகோல்களின் அடிப்படையில் நோக்க முடியும்:

i. கிராமியப் பிரதேசங்களில் பண்ணை சாராத வேலை வாய்ப்புக்களின் அளவு ரீதியான முக்கியத்துவம்.

ii. கிராமியத் துறையைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் சடுப்பட்டு வரும் பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகளின் உற்பத்தித் திறன் மற்றும் இலாபங்கள்.

iii. பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகளின் விரிவாக்கத்துக்கு ஊடாக சமத்துவ இயல்பிலான கிராமிய அபிவிருத்தி முறையொன்றை சாதித்துக் கொள் வதற்கான வாய்ப்பு.

கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகளின் நிறுவனரீதியான கட்டமைப்பு மிகவும் பலவீணானதாகவே இருந்து வருகின்றது. இது போதிய அளவில் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டிருக்க வில்லை. மேலும் இந்நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வரும் மக்களுக்கு நிலையான ஜீவனோ பாயத்தை வழங்கக் கூடிய விதத்தில் அவை போதிய அளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கவுமில்லை. எனவே, இந்நடவடிக்கைகளை உயர் தரத்தில் மேம்படுத்தக் கூடிய சாத்தியப்பாட்டினை கண்டறிவது அவசியமாகும்.

i. கிராமிய மக்களுக்கு போதிய அளவிலான வருமானங்களையும் நல்ல வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உறுதிப் படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தித் திறன் வாய்ந்தவையாக அவை இருந்து வருகின்றன.

ii. இத்தகைய பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகள் கிராமிய மக்களுக்கு சமத் துவமான வளர்ச்சிக் கான வாய்ப்பினை பெற்றுக் கொடுக்கின்றன.

இலங்கையில் விவசாயத் துறை சார்ந்த தொழிலாளர்களின் வேலை வாய்ப்பில் பருவ கால அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் நிலவி வருகின்றன. அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு விவசாய நடவடிக்கைகள் இடம்பெறாத காலப் பிரிவுகளின் போது பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகளில் வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. மேலும், விவசாய பயிர் செய்கைத் துறையில் மாற்று வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத மக்களும் கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத்தகையவர் களுக்கும் பண்ணை சாராத நடவடிக்கை கக்களில் மாற்று வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பது அவசியமாகும். இந்தப் பின்னணியில் வருடம் முழுவதிலும் பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகளில் இம்மக்கள் பிரிவினர் களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதற்கான ஒரு நிறுவனத்தின் தோற்றம் அவசியமாகின்றது. மூல வளங்கள் பிரதேசத்தக்குப் பிரதேசம் வேறுபட்டிருப்பதனால் மூலவளங்களின் கிடைக்கும் தன்மையின் அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கக் கூடிய பிரதேசங்களை இந்த நிறுவனம் இனங்கள்கூடுதலாக கொள்ள வேண்டும். கைவினங்க் கலைஞர்கள், குடிசைக் கைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டு வருபவர்கள் மற்றும் வீட்டுத் தோட்டச் செய்கையாளர்கள் ஆகியோரே உள்ளடக்கிய சிறிய மற்றும் நடுத்தர கைத்தொழில் துறையொன்றை உருவாக்க வது ஒரு நல்ல தெரிவாக இருக்க முடியும்.

கிராமியக் குடித்தொகையை பொறுத்த வரையில் விவசாயிகள், குத்தகை அடிப்படையில் பயிர் செய்கையை மேற்கொள்பவர்கள் மற்றும் நிலமற்ற விவசாயிகள் ஆகியோரே பெரும்பான்மையினராக வசித்து வருகின்றனர். அபிவிருத்தியின் அனுகூலங்களை இம்மக்கள் பிரிவினருக்கு நேரடியாகப் பெற்றுக் கொடுக்கும் பொருட்டு வெளியீடுகள் வளர்ச்சியை சிறு விவசாயிகளும் அதே போல பெரிய விவசாயிகளும் பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடிய விவசாய

அபிவிருத்தி மாதிரியோன்றை உருவாக்க வதில் கிராமிய அபிவிருத்திக் கொள்கைகள் அதிகரித்த அளவில் கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளன. கிராமியபண்ணை சாராத சிறு துறை நடவடிக்கையின் அபிவிருத்திக் கண்ணோட்டத்திலும் இத்தகைய கொள்கைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்நடவடிக்கைகளின் உற்பத்திகள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றுக்கான முக்கியமான சந்தைகளாக கிராமிய வறியவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள் என்ற விடயத்தையும் நாங்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். சிறிய பண்ணைகளின் உற்பத்தி அதிகரிப்பும் அதன் விளைவாகத் தோற்றும் கிராமிய வறியவர்களின் வருமான அதிகரிப்பும் பொருட்களுக்கான கேள்வியை தூண்டிவிடுகின்றன.

நெல் உற்பத்தித் துறையின் குறைந்த அளவிலான உற்பத்தித் திறன்

நெற் சாகுபடி கிராமியப் பொருளாதாரத்தின் மிக முக்கியமான பொருளாதார நடவடிக்கையாக கருதப்பட்டு வருகின்றது. நெற் செய்கைத் துறையும் கிராமியப் பொருளாதாரமும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன. நெற் சாகுபடித் துறையில் சுமார் 32 சதவீதத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், நெற் சாகுபடித் துறை அதில் ஈடுபட்டு வரும் மக்களுக்கு போதிய அளவிலான வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில்லை என்ற விடயத்தை பல ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. எனவே, நெல் விவசாயியின் வருமானத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டிய விடயம் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ஆனால், இதுவரை காலமும் நாம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் நெற் சாகுபடித் துறையின் தற்போதைய கட்டமைப்பின் பின்னணியில் கிராமிய மக்களின் வறுமையை போக்குவது அநேகமாக சாதியியில்லை என ஒருவர் வாதிட முடியும். எனவே, இந்த நிலையில் கிராமியப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஒரு முக்கியமான தேவை என்ற முறையில் நெற் சாகுபடித் துறையின் உற்பத்தித் திறனை விருத்தி செய்வதற்கு அவசியமான வழிமறைகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

பேரண்டப் பொருளியல் குழல்

கிராமப் பிரதேசங்களிலும் நகரப் பிரதேசங்களிலும் உள்கட்டமைப்புக்களை அபிவிருத்தி செய்து, கலிக்களை அதிகரிப்பதானது உள்ளார்

சிறு தொழில் துறையினரைப் பாரிய அளவில் உற்பத்தியை மேற்கொண்டு வரும் நகர் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த வர்த்தகத் துறைகளின் போட்டிக்கு உள்ளாக்க முடியும். இதன் காரணமாக இவ்விதம் வழங்கப்பட வேண்டிய தூண்டுதலின் அளவு பொருத்தமான மற்றும் தாக்கமான பேரண்டப் பொருளியல் கொள்கையிலேயே தங்கியிருந்து வருகின்றது. போட்டி, விவசாயத் துறைக்கும் கிராமிய குடித்தொகைக்கும் பரந்த வீச்சிலான பொருட்களையும் சேவைகளையும் எடுத்து வருகின்றது. வழமையாக கிராமிய தொழில் முயற்சிகள் தமது தொழில்நுட்ப முறைகளை விருத்தி செய்வதற்கு அவசியமான போதிய அளவிலான ஊக்குவிப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்வதே தொழில். கிராமியக் கைத்தொழில்களும் கிராமிய சிறு துறை உற்பத்தியாளர்களும் தமது தரத்தை விருத்தி செய்து கொள்ளாவிட்டால் தமது உற்பத்திப் பண்டங்களை சந்தைப் படுத்துவதில் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள முடியும். அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட உள் கட்டமைப்பு வசதிகளும் குறைந்த ஊழியச் செலவுகளும் நவீன துறைக்கு ஒரு ஊக்குவிப்பினை வழங்கி வருகின்றது என்பது உண்மையாகும். இது கிராமிய மக்களுக்கு மேலதிக வேலை வாய்ப்புக்களையும் வருமானம் ஸட்டும் வாய்ப்புக்களையும் எடுத்து வருகின்றது. எனினும், குறிப்பிட்ட சில பேரண்டப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளில் கிராமிய தொழில் முயற்சிகள் மீது பாதிப்பினை எடுத்து வரக் கூடிய ஒரு சில எதிர்மறைக்காரணிகள் இருந்து வருகின்றன. எனவே, மக்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு வைலை இருந்து வருவது அவசியமாகும்.

விலையிடல் முறைகளில் ஏற்படும் திரிபுகள் காரணமாக பேரண்டப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் குறைபாடுகள் தோன்றுகின்றன. இது வளர்முக நாடுகளின் ஒரு பாதுவான குணாம்சமாக இருந்து வருகின்றது. அபிவிருத்திக் கொள்கை தொடர்பான எழுத்தாக்கங்களில் இந்த விடயம் விரிவாக கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளதுடன், உலக வங்கியின் பல அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விலைகள் உண்மையான சந்தர்ப்ப செலவுகளை பிரதிபலித்துக் காட்டும் கொள்கைகளுக்கு மேலதிகமாக வேறு சில மாற்றுக் கொள்கைகளையும் பின்பற்ற முடியும். எனினும், இத்தகைய கொள்கைகள் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் பொருளாதார ரீதியிலும் நிர்வாக ரீதியிலும் செலவு குடியினாக இருந்து வர முடியும்.

அவை பின்வருவனவற்றையும் உள்ளடக்குக் கின்றன:

- நவீன பாரிய அளவிலான நடவடிக்கைகளின் செயற்பாடுகளை வரையறுக்கும் உற்பத்தி உரிமங்கள்.
- சிறு துறைக்கான பொருட்களையும் சேவைகளையும் அரசாங்கமே பெற்று விநியோகித்தல்.
- கிராமப் பிரதேசங்களிலும் நகரங்களிலும் செயற்பட்டு வரும் சிறு தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு வரிச் சலுகைகளை அல்லது ஏனைய சலுகைகளை வழங்குதல்.
- தொழில் துறைக்கும் வர்த்தக துறைக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகளில் சில சிறிய நிறுவனங்களுக்கும் கிடைப்பதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு விரிவாக்கல் சேவைகளை பயன்படுத்திக் கொள்ளல்.

குறிப்பிட்ட செய்திடங்கள் இயங்கி வரும் பேரண்டப் பொருளியல் குழநிலை குறித்த ஒரு பகுப்பாய்வினை மேற்கொள்ளாது அத்தகைய செய்திடங்கள் பொருளாதார ரீதியில் சாத்தியமானவையா என்பதனை நிர்ணயித்துக் கொள்ள முடியாது. கொடுகடன், பயிற்சி, வியாபாரம், ஆராய்ச்சி மற்றும் உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் போன்ற ஆதரவுச் சேவைகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது கிராமிய பிரதேசங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் சிறு அளவிலான பொருளாதார நடவடிக்கைகள் இடையூறு களை எதிர்கொள்கின்றன. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் இச்செய்திடங்களை பொருளாதார அல்லது சமூக நியதிகளில் நியாயப்படுத்துவது சிரமமாகும். மறுபுறத்தில், பேரண்டப் பொருளியல் குழநிலை வேலை வாய்ப்புக்களையும் பாரிய அளவு தொழில் முயற்சிகள் மற்றும் சிறு தொழில் முயற்சிகள் என்பதையில் சமநிலையான ஒரு வளர்ச்சியை தோற்றுவிப்பதற்கு உசிதமானதாக இருந்து வரும் பொழுது இந்நிலைமையில் ஒரு தலை கீழ் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது.

இலங்கையின் கிராமிய பொருளாதாரம்

இலங்கையில் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைக்கக் கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை செயற்படுத்துவதற்கென கணிசமான அளவிலான முதலீடுகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளன. தற்பொழுது

நாட்டின் நடப்புச் செலவினத்தில் மக்களின் தேவைகள் தொடர்பான செலவு 39 சதவீதமாக இருந்து வருவதுடன், அவற்றில் 8.5 சதவீதம் வறுமை ஓழிப்பு செய்திடங்களில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனினும், இலங்கையின் குடித்தொகையில் கணிசமான ஒரு சதவீதத்தினர் இன்னமும் வறுமைக் குழுநிலையிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். நாட்டின் குடித்தொகையில் 60 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் கிராமப் பிரதேசங்களிலேயே வாழ்கின்றனர். இந்த விடயம் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் கிராமியத் துறையின் பொருளாதாரம் மிக முக்கியமான ஒரு கூறுாக இருந்து வருகின்றது என்பதனை தெளிவாக கட்டிக்காட்டுகின்றது. ஒட்டுமொத்தமாக கிராமியத் துறை பெருந்தொகையான பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றது. அவையாவன:

குறைந்த வருமானம்
குறைந்த உற்பத்தி
வேலையில்லாத திண்டாட்டம்
போஷாக்கின்மை
வீட்டு வசதிக் குறைபாடு

இலங்கையின் கிராமியத் துறை நவீனவற்றிறுப்பதற்கு இத்தகைய காரணிகளே பெருமளவுக்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. இலங்கையின் கிராமிய பொருளாதார அமைப்பின் முக்கியத் துவத்தை கீழே தரப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் எடுத்துக் காட்ட முடியும்:

- மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கு கிராமியத் துறை 15% பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றது.
- 72 சதவீதமான விவசாயிகள் கிராமிய பொருளாதாரத்துக்கு குள்ள வாழ்ந்து வருகின்றனர்.
- நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பு 6.5 மில்லியன் ஹெக்டார்களாகும் இதில் 35% விவசாய காணிகளாகும்.
- நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு விவசாயத் துறையின் பங்களிப்பு 19.4 % ஆகும்.
- நாட்டின் மொத்த ஊழியர் 51 சதவீதத்தினர் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.
- நாட்டின் மொத்த சாகுபடி நிலப்பரப்பில் 24 % பெருந்தோட்டக் காணிகளாக இருந்து வருவதுடன், மிகுதி 76 % கிராமிய விவசாய

பொருளாதாரத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட காணிகளாக இருந்து வருகின்றன.

- நாட்டின் உள்நாட்டு விவசாய பொருளாதாரம் முழுக்க முழுக்க திராமிய பொருளாதாரத்துடனேயே தனி வணப் பிணைத் துக்க கொண்டுள்ளது.

இலங்கையில் கிராமிய அபிவிருத்திக்கு ஊடாக வறுமையை ஒழிக்கும் பொருட்டு கடந்த 50 வருட காலமாக பெருந்தொகையான நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் அமுல் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. கிராமிய அபிவிருத்திக்கென ஒர் அமைச்சம், ஒரு தினணக்களமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. பெருந்தொகையான கிராமிய அபிவிருத்தி உத்தி யோகத்தர்கள் பணியில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள். பலநோக்குக் கிராமிய அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், சமூக நலனோம்பல் திட்டங்கள் மற்றும் நிவாரண நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் போன்ற பெருந்தொகையான திட்டங்கள் நாட்டில் அமுல் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. அதே வேளையில், பெருந்தொகையான அரசு சாரா அமைப்புக்கள் பல்வேறு கிராமிய அபிவிருத்தி செய்திட்டங்களிலும் வெளிநாட்டு உதவியாக கிடைத்து வரும் பாரிய பணத் தொகைகளை செலவிட்டு வருகின்றன. ஆனால், இது தொடர்பாக கிடைத்திருக்கும் பறுபேறுகள் மேற் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் செலவுகளுக்கு இணையானவையாக இருந்து வர வில்லை. அதாவது கிராமிய வறுமையை ஒழிப்பதற்கும், கிராமிய மக்களை பொருளாதார ரிதியில் வலுவுட்டுவதற்கும் செலவிடப் பட்டிருக்கும் பாரிய தொகைகளுக்கு இணையான விதத்தில் பறுபேறுகள் கிடைத்திருக்கவில்லை.

கிராமிய அபிவிருத்திக்கு அரசு சாரா அமைப்புக்கள் ஓரளவுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி யிருந்த போதிலும் இம் முயற்சிக்கு அரசு துறை மிகவும் பிரமாண்டமான அளவிலான பங்களிப்பினை வழங்கி வந்துள்ளது. கிராமிய அபிவிருத்தியும் வறுமை ஒழிப்பும் அரசாங்கத் தினதும் அரசு சாரா அமைப்புக்களினதும் பொறுப்பாக இருந்து வருகின்றது என்ற முடிவுக்கு நாங்கள் வர முடியும். வர்த்தக வங்கி கஞக்கு ஊடாக தமக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் விவசாயக் கடன்களை அரசாங்கத்தினால் இலவசமாக வழங்கப்படும் ஒரு நிவாரண மாக கருதிக் கொள்ளும் மன்பாங்கு விவசாயிகளிடையே நிலவிவருகின்றது. இந்தப் பின்னணியில் கிராமிய அபிவிருத்தி தொடர்பான விடயங்களில் அம் மக்களின் மனப்பாங்குகளை மாற்றியமைக்க

வேண்டிய தேவை இப்பொழுது தோன்றி யுள்ளது. அவர்களிடையே அர்ப்பணிப் புனர்வு ஆக்கத் திறன். தலைமைத்துவத் திறன்கள் போன்ற பண்புக் கூறுகளை அறிமுகம் செய்து வைப்பது அவசியமாகும். இந்தப் பண்புக் கூறுகளுக்கு செயல் திறனுடன் செயல்வடிவம் கொடுக்கும் பொழுது அபிவிருத்தி தொடர்பான குறிக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்ள முடியும். இத் தகைய நடவடிக்கைகள் முன் னெடுக்கப்படா விட்டால் அரசாங்க நிறுவனங்களோ அல்லது வேறு நிறுவனங்களோ கிராமிய அபிவிருத்தி தொடர்பான தமது குறிக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்ள முடியாது போய்விடும்.

கிராமிய விவசாயத்தை விருத்தி செய்வதற்கென நேரடியான அல்லது மறைமுகமான தலையீடுகளை மேற் கொள்வதன் மூலம் கிராமப் பிரதேசங்களில் நிலவி வரும் பின்தங்கிய நிலையை ஒழிக்கும் பொருட்டு முயற் சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆனால், நீண்ட நெடுஞ்காலமாக மக்களின் வாழ்க்கைக்கத் தரத்தில் ஒரு சிறிய அளவிலான முன்னேற்றம் மட்டுமே ஏற்பட்டு வந்துள்ளது. அரசாங்கம் வறிய விவசாயிகளின் வாழ்க்கைக்கத் தரத்தை மேம்படுத்தி, வறுமையை ஒழிக்கும் நோக்குடன் பெருந் தொகையான நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை உருவாக்கி அமுல் செய்து வந்துள்ளது. இத்திட்டங்கள் அரசின் நலன்புரி நிகழ் ச் சித்திட்டங்களுடன் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டிருந்தன. நாட்டில் நிலவி வந்த வருமான ஏற்றத்தாழ்வு கணையும், வாழ்க்கைக்கத் தரங்களிலான ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் குறைத்து விடுவதில் இச்செய்திட்டங்கள் வெற்றியீட்டிழங்கள். ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தி செய்திட்டங்கள் இது தொடர்பாக கணிசமான அளவிலான ஒரு பங்களிப் பினை வழங்கி வந்துள்ளன. இச்செய்திட்டத்தின் கீழ் கிராமிய பிரதேசங்களில் துவக்கி வைக்கப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உச்ச மட்ட அளவிலான பெறுபேறுகளை எடுத்து வராதிருந்த போதிலும், அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கும், வாழ்க்கைக்கத் தரங்களை விருத்தி செய்வதற்கும் உதவியள்ளன.

கிராமிய அபிவிருத்தி தொடர்பாக ஒரு புதிய கருதுகோளை பின்பற்றும் பொழுது இரு காரணிகள் கவனத்தில் எடுக்கப்படுல் வேண்டும்:

- கிராமிய சமூகத் தின் யதார்த்த நிலையை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அபிவிருத்திக் தேவைகளின்

விருந்து விலதிச் செல்லக் கூடிய
ஆரம்ப சமூக அபிவிருத் தி
கருதுகோள்கள் காணப்படுகின்றன.
உலகமயமாக்கல் நடவடிக்கைகளின்
பரவலின் விளைவாக புதிய
பொருளாதார அபிவிருத் தித்
தேவைகள் தோன்றியுள்ளன.

2. உலகளாவிய நீதியில் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் விநியோகிப் பதற்கும் அவசியமான ஒரு ஊடகமாக இணையம் உருவாகியுள்ளது. அது குறித்து நாங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதன் விளைவாக தகவல் தொழில் நுட்பத் துறையில் பிரமிப்புடூம் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

இந்த இரண்டாவது விடயத்துக்கு அரசாங்கம் முன்னுரிமை அளித்திருப்பதுடன், கிராமியப் பிரதேசங்களுக்கும் பாடசாலைகளுக்கும் கணனி தொழில் நுட்பத்தையும் இணைய வசதிகளையும் வழங்குவதற்கு உத்தேசித்துள்ளது. 2003 ஆம் வருடத்துக்கான கிராமிய அபிவிருத்தி தொடர்பான வரவு செலவுத் திட்ட யோசனைகள் இதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இதற்கு ஊடாக கிராமிய பொருளாதாரத்தை உலகளாவிய பொருளா தாரத்துடன் ஒருங் கிணனப் பதற்கான வாய்ப்புக் கிடைப்பதுடன், புதுமைப் புனைவிலான அபிவிருத்தி நடவடிக்கை கண மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் கிடைக்கும். கிராமிய பிரதேசங்களில் தகவல் தொழில்நுட்பம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டால் அது நகரங்களை நோக்கிய குடியில்லை ஊக்கமிழக்கச் செய்ய முடியும். பொருளாதாரத்தின் துறித வளர்ச்சிக்கு கிராமியத் துறையின் அபிவிருத்தி இன்றியமையாத ஒரு முன்

இதற்குக் காரணம் நாட்டுக்குத் தேவையான அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள் அனைத்தும் கிராமியத் துறையினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருவதாகும். மக்கள் கிராமப் பிரதேசங்களில் விருந்து நகரங்களை நோக்கி குடிபெயர்ந்து செல்வது பொருளாதார அபிவிருத்தியின் மீது மோசமான ஒரு தாக்கத்தை எடுத்து வர முடியும். ஏனெனில், இதன் காரணமாக கிராமியத் துறையின் உற்பத்திக்குத் தேவைப்படும் ஊழியர் படையின் அளவு குறைவடைய முடியும். மேலும் நகரப் பிரதேசங்களில் குடித்தொகை நெரிசல் ஏற்பட்டு, மக்கள் பெருமளவுக்கு செறிந்து வாழும் பிரதேசங்கள் தோன்ற முடியும். உதாரணமாக அரிசி உற்பத்தித் துறை வீழ்ச்சியடைந்தால், முன்னர் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வந்த

அரிசியையும் ஏனைய உணவுப் பொருட்களையும் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலை உருவாக முடியும்.

இந்தப் பின்புலத்தில், தற்பொழுது பெருமளவுக்கு தங்கியிருந்து வரும் ஒரு பொருளாதார நிலையில் வாழ்ந்து வரும் கிராமிய உற்பத்தியாளரை வர்த்தக வலுவிக்க ஒர் உற்பத்தியாளராக நிலைமாற்றம் செய்வது திட்டமிடல் அதிகாரிகளின் முதன்மையான ஒரு பணியாக இருந்து வருகின்றது. கிராமிய பொருளாதாரத் துக்குள் மிகவும் கவர் ச் சிகர மான பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அறிமுகம் செய்து வைப்பதன் மூலம் இதனை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும். நாட்டின் கிராமியத் துறையை ஆனாக்கியான ஒரு சூழலில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அவசியமான பல்வேறு யோசனைகளையும் 2003 ஆம் வருடத்துக்கான வரவு செலவுத் திட்டம் முன் வைத்துள்ளது.

கிராமிய சமூகத் துக்கான சமூக பாதுகாப்பு

கிராமிய பொருளாரத்தில் வாழ்ந்து வரும் மக்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பினை வழங்குவது மிக முக்கியமாகும். கிராமிய பொருளாதாரத்தில் விவசாயம், மீன்பிடி மற்றும் சுய தொழில் போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் மக்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்களில் ஒரு சில பிரிவினர்களை உள்ளக்கக் கூடிய சமூக நலனோம்பல் திட்டங்கள் இருந்து வந்த போதிலும், அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் பொதுவான நலனோம்பல் திட்டங்கள் காணப்படவில்லை. இது ஒரு கவலை பூட்டும் விதமாக உள்ளது. குறிப்பாக இலங்கையில் வயோதிபர் களுக்குக் கிடைக்கும் சமூக நலனோம்பல் சேவை விகித முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து வருகின்றது. சமூக சேவைகள் அமைச்சின் கீழ் செயற்படும் இலங்கை சமூகப் பாதுகாப்புச் சபை சமூகப் பாதுகாப்பு தேவைப்படும் கூமார் 75,000 பார் களுக்கு அவற்றை வழங்கி வருகின்றது. ஆனால், இது தாதிர் பார் க்கப்படும் இலக்குக் கடித்தொகையின் 4 சதவீதமாக மட்டுமே என்று கூறுகின்றது.

ஒன்று உடல் உழைப்பில் சடுபட்டு வரும் பிராமிய மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக அல்லது செய் தொழில் களில் சடுபட்டு

வருபவர்களாக இருந்து வருகின்றனர். இவர்கள் 60 வயதுக்குப் பின்னரும் தொடர் ந்தும் வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. அவர்கள் வயோதிப் நிலையை அடையும் பொழுது அல்லது சேவை செய்ய முடியாத கட்டத்தை அடையும் பொழுது அல்லது உடல் ஊனமுற்றவர்களாக ஆகும் பொழுது அவர்களுக்கு எந்த அனுசரணையும் கிடைப்பதில்லை. அந்த நிலையில் அவர்கள் கைவிடப்பட்ட நிலைக்கு தள்ளப் படுவதுடன், அரசுக்கு ஒரு சூமையாகவும் மாற்ற மடைகின்றனர். சமூக சேவைகள் அமைச்சு

தேவையானவர் களுக்கு ஒரு சிறு தொகையை ஓய்வுதியமாக பகிர்ந்தளிக்கும் ஒரு திட்டத்தை இப்பொழுது செயற்படுத்தி வருகின்றது. ஆனால், அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அனைத்து மக்களும் பயனடைய வில்லை. விவசாயிகள் ஓய்வுதிய திட்டமும் கடற்றொழிலாளர் ஓய்வுதியத் திட்டமும் பாரங்களை சட்டங்களின் மூலம் முறையே 1987 இலும் 1990 இலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இத் துறைகளில் ஈடுபட்டு வரும் நபர்களுக்கு குறைந்தபட்ச அளவிலான ஓய்வுதிய பாதுகாப்பு அனுகூலங்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதே இச்சட்டங்களின் குறிக்கோளாக இருந்து வந்தது. ஆனால், இத் தீட்டங்களில் உள்ளடக்கப்படாதவர்களின் எண்ணிக்கை அதன் மூலம் பயனடைந்து வருபவர்களின் எண்ணிக்கையிலும் பார்க்க கணிசமான அளவுக்கு உயர்வானதாக இருந்து வருகின்றது. எனவே கிராமியப் பொருளா தாரத்தில் இவ்விதம் கைவிடப்பட்டிருக்கும் சமூகப் பிரிவினருக்கு அனுகூலங்களை வழங்கக் கூடிய அனைத்தும் அடங்கிய ஒரு சமூகப் பாதுகாப்பு முறையை ஸ்தாபிப்பது கிராமிய அபிவிருத்திக்கு அதுதியாவசிய மாதும்.

கிராமிய அபிவிருத்தி தொடர்பான மற்றொரு முக்கியமான காரணி அரசாங்கக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு செயல் வடிவம் கொடுப்பதாகும். கடந்த காலத் தில் அமுல் செய்யப்பட்ட பெருந்தொகையான கிராமிய அபிவிருத்திச் செய்திட்டங்கள் ஊழல் மலிந்தவையாக இருந்து வந்துள்ளன என்ற விடயம் அவதானிக் கப்பட்டுள்ளது. நிதிகள் நான்பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருப்பதுான், நிர்வாக இயந்திரம் செயல் திறனற்ற நாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. திட்டங்கள் ஒரு போதும் உரிய காலப் பிரிக்குள் அமுல் செய்யப்பட்டு, மூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்க வில்லை. அவை மிகச்

சிறந்த முறையில் செய்யப்படுத்தப்பட்ட மிருக்கவுமில்லை. தேசிய அக்கறையிலும் பார்க்க அதிகாரிகளின் கெடுபிடிகளும் நபர்களின் தனிப்பட்ட அபிலாவைகளும் இத் திட்டங்களில் மேலோங் கிக் காணப்பட்டன என்ற விடயம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சுமார் 40 சதவீதமான உற் பத் தி விரயமும் நிதி துவல்பிரயோகமும் எது அபிவிருத்தி செய்திட்டங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன கட்டாவாக்கத் துறையிலிருந்து இதற்கான உதாரணங்களை வழங்க முடியும். தற்போது பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கும் பெரும்பாலான கட்டுமானங்கள் தற்முன்றியவையாகவே இருந்து வருகின்றன. அதன் காரணமாக அக்கடிடங்களை பராமரிப்பதற்கு பாரிய தொடக்களை செலவிட வேண்டி நேரிட்டுள்ளது. இத்தகைய பாரிய வீண்விரயங்களுக்குப் பொறுப்பானவர்களிடமிருந்து அதற்கான விளக்கங்களை கேட்டுப் பொறுத்துக்

கிராமிய செய்திட்டங்கள் என்பவை நிதி முதலீடுகளின் உச்சமட்ட பயண்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கேன மேற்கொள்ளப் பட்டு வரும் பரந்த வீச் சிலான நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்குகின்றன. ஒரு செய்திட்டத்தை ஒரு வகையிலான முதலீட்டுப் பணியாக இனங்கள் கொள்ள முடியும். அதாவது, அதற்கு ஊடாக மூலதனச் சொத்துக்கள் உருவாக்கப் படுவதுடன், அவை நிதி வளர்களின் விரிவாக்கச் செயன்முறைக்கு ஊடாக நீண்ட கால ஆதாயங்களை எடுத்து வருகின்றன. செய்திட்டம் என்ற பத்துக்கு குறிப்பிட்ட ஒரு காலப் பிரிவின் போது குறிப்பிட்ட சில இலக்குகளை சாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கும் ஒரு முதலீடு என வரை விலக்கணம் வழங்க முடியும். ஆனால், இலங்கையின் பெரும்பாலான கிராமியத் துறை செய்திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் கண் ணொட்டம் தென்படவில்லை. செய்திட்டங்களை வகுத்து அவற்றுக்கு செயல் வடிவம் கொடுக்கும் நபர்கள் நாட்டுப் பற்று மிகக்கவர்களாகவும், அர்ப்பணிப்புணர்வு கொண்டவர்களாகவும் இருந்து வருவது அவசியமாகும். ஆனால் செய்திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்கும் பொறுப்பு இலாப நோக்கினை மட்டுமே கொண்டிருக்கும் தனியார் துறை ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் கையளிக்கப்படும் பொயகு அவை கோல்வியனு கிண்ணன

கிராமிய அபிவிருத்திக்கான அரசு கொள்கை

கிராமிய பொருளாதார அமைச்சரும் பிரதி நிதியமைச்சருமான திரு. பந்துல குணவர்தன் அவர்களின் நேர்காணல்

கேள்வி : குதந்திரத்துக்குப் பின்னர் பதவிக்கு வந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைக்கும் நோக்கிலான அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் பாரிய அளவிலான முதலீடுகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளன. தற்போதைய வரவு செலவுத்திட்ட செலவுகளில் கூமார் 39% இந்த நோக்கத்துக்கெனவே செலவிடப்படுகின்றது. இத் தொகையில் 8.5 வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனினும், கிராமிய மக்களில் ஜந்தில் முன்று பங்கினர் இன்னும் வறியவர்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்த நிலைமை குறித்த உங்கள் அபிப் பிராயம் என்ன?

பதில்: நீங்கள் சொல்வது சரி. இலங்கையின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் கூமார் 60 – 70% மேல் மாகாணத்திலேயே உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கான ஏனைய கிராமிய பிரதேசங்களின் பங்களிப்பு மிகக் குறைந்த மட்டத்திலேயே இருந்து வருகின்றது. இலங்கையின் கிராமிய பொருளாதாரம் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான ஒரு வீழ்ச்சி நிலையிலிருந்து வருவதன் காரணமாக மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கு அதனால் கணிசமான ஒரு பங்களிப்பினை வழங்க முடியாத ஒரு நிலைமை நிலவி வருகின்றது. இதற்கு ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணி உள்ளது. இலங்கை பிரிட்டனின் ஒரு காலனியாதிக்க நாடாக மாறிய யின்னரே இந்நிலைமை தோன்றியது. ஏனெனில், பெருந்தோட்டப் பயிரிச் செய்கை இங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் கூய தேவைப் பூர்த்தி நிலையில் இயங்கி வந்த விவசாயம் சீர்க்குலைந்தது. பாரிய அளவிலான பெருந்தோட்டங்களும் அவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஏனைய வசதிகளான வங்கிகள், காப்புறுதி கம்பனிகள் மற்றும் போக்குவரத்து அமைப்புக்கள் என்பனவும் நாட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக நன்கு அபிவிருத்தி அடைந்த ஒரு பெருந்தோட்ட விவசாயத் துறையும் வளர்ச்சி குறிய கிராமிய பிழைப்புதிய விவசாயத் துறையும், அருகருகே வளர்ச்சியடைந்தன. இதனை அடுத்து இலங்கை ஒர் இரட்டைப் பொருளாதார முறையை எதிர்கொண்டது. நாட்டின் ஒட்டுமொத்த உற்பத்திகளும் கொழும்பு நகருக்கு எடுத்து வரப்பட்டமையினால் அது ஒரு வணிக மையமாக உருவாகியது. அதன் காரணமாக அங்கும் ஒரு பொருளாதாரம் உருவாகியிருந்தது. இதன் விளைவாக கொழும்பு நகரத்துக்குள் ஒரு புறம்பான கறுப்புப் பொருளாதாரம் அபிவிருத்தியடைந்து வந்தது. உண்மையிலேயே இலங்கை முன்று வகையான பொருளாதாரங்களைக் கொண்டிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன்.

1. கொழும்பு நகரத்தை மையமாகக் கொண்ட பொருளாதாரம்
2. பெருந்தோட்ட விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரம்
3. பாரம்பரிய கிராமியப் பிழைப்புதிய விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரம்

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கறுப்புப் பொருளாதாரம் கொழும்பு மாநகரின் பொருளாதாரத்துக்குள் செயற்பட்டு வருகின்றது. இந்த முன்று பொருளாதாரங்களுக்குமிடையில் இடம்பெற்று வரும்

வளங்களின் பகிர்வு, குடித்தொகை பகிர்வு மற்றும் அவை ஒவ்வொன்றும் எதிர்கொண்டு வரும் பிரச்சினைகளின் இயல்பு என்பவற்றின் அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது பொருளாதார அபிவிருத்தியில் கிராமிய பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் துறைக்கே முன்னுரிமையளிக்க வேண்டியுள்ளது என்ற விடயம் தெரிய வருகின்றது. ஏனெனில், கிராமியத் துறையிலேயே பெருமளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிலவி வருகின்றது. கிராமப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் போசாக்கின்மை, பட்டினி, வீட்டு வசதி பற்றாக்குறை பொது வசதிகள் இன்மை மற்றும் காணிப் பிரச்சினைகள் போன்ற எண்ணற்ற பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

நீங்கள் அமைச்சராக செயற்பட்டு வரும் கிராமிய பொருளாதார அமைச்சின் பணிகள் எவ்வளவு?

கிராமியப் பொருளாதாரத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கென இது வரையில் எத்தகைய முறையான தேசிய பொருளாதார திட்டமிடலும் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. குதந்திரத்துக்குப் பின்னர் இலங்கையின் வரலாற்றில் முதல் தடவையாக தற்போதைய அரசாங்கத்தினால் கிராமியப் பொருளாதாரத் துறைக்கென அமைச்சரவை அந்தஸ் துடன் கூடிய ஒர் அமைச்சு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நான் அத்துறைக்கான அமைச்சராக செயற்பட்டு வருகின்றேன். கிராமியப் பொருளாதாரத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் அமைச்சக்களிடையே ஒருங்கிணைப்புக்களை ஏற்படுத்துவதும், கிராமியப் பொருளாதாரத் துக்க ரூப் செய்திடங்களைத் திட்டமிட்டு அமுல் செய்வதும், அவற்றை நிர்வகிப்பதும் இந்த அமைச்சின் முக்கிய குறிக்கோளும் பொறுப்புமாகும். இவை சட்டபூர்வமான பொறுப்புக்களாகவும் இருந்து வருகின்றன. இலங்கைக் கான புது தெறுச் சிநிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட அபிவிருத்தி உத்திகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இப்பொழுது கிராமியப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு நாட்டில் எத்தகைய திட்டங்களும் இருந்து வரவில்லை என எவ்வும் கூற முடியாது.

கிராமிய அபிவிருத்தியை பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் போதும் குறிப்பிட்ட சில திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்ததானை அவதானிக்க முடிகின்றது. கிராமிய விவகாரங்களுக்கென தனியொரு அமைச்சு இல்லாதிருப்பினும் கிராமிய அபிவிருத்தி திணைக்களம் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. பெருந் தொகையான கிராமிய அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் அத்திணைக்களத்தில் பணியாற்றி வந்துள்ளார்கள். ஆனால், கிராமியத் துறையில் எத்தகைய ஒரு திட்டமும் அமுல் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. அப்படித்தானே?

அதன் காரணமாகவே நாங்கள் கிராமிய அபிவிருத்தியை ஒர் அவசர விடயமாக நோக்குகிறோம். கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கை விவசாயத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், தமது உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்கென அவர்களுக்கு எத்தகைய உதவியோ ஆதரவோ கிடைப்பதில்லை. மேலும், சந்தைக்குள் பிரவேசிப்பதிலும் அவர்கள் சிரமங்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றார்கள். இங்கு இரு தரப்பினர் இருந்து வருகின்றனர்.

அதாவது, உற்பத்தியாளர் தனது உற்பத்திப் பொருட்களை தொடர்பாக நியாயமான ஒரு விலையைப் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. மறுபுத்தில், நுகர்வோர் உயர் அளவிலான செலவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. குகர்வாவா பண்டங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் செயன்முறை ஸ்ரையில் பெருந் தொகையான உத்தியோகபூர் வை மற்று உத்தியோகபூர்வமற்ற நடவடிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். இந்நடவடிக்கைகளின் காரணமாக விலை அதிகரிப்பு ஏற்படுகின்றது. இது எமது நடைமுறை அனுபவமாகும். இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணம் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்று வரும் வெங்காய உற்பத்தியாகும். உற்பத்தி கமார் 30,000 மெட்ரிக் தொன் அளவில் இருந்து வருவதுடன், ஒரு கிலோவை ரூ. 13 க்கும் கூட விற்பனை செய்ய முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருந்து வருகின்றனர். அதே வேளையில், கொழும்பில் ஒரு கிலோ வெங்காயத்தின் விலை ரூ. 25 ஆக இருந்து வருகின்றது. அதாவது, யாழ்ப்பாணத்தின் விலையிலும் பார்க்க இரு மடங்காக உள்ளது. மீகொடையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது போன்ற ஒரு பொருளாதார நிலையத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்தாபிப்பதன் மூலம் நாங்கள் இப்பிரச்சினையை தீர்த்து வைப்பதற்கு எதிர்பார்க்கிறோம். நாங்கள் பொருளாதார நிலையத்தை திறந்து வைத்த பின்னர் அனைத்து உணவுப் பொருட்களினதும் மொத்த விலைகள் கமார் 40 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்து வருகின்றன. உற்பத்தி நடைமுறையில் மூன்று பிரதான காரணிகள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன: உற்பத்தியாளர், மொத்த விற்பனையாளர் மற்றும் சில்லறை விற்பனையாளர். எமது நாட்டின் சந்தை அமைப்புக்குள் மொத்த வியாபாரம் செயல் திறனுடன் கூடிய விதத்தில் செயற்பட்டு வந்திருக்கவில்லை. அது ஓர் ஏகபோகமாக அல்லது சிலருகிமை துறையாகவே இயங்கி வந்துள்ளது. இதனை நிவர்த்தி செய்வதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்து முயற்சிகளும் தோல்வியில் முழுந்துள்ளன. காலனித்துவ கால கட்டத்திலிருந்து நீண்ட காலமாக மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். இப்பொழுது மொத்த வியாபாரம் கொழும்பிலிருந்து மீகொடைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருப்பதனை அடுத்து விலைகளில் கணிசமான அளவில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. ரூ. 20 க்கு குறைவான விலைகளில் கொள்வனவு செய்யக் கூடியதாக இருந்து வந்த பெருந்தொகையான மரக்கறி வகைகள் கொழும்புச் சந்தையில் உயர் விலைகளில் விற்பனை செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. உற்பத்தி இடங்களுக்கு அருகிலேயே சந்தைப்படுத்தல் நிலையங்களை ஸ்தாபித்துக் கொள்வதற்கு இப்பொழுது நாங்கள் முயன்று வருகின்றோம். உதாரணமாக, யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பொருளாதார நிலையம் ஸ்தாபிக்கப்படவள்ளது. இதனை அடுத்து யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த உற்தியாளர்கள் தமது உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு இடைத் தரகர்களின் தலையீடின்றி தற்போதைய சந்தை விலைகளைப் பெற்றுக் கொள்கூட கூடிய ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும். மேலும், வவுனியா, சம்மாந்துறை, தம்புத்தேகம, பக்கமுன், எம்பிலிப்டிழை, திஸ்ஸமலஹாராம மற்றும் நுவரெலியா ஆகிய இடங்களில் 12 பொருளாதார நிலையங்களை ஸ்தாபிப்பதற்கும் நாங்கள் திட்டமிட்டுள்ளோம். அம்பாந்தோட்டை மற்றும் இரத்தினபுரி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் நீண்ட காலமாக சந்தை வரியொன்றை செலுத்தி வந்துள்ளார்கள். விவசாய உற்பத்திகளை சந்தைப்படுத்தும் இடங்கள் பிரதேச சபைகளினால் ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. ஒவ்வொரு சந்தைப்படுத்தல் இடம் தொடர்பாகவும் ஏல விலையாக பிரதேச சபை கமார் 10 தொடக்கம் 15 இலட்ச ரூபாவை பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. ஒருவரே அநேகமாக தொடர்ந்தும் இந்த ஏலத்தை எடுத்து வந்துள்ளார். குறிப்பிட்ட வருடத்தில் அவர் ஆகக் குறைந்தது 40 இலட்சம் ரூபாவை சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதன் காரணமாக, சந்தைக்கு வந்து

நமது உற்பத்திப் பொருட்களை விற் பணி செய்யும் விவசாயிகளுடையிருந்து ஒரு வரி அறவிடப்பட்டது. வாழைப்பழுத்தை விற்பனை செய்தால் ஒரு வாழைக் குலைக்கான வரி ரூ. 5 தொடர்க்கம் 10 வண்டியில் படிப்படியாக அதிகரித்துச் சென்றது. இலங்கையின் வரலாற்றில் முதல் தடவையாக நாங்கள் முழு நாட்டுத்தும் ஒரு முன்மாதிரியை எடுத்து வந்துள்ளோம். மூலிகையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளாதார நிலையத்தில் சந்தை வரியில்லாமல் எந்தவொரு பண்டத்தையும் உற்பத்தியாளர்கள் விற்பனை செய்ய முடியும். அங்கு இப்பொழுது வியாபார நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த பொருளாதார நிலையத்தில் 140 சிறு விற்பனைக் கூடங்கள் உள்ளன. இப்பொழுது ஒரு கிலோ வாழைப்பழத்தின் விலை அங்கு ரூ. 12 - 14 அளவில் காணப்படுகின்றது. அதே வேளையில், கொழும்பில் இவ்விலை ரூ. 60 ஆகும். கொழும்புக்கு அப்பாலுள்ள கடைகளிலும் ஒரு கிலோ வாழைப்பழத்தின் விலை ரூ. 60 அளவில் உள்ளது. கிலோ ஓன்றின் விலை ரூ. 14 க்குப் பதிலாக ரூ. 24 ஆக அல்லது 28 ஆக அதிகரிக்கட்டும். இவ்விதம் விலை அதிகரித்தால் அதன் மூலம் கிடைக்கும் இலாயம் 100% ஆகும். அதன் காரணமாகத் தான் நாங்கள் இந்த முறையை மாற்றியமைக்க விரும்புகிறோம். இப்பொழுது எம்பிலிட்டியாவைச் சூழவுள்ள பிரதேசங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் வாழைப்பழங்கள் அங்குள்ள விசேத பொருளாதார நிலையத்துக்கு எடுத்து வரப்படுகின்றன. அங்கு சில்லரை வியாபாரிகள், திரிந்து பொருட்களை விற்கும் வியாபாரிகள், சுற்றுலாப் யணிகளுக்கான ஹோட்டலை நடத்துவார்கள் மற்றும் மொத்த வியாபாரிகள் போன்றவர்கள் அனைவரும் தமக்குத் தேவைப்படும் விதத்தில் பொருட்களை வாங்கக் கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கின்றது.

நாங்கள் ஒரு சிலோ வாழைப்பழத்தை ரூ. 12 க்கு வாங்கும் பொழுது உற்பத்தியாளருக்கு குறைந்த விலை கிடைக்க முடியுமல்லவா? ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் அவரால் உற்பத்திச் செலவைக் கூட பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படலாம். எனவே, நூக்ரவோர் குறைந்த விலைகளை செலுத்துவதைப் போலவே உற்பத்தியாளர்கள் தமது உற்பத்திகளுக்கு நியாயமான விலைகளைப் பெற்றுக் கொள்வது எப்படி?

அது நீங்கள் சொல்லும் விதத்தில் இடம்பெறுவதில்லை. உற்பத்தியாளர் தனக்கு உசிதமான ஒரு விலையிலேயே பண்டங்களை விற்பனை செய்கின்றார். போட்டிச் சந்தையொன்றில் காணப்பட வேண்டிய மிக முக்கியமான ஒரு சிறப்பம் விலைகள் குறித்த தகவல்களை அறிந்து கொள்வதாகும். அதாவது, ஒரு சந்தையில் நிலவி வரும் விலை விபரங்கள் முழு நாட்டுக்கும் தெரியப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். இப்பொழுது இது ஒரு வியாபார இரகசியமாக இருந்து வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு கிளோ வெங்காயத்தை ரூ. 13.50 க்கு விற்க முடியாதிருந்தது என்ற விடயத்தை நான் அறிந்திருக்கவில்லை. நான் பொதுவாக இத்தகைய விடயங்களில் அக்கறை காட்டி வருகின்றேன். வாழ்க்கைச் செலவு கூட்டெண் கமிட்டியில் நான் உறுப்பினராகவும் இருந்து வருகின்றேன். கத்தறிக்காய் போன்ற மரக்கறிகள் தழுத்தேகமயில் கிளோ ஒன்று ரூ. 10 க்கு விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், நுகர்வோருக்கு இந்த விவரங்கள் தெரியாது. இது அவருக்குத் தெரிந்திருந்தால் அவர் உயர் விலைகளை செலுத்த மாட்டார். இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய மற்ற ஹாரு விடயம் அரசியல் செல்வாக்காகும். இது உற்பத்தியாளருக்கும் அதே போல நுகர்வோருக்கும் பெரும் தீங்கினை எடுத்து வந்துள்ளது. விலை அதிகரித்துச் செல்லும் ஒவ்வொரு சந்தர் ப்பத்திலும் தந்திரமிக்க வியாபாரியே விவாரணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார். விலையின் உண்மையான நிலவரம் நுகர்வோருக்குத் தெரியாதிருந்தால் தந்திரமான வியாபாரிகள் அவர்களிடம் பின்வரும் வழமையான கூற்றை

கூறுவார்கள்: “இதற்கு எம்மால் ஒன்றும் செய்ய தடியாடு ஏனென்றால் அரசாங்க நடவடிக்கை மற்றும் VAT வரி என்பன காரணமாக விலைகள் அதிகரித்துச் செலுகின்றன.” இந்தல் விலையை கூட்டியிருக்கும் நபர் அவர்வோர் எனவே, இந்த மோசடி முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படுதல் வேண்டும் கிடந்தென நுகர்வோரும் அதே போல விவசாயிகளும் விலை நிலைமைப்பை அறிந்திருப்பது அவசியமாகும். இந்நோக்கத்துக்களை நாங்கள் தகவல் தொழில்நுட்பத்தை யயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த பொருளாதார நிலையங்களின் விலையைமைப்பை இணைத்துக்கு ஊடாக நாங்கள் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பின்னர் உண்மையான நிலவரம் குறித்து மத்திய வங்கி மற்றும் வர்த்தக வங்கிகள் என்பவற்றுக்கு ஊடாகவும் ஊடகங்களுக்கு ஊடாகவும் பரவலான பிரச்சாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அனைத்துச் சந்தைகளும் இருந்து வருவது அவசியமாகும். புறக்கோட்டைச் சந்தையும், தம்புல்லைச் சந்தையும் அதே போல மீகொடா சந்தையும் இருந்து வர வேண்டும். இச் சந்தைகளில் விலைகளில் சிறு அளவிலான வேறுபாடுகள் இருந்து வர வேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு பண்டத்தை எம்பிலிட்டியா, நுவரெலியா மற்றும் அநூராதபுரம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து கொழும்புக்கு எடுத்துச் செல்வதிலும் பார்க்க மீகொடைக்கு எடுத்துச் செலவது செலவு குறைந்ததாகும். மீகொடைச் சந்தையில் நிலவி வரும் விலைகள் கொழும்புச் சந்தையில் நிலவி வரும் விலைகளிலிரும் பார்க்க குறைவானவையாகக் காணப்படுகின்றன. மறுபுறத்தில், மீகொடை சந்தை விலைகளுடன் ஓப்பிடும் பொழுது தம்புல்லை விலைகள் அதை விடவும் குறைந்தவையாக இருந்து வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் குறைந்த போக்குவரத்துச் செவுகளாகும். ஆனால் இந்த விலை வேறுபாடுகள் சிறு அளவில் இருந்து வருதல் வேண்டும்.

போக்குவரத்தின் போது ஏற்படும் சேதங்கள் காரணமாக கிராமியத் துறையின் உற்பத்திகளில் பெரும்பாலானவை அழிந்து விடுகின்றன. இந்த இழப்பினை குறைப்பதற்கு எவ்வேலூம் நிலாரண வழிமுறைகள் அவசியமல்லவா?

ஆம். நீங்கள் சொல்வது சரி. இது நுகர்வோர் விலைகளின் மீதும் பாதிப்புக்களை எடுத்து வருகின்றது உதாரணமாக, வாழைக்குலைகளை போக்குவரத்துச் செய்யும் பொழுது பெருந்தொகையான குலைகள் சேதமடைகின்றன. நாங்கள் இந்த விடயத்தை பிலாஸ்டிக் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வார்களுடன் கலந்துரையாடி, தாய்லாந்தில் செய்வது போல வாழைச் சீபுக்களை போக்குவரத்துச் செய்வதற்கான பாதுகாப்பான முறைகளை கண்டறிந்து கொள்ள வேண்டும். வாழைக்குலைகளை அப்படியே போக்குவரத்துச் செய்யும் முறையை நாங்கள் கைவிட வேண்டும். இது நுகர்வோருக்கும் அனுகூலமானதாக இருந்து வரும்.

விளைபொருட்களை கெடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு அவசியமான முறைகளை நாங்கள் பின்பற்ற வேண்டும். சிவப்பு பப்பாசிப் பழ வகையைப் பொறுத்தவரையில் அதனை 10 நாட்களுக்கு பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ள முடியும். போக்குவரத்தின் போதும் சேதங்கள் ஏற்படுவதில்லை. இந்த பப்பாசி வகையின் விதை விலை கூடியதாகும். தற்போது விடையின் விலை ரூ. 10 ஆகவும் மரக்கன்றின் விலை ரூ 20 - 25 ஆகவும் இருந்து வருகின்றது. இந்த நிலைமையை நாங்கள் மாற்றியமைக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலைகளில் விடைகளை வழங்க வேண்டும். விளை திறனை அதிகரித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அன்மையில் தாய்லாந்து பிரதிநிதிகள் சிலர் மீகொடா பொருளாதார நிலையத்துக்குச் சென்று அதனைப் பார்வையிட்டனர். தாய்லாந்தில் பின்பற்றப்பட்டு வரும்

விவசாயிப்படுத்தல் முறைகள் மற்றும் போக்குவரத்து முறைகள் என்பவற்றை நேடியாக பார்த்து. அறிந்து கொள்வதற்கென அரசாங்க மூலாந்துக்கு வருமாறு என்னை அழைத்துள்ளனர். குறுக்கப்பகலமேனும் அங்கு சென்று அவர்கள் பின்பற்றி வரும் முறைகள் குறித்த ஒரு விளக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். அவற்றை நாங்கள் எமது உள்நாட்டுச் சுதாயிலும் பிரதியீடு செய்ய முடியும். எமது உள்ளூர் விவசாயிகள் மத்திய வங்கி மற்றும் வர்த்தக வங்கிகள் எனவற்றுடன் இணைந்து முன்னோக்கிய வர்த்தக ஒப்பந்தங்களை செய்து கொள்ள வேண்டும் என நான் விரும்புகின்றேன். இப்பொழுது விவசாயிகள் தமது உற்பத்தித் திறன் மற்றும் உற்பத்திச் செலவு போன்ற விடயங்களை அறியாதவர்களாக இருந்து வருகின்றனர். முன்னோக்கிய வர்த்தக ஒப்பந்தங்களை செய்து கொண்டால் அறுவடையின் அளவுடன் இணைந்த விதத்தில் விலையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட மாட்டாது. இலங்கை மத்திய வங்கி இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகின்றது. அது தம்புல்லை வர்த்தகர் சங்கத்தின் தலைவரை இந்தியாவுக்கு ஒரு கருத்தரங்குக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளது. முன்னோக்கிய விற்பனை ஒப்பந்தங்கள் குறித்து அன்மையில் நான் மத்திய வங்கி அதிகாரிகளுடன் ஒரு கலந்துரையாடலை நடத்தினேன்.

எமது கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் இதனைப் போன்ற பலவேறு புதிய விடயங்களையும் நாங்கள் அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டும். அதற்கு ஊடாக கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் பல மாற்றங்களை எடுத்து வர வேண்டும். பச்சையில் லதொழில்நுட்பத்தின் கீழ் பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நாங்கள் திட்டமிட்டுள்ளோம். இச் செய்திட்டத்தின் கீழ் கிராமியப் பொருளாதாரா அமைச்கக்கு ஊடாக முதலீடுகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். இது இந்தியாவின் ஒத்துழைப்புடன் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அதே போல உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதற்கான வழிமுறைகளையும் பொதிப்படுத்தலை விருத்தி செய்வதற்கான வழிமுறைகளையும் நாங்கள் இப்பொழுது கவனத்தில் எடுத்து வருகின்றோம். இச் செய்திட்டத்தின் கீழ் கிராமியப் பொருளாதார முதலீடுகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். இது இந்தியாவின் ஒத்துழைப்புடன் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அதே போல உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதற்கான வழிமுறைகளையும் பொதிப்படுத்தலை விருத்தி செய்வதற்கான வழிமுறைகளையும் நாங்கள் இப்பொழுது கவனத்தில் எடுத்து வருகின்றோம். அதன் பின்னர் சந்தையடுத்தல் வசதிகள் குறித்து கவனத்தில் எடுக்கப்படும். கிராமியத் துறையிலிருந்து ஏற்றுமதிக்கென உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் விவசாயம் சார்ந்த பொருட்களாக மட்டும் இருந்து வரவில்லை. எனது அமைச்க ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி செய்யுடன் கூட்டாக இணைந்து குறிப்பிட ஏற்றுமதி பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் கிராமங்கள் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது. மேலும், கிராமப் பிரதேசங்களில் சிறிய நடுத்தர அளவுக் கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அங்குனுகொலபெலஸ்ஸில் காளான் உற்பத்தி செய்வதற்கும் தொழில்களை நிறுவப்பட்டு வருகின்றது. தும்பு தொடர்பான உற்பத்திகளுக்கென கொடகர பிரதேசத்தில் ஓர் ஏற்றுமதிக் கிராமம் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

நீங்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட முன்னோக்கிய வர்த்தக ஒப்பந்தங்களின் கீழ் விவசாயிகள் தமது பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும், தமது உற்பத்திப் பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதற்கும் குறிப்பிட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் கிராமங்கள் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது. வெளும், கிராமப் பிரதேசங்களில் சிறிய நடுத்தர அளவுக் கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அங்குனுகொலபெலஸ்ஸில் காளான் உற்பத்தி செய்வதற்கும் தொழில்களை நிறுவப்பட்டு வருகின்றது. தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டு வருகின்றது. தும்பு தொடர்பான உற்பத்திகளுக்கென கொடகர பிரதேசத்தில் ஓர் ஏற்றுமதிக் கிராமம் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இல்லை. அது அவ்வாறு இருந்து வரவில்லை. ஏனெனில், அது பழைய நடைமுறையாகும். விவசாயி ஒரு வர்த்தகரிடமிருந்து கடனைப் பெற்று அதன் மூலம் உரம், இரசாயனம் பொருட்கள் மற்றும் விதைகள் என்பவற்றை கொள்வனவு செய்தால் அவர் தனது நெல் உற்பத்தியை குறிப்பிட்ட வர்த்தகருக்கே விற்பனை

செய்ய வேண்டியிருக்கும். அந்த நிலையில் அவரால் கலை விலைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆனால், இந்த முறையின் கீழ் உற்பத்தியாளரும் கொள்வனவாளரும் மற்றவே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு விலையின் அடிப்படையில் ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொள்கின்றார்கள். ஒரு வங்கிக்கு ஊடாக அதனைச் செய்து கொள்ள முடியும் இந்த ஒப்பந்தத்துக்கு ஊடாக அவசர நிலைமைகளில் தொழிற்படு மூலதனத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும். இந்த முன்னோக்கிய வர்த்தக முறை குறித்து இலங்கை மத்திய வங்கி பல பிரசரங்களை வெளியிட்டுள்ளது. மக்கள் வங்கியின் வெளியீடுகளுக்கு ஊடாக இது குறித்து மக்களிடையே ஓரளவுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முடியும் என நான் நம்புகிறேன். இந்த நடைமுறையை விவசாயிகளுக்கு புரிய வைப்பது மிகவும் சிரமமான ஒரு காரியமாக இருந்து வருகின்றது. தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் இத்தகைய ஒப்பந்தங்கள் சிறந்த விதத்தில் செயற்பட்டு வருகின்றன. நாங்கள் இப்பொழுது சந்தைப்படுத் தல முறையோன்றைக் கட்டியெழுப்பும் பொருட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம். சந்தைப்படுத்தல் முறையின் ஒழுங்கமைப்பும் ஏற்றுமதி கிராமங்களின் எதாபிதமும் முன்னோக்கிய வர்த்தக ஒப்பந்தங்களுக்கு பெருமளவுக்கு உதவ முடியும்.

கிராமியத் துறையில் சந்தைப்படுத்தல் தவிர இளைஞர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மற்றும் காணிப் பிரச்சினை போன்ற வேறு பல பிரச்சினைகளும் இருந்து வருகின்றன. குடும்பங்கள் பெருகும் பொழுது காணிகள் துண்டாடப்படுகின்றன. இந்த துண்டாடல் காரணமாக விவசாய நிலங்களிலிருந்து சிறந்த அறுவடையைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. இது குறித்து நங்கள் என்ன கருதுகின்றார்கள்?

உற்பத்தித் திறன் தொடர்பான பிரச்சினை காணிகள் துண்டாடப்படும் பிரச்சினையிலும் பார்க்க தீவிரமானதாக இருந்து வருகின்றது என்பதே எனது கருத்தாகும். ஐப்பான் போன்ற நாடுகள் குறைந்த உள்ளுக்களைப் பயன்படுத்தி உயர் அளவிலான வெளியீடுகளைப் பெற்று வருகின்றன. சிறந்த அறுவடையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நவீன தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவது மிக முக்கியமானது என நான் கருதுகிறேன். அப்பொழுது சிறு நிலத் துண்டுகளிலிருந்து உயர் அளவிலான வருமானங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இன்னும் சூமார் 22 வருடங்களின் பின்னர் காணிகள் துண்டாடப்படும் இந்தப் பிரச்சினை இலங்கையில் வேறுபட்ட ஒரு வடிவத்தில் காணப்படலாம். ஆசியாவின் எந்தவொரு நாடும் எதிர்கொண்டிருதல் ஒரு பிரச்சினையை இப்பொழுது இலங்கை எதிர்கொண்டுள்ளது. 2025 ஆம் ஆண்டிலில் இலங்கையில் வாழும் மக்களில் கணிசமான என்னிக்கையினால் வயது முதிர்ந்தவர்களை இருந்து வருவார்கள். இதனை அடுத்து காணிகளுக்கான பாரிய அளவிலான கேள்வி அதே விதத்தில் காணப்பட மாட்டாது. காணிகள் துண்டாடப்படும் நிலையும் ஏற்பட மாட்டாது. அதற்கான அடையாளங்கள் இலங்கையில் ஏற்கனவே தென்பட்டு வருகின்றன. பின்னள்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்டிருக்கும் வீழ்ச்சி காரணமாக இப்பொழுது ஆரம்பப் பாடசாலைகள் முடப்பட்டு வருகின்றன. நாட்டில் தற்காலிகமான ஒரு வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினை காணப்படுகிறது. ஆனால் 2025 அளவில் தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலை எமக்கு ஏற்பட முடியும். அதனை எவ்வாறும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. இதுவே யதார்த்த நிலையாகும். நாங்கள் வெறும் சூலோகங்களை பயன்படுத்தும் வழக் கத்தை கைவிட்டுவிட்டு யதார்த்த நிலைமைகள் குறித்த பகுப்பாய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக அரசியல்வாதிகளுக்கு இந்த விடயங்கள் குறித்த அறிவைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சிகளின்

மத்திய முக்கள் அல்லது பேரவைகள் என்பவற்றிலிருந்தே கலோகங்கள் உதாரணங்களின்றன. இந்த அமைப்புக்களில் ஒரு சில அரசியல்வாதிகள் மட்டுமே அங்கம் வகிக்கின்றனர். இந்த அரசியல்வாதிகளுக்கு சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து துறைகள் குறித்தும் அறிவைப் பெற்றுக் கொடுப்பது முக்கியமாகும். நாங்கள் விடுமிகினாலும் சரி விரும்பாவிட்டாலும் சரி 2025 அளவில் பாரிய அளவிலான வயது முதிர்ந்தோர் குறித்த பிரச்சினையை நாங்கள் விடுமிகினால் வேண்டியிருக்கிறது. கலோரோட்டிகள் மூலம் இதனை தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அப்பொழுது முதிர்ந்தவர்களைப் பராமரிப்பது ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாக உருவாகும். ஓவ்வுதிய கொடுப்பவுக்களை மேற்கொள்வதற்கு அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு ஒதுக்குகள் போதியவையாக இருந்து வர மாட்டாது. கொதாராத் துறை தொடர்பான செலவுகள் பிரமாண்டமான அளவில் அதிகரித்துச் செல்லும். இந்த விடயங்கள் குறித்து நாங்கள் தீவிரமாக சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. சிங்கப்பூரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் இப்பொழுதே 2025 ஆம் ஆண்டுக்கேள திட்டமிட்டு வருகின்றார்கள். ஆனால், ஒரு நாடு என்ற முறையில் நாங்கள் இந்த விடயங்கள் குறித்து இன்னமும் சிந்திக்கத் தொடங்கவில்லை. எனவே, பொருளாதார நிபுணர்களும் சமூகவிலாளர்களும் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்களும் ஏனைய கல்விமானங்களும் முழு நாட்டுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளில் அறிவைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு முன் வர வேண்டும். ஒரு சில அரசியல் கட்சிகளின் அடிப்படை கோட்டாடுகளை பகுப்பாய்வு செய்யும் கல்விமானங்கள் அது குறித்து பெருமளவுக்கு கவலையடைந்துள்ளனர். இத்தகைய கொள்களின் அழிவுகரமான இயல்பினை அவர்கள் மக்களுக்கு எடுத்து விளக்க வேண்டும்.

விவசாயிகள் தவிர கிராமியத் துறையில் பெருந் தொகையான மக்கள் விவசாயம் சாராத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் கிராமியப் பொருளா தாரத்துக்கு கணிசமான அளவிலான ஒரு பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றனர். இத்தகைய மக்கள் பிரிவினரின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கு ஏதேனும் திட்டங்கள் உள்ளனவா?

கிராமிய பொருளாதாரத்துக்குள்ளே வெளிப்படையாக புலப்படக கூடிய ஒரு வேலையின்மை நிலையும் அதே போல மறைந் திருக்கும் ஒரு வேலையின்மை நிலையும் காணப்படுகின்றன. நாங்கள் கிராமிய பொருளாதாரத்துக்குள்ள ஒவ்வொரு பிரிவையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கென விவசாயத்தை அப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்களை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். தொழில் முயற்சிகள் நிறுவப்படுதல் வேண்டும். உதாரணமாக, மரக்கறி வகைகள் மற்றும் பழ வகைகள் என்பவற்றுக்கென தொழிற்சாலைகளையும் தொழில் முயற்சிகளையும் ஸ்தாபித்துக் கொள்ள முடியும். ஏற்றுமதிக் கிராமங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். மலேசியா தகரத்தில் அடைக்கப்பட பாரிய அளவிலான மஷ்டிஸ் பழங்களை ஏற்றுமதி செய்து வருகின்றது. இதிலிருந்து நாங்கள் படிப்பினைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தாய்லாந்தில் பாரம் பரிய நடைமுறைகளை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டுள்ளது. 2025 ஆம் ஆண்டிலில் இலங்கையில் வாழும் மக்களில் கணிசமான என்னிக்கையினால் வயது முதிர்ந்தவர்களை இருந்து வருவார்கள். இதனை அடுத்து காணிகளுக்கான பாரிய அளவிலான கேள்வி அதே விதத்தில் காணப்பட மாட்டாது. காணிகள் துண்டாடப்படும் நிலையும் ஏற்பட மாட்டாது. அதற்கான அடையாளங்கள் இலங்கையில் ஏற்கனவே தென்பட்டு வருகின்றன. பின்னள்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்டிருக்கும் வீழ்ச்சி காரணமாக இப்பொழுது ஆரம்பப் பாடசாலைகள் முடப்பட்டு வருகின்றன. நாட்டில் தற்காலிகமான ஒரு வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினை காணப்படுகிறது. ஆனால் 2025 அளவில் தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலை எமக்கு ஏற்பட முடியும். அதனை எவ்வாறும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. இதுவே யதார்த்த நிலையாகும். நாங்கள் வெறும் சூலோகங்களை பயன்படுத்தும் வழக் கத்தை கைவிட்டுவிட்டு யதார்த்த நிலைமைகள் குறித்த பகுப்பாய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக அரசியல்வாதிகளுக்கு இந்த விடயங்கள் குறித்த அறிவைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சிகளின்

இளைஞர்களிடையே உயர் அளவில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிலவி வருகின்றது. அவர்கள் பொதுவாக விவசாய

நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட விரும்புவதில்லை. இது தொடர்பாக ஏதேனும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவை இருந்து வருகின்றது என்பதனை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றீர்களா?

குறிப்பாக சச்சை இல்ல முறையில் கீழ் அல்லது சொட்டு நீர்ப்பாசன தொழில்நுட்பத்தின் கீழ் விவசாயத்தை மேற்கொண்டால் இதனை மாற்றி அமைக்க முடியும். அப்பொழுது விவசாயி மடிப்பு கலையாத காட்சட்டையை அனிந்து கொண்டு ஒரு மோட்டார் சைக்கிளில் தனது வயலுக்குச் செல்ல முடியும். சேறு பந்த ஆடைகளுடன் மன் வெட்டியை தோளில் வைத்துக் கொண்டு வயலுக்குச் செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்பாடு. அலங்கார மலர்ச் செடிகளின் பயிர்ச்செய்கை இதற்கான ஓர் உதாரணமாகும். அவர்கள் தமிழ விவசாயிகள் என கூறிக் கொள்வதில்லை. தமது நாற்று மேடைகளை பண்ணைகள் என அழைப்பதும் இல்லை. அத்தகைய மனப்பாங்கு ரீதியிலான ஒரு மாற்றம் அவசியமாகும். இளைஞர்களிடையே இத்தகைய மனப்பாங்கு மாற்றங்கள் ஏற்படும் பொழுது நிச்சயமாக அர்களிடையே ஒரு மாற்றம் ஏற்படும். விவசாய நடவடிக்கைகளின் மூலம் உயர் அளவில் வருமானம் பெறும் தொழில் முயற்சியாளர்களாக தாம் மாற்றமடையும் பொழுது இளைஞர்கள் இத்தகைய மனப்பாங்குகளை மாற்றிக் கொள்வார்கள். சுமார் இரு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையில் அழகு நிலையங்கள் இருந்து வரவில்லை. அவ்வாறு இருந்தாலும் கூட அவை கொழும்பு நகருக்கு மட்டுமே மட்டுப் படுத்தப்பட்டிருந்தன. ஆனால், இப்பொது அவை நாடெங்கும் பரவியுள்ளன. மனப் பெண்களை அலங்கரிப்பது மற்றொரு துறையாகும். கடந்த காலத்தில் புதிய மோஸ்தர்களை பார்த்து மக்கள் கேளி செய்தனர். ஆனால் இப்பொழுது அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருபவர்களுக்கு நல்ல சம்பாத்தியம் கிடைக்கின்றது. அவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகங்களை எதிர்பார்ப்பதில்லை. நாட்டில் மனப்பாங்கு ரீதியான ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டு வந்துள்ளது என்பதே இதன் பொருளாகும். இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு ஊடாகவே கிராமப் புற இளைஞர்களின் வருமானங்களை உயர்த்தி, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரங்களை விருத்தி செய்ய முடியும்.

அதே வேலையில், கிராமிய அபிவிருத்தி தொடர்பாக சிறு கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நீங்கள் எத்தகைய திட்டங்களை வைத்துள்ளீர்கள்?

சிறிய மட்டும் நடேத்த கைத்தொழில்களை ஸ்தாபிப்பது முக்கியமாகும். இதற்கேன பல கடன் திட்டங்களும் உள்ளன. ஆனால், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் மூலதனத்தைப் பெற்றுக் கொள்வது தொடர்பான பிரச்சினைகள் தோற்றுகின்றன. இது சந்தைப்படுத்தல் பிரச்சினைகளையும் ஏனைய பிரச்சினைகளையும் எடுத்து வருகின்றது. மூலதனப் பிரச்சினை ஓர் அடிப்படை பிரச்சினையாக இருந்து வருகின்றது. செலவு கூடிய போட்டிச் சந்தைக்குள் அவர்களால் பிரவேசிக்க முடியாதுள்ளது. எனவே, வட்டி வீதம் ஒற்றைப் புள்ளியில் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதே எனது கருத்தாகும். இரண்டாவதாக, நாங்கள் சிறு உற்பத்தியாளர்களுக்கான சந்தையை உருவாக்க வேண்டும். முன்றாவதாக, அவர்கள் தமது தொழில்நுட்ப அறிவை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு நாங்கள் சந்தர்ப்பங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். இது தொடர்பாக வர்த்தக வங்கிகள் மற்றும் அபிவிருத்தி வங்கிகள் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் மிக முக்கியமான ஒரு பலவீனம் இருந்து வருவதனையும் நான் அவதாளிக்கிறேன். சிறிய மற்றும் நடேத்த அளவு கைத்தொழில் கடன்கள் தொடர்பாக இது வரையில் இத்தகைய ஒரு நிலைமை நிலவி வந்துள்ளது. உண்மையான கைவினைக் கலைஞரும் கிராமிய கைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டு வரும் தொழிலாளர்களும்

இக்கடன் தொகைகளைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்களா என்பதே இங்குள்ள பிரச்சினையாகும். நாங்கள் இந்த விடயத்தை பகிரங்கமாகக் கலந்துரையாடி, இக்கடன் திட்டத்தை பயனுள்ள விதத்தில் கிராமப் பிரதேசங்களுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு அவசியமான வழிமுறைகளைக் கண்டறிய வேண்டும்.

கிராமிய பொருளாதார அமைச்சு - மூலதனச் செலவுகளின் சாராம்சம்

அபிவிருத்தி நடவடிக்கை

ரூபா
(இலட்சங்களில்)

1.	கிராமிய பொருளாதார புத்துயிர்ப்பு நிதியம்	100
2.	கிராமிய ஏற்றுமதி மேம்பாடு மற்றும் விவசாய தொழில் முயற்சிகளின் அபிவிருத்தி : கொடகவெல ஏற்றுமதி கிராமம் ராஜாங்களை ஏற்றுமதி கிராமம் அங்குனுகொலபெலஸ ஏற்றுமதி கிராமம்	16
3.	கிராமிய கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அச்சுக் கைத்தொழில் தொடர்பான கைத்தொழில் பூங்கா, பானலுவ	11
4.	கிராமிய உற்பத்தித் திறன் அபிவிருத்தி விவசாய தொழில்நுட்ப மற்றும் சனசமூக சேவைகள் நிலையம் - வெலிகம	11
5.	கிராமிய கைவினைத் தொழில்கள் மேம்பாடு சீகிரிய கைவினைப் பொருள் பூங்கா கைவினைப் பொருட்கள் விற்பனை மற்றும் காட்சிக் கூடம், கிராமிய கலைகள் நிலையம், பத்தரமுல்ல	25
6.	கிராமிய சந்தைகளை மேம்படுத்துதல் மீகொட பொருளாதார நிலையம் எம்பிலிபிட்டிய பொருளாதார நிலையம்	670
7.	கிராமிய சுய தொழில் மேம்பாடு - “துரு செவன்” விற்பனை மேம்பாட்டு நிலையங்கள்	275
8.	கிராமத்துக்கான தொழில்நுட்பம் வட்டரெக்க கணனி பயிற்சி நிலையம் கிரிகம்பமுனுவ கணனி மற்றும் தொழில் பயிற்சி நிலையம்	35
9.	கிராமிய விற்பனை மேம்பாடு கிராமிய உற்பத்திகளை விற்பனை செய்யும் சந்தைகள்	24
10.	கிராமிய கல்வி அபிவிருத்தி ஆரம்ப பாடசாலைகளுக்கான கணனி பிரிவுகள்	35
11.	கிராமிய சனசமூக சேவைகள் பஸ் நிறுத்தங்களும் பயணிகள் தரிப்பு நிலையங்களும்	13
12.	கிராமிய உற்பத்தி பொருட்களின் ஆற்றலை மேம்படுத்துதல் வட்டியில்லாமல் மூலதனப் பொருட்களை வழங்குதல் (1000 நான்கு சக்கர உழவு இயந்திரங்கள்)	6000
	மொத்தம்	8164

கிராமிய பொருளாதாரத்தில் விளைபொருட்களை சந்தைப்படுத்துதலும் அது தொடர்பான பிரச்சினைகளும்

சிறா ஷக்திராஜ (ஆராய்ச்சி உதவிமுகத்துர், கழகவு ஆய்வு பயிர்ச்சி நிறுவனம்)

விவசாய விளை பொருட்களை சந்தைப்படுத்துதல் மிக முக்கியமான ஒரு நடவடிக்கையாக இருந்து வருகின்றது. ஏனெனில் இது நாட்டின் மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்திக்கு சமார் 20 சதவீதம் வரையிலான பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றது. 1980 களின் தொடக்கத்தின் போது நாட்டின் ஊழியர் படையில் சுமார் 40 சதவீதத்தினர் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். விவசாய விளை பொருள் உற்பத்தியை பொறுத்த வரையில் சிறு விவசாயிகளின் ஆதிக்கமே நிலவி வருகின்றது. பெரும்பாலான உற்பத்தி அலகுகள் ஒரு ஹெக்டையாருக்கும் குறைந்த பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளன. எனவே, சுய தேவைப் பூர்த்தி நிலை உணவுப் பாதுகாப்பு, கிராமிய வருமானங்களின் அதிகரிப்பு, வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கம் மற்றும் நுகர்வோர் நலன் பாதுகாப்பு போன்ற குறிக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்ளும் திசையில் அநேகமாக அனைத்து விவசாயக் கொள்கைகளும், விலையிடல் கொள்கைகளும் நெறிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. விலையிடல் கொள்கைகளின் நடவடிக்கைகள் உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வு என்பவற்றுக் கான மானியங்கள், விவசாயிகளுக்கு சிறந்த விலைகளை உத்தரவாதப் படுத்தும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசாங்க கொள்வனவு நடிக்கைகள் மற்றும் குறைந்த விலையிலான இறக்கு மதிகளை மட்டுப்படுத்துவதற்கென அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட தீவைக் கொள்கைகள் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கியிருந்தன.

கடந்த காலத்தில் கிராமியத் துறையின் வருமானத்தை அதிகரிக்கும் பொருட்டு அரசாங்கம் பல விலையிடல் கொள்கைகளை அறிமுகம் செய்து வைத்திருந்தது. எனினும், விவசாயத் துறையிலோ அல்லது கிராமிய பொருளாதாரத்திலோ ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. மறு புறத்தில் கிராமிய மற்றும் நகர நுகர்வோருக்கு இதன் மூலம் எத்தகைய அனுகூலங்களும் கிடைத்திருக்கவில்லை. விவசாய விளை பொருட்களின் விலைகளின் நடத்தையை கவனத்தில் எடுக்கும் பொழுது அநேக

மாக அனைத்து விலைகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு பட்டவையாக இருந்து வந்திருப்பதை அவதாளிக்க முடிகிறது. இது சந்தைகள் பெருமளவில் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டிருப்பதை என்றே காட்டுகிறது.

கடந்த காலத்தில் எமது நகரக் குடித்தொகையில் தீவிர அதிகரிப்பு ஏற்பட்டு வந்திருப்பதுடன், விவசாய உற்பத்தியின் கட்டமைப்பிலும் விரிவாக்கமும் மாற்றங்களும் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. விவசாய விளை பொருட்களை பதப்படுத்தல் மற்றும் போக்குவரத்துச் செய்தல் என்பவற்றிலும் மாற்றங்கள் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. இதன் காரணமாக உணவு விநியோக அமைப்பில் கணிசமான அளவிலான மாற்றங்களை எடுத்து வர வேண்டியிருந்தது. முன்னைய முறைகள் பிழைப்புதிய விவசாயத்தை அல்லது உள்ளூர் சந்தைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தன. அரசாங்கங்கள் உணவு சந்தைப்படுத்தவில் பெருமளவுக்கு அக்கறை காட்டி வந்துள்ளன. குறைவருமான நகரக் குடித்தொகையினருக்கு குறைந்த பட்ச அளவிலான உணவுப் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதும் கிராமிய வருமானங்களை அதிகரிப்பதுமே அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது.

கடந்த காலத்தில் விவசாயப் பொருட்களின் சந்தைப்படுத்தவில் அரசாங்கத்தின் ஈடுபாடு பெருமளவுக்கு ஏற்றுமதிப் பயிர்கள் தொடர்பாக கவனம் செலுத்தும் விதத்திலேயே இடம்பெற்று வந்தது. அடிப்படை உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தியையும் உள்ளூர் நுகர்வுக்கான அவற்றின் விநியோகத்தையும் அபிவிருத்தி செய்வது நாட்டில் உண்மையான பொருளாதார அபிவிருத்தியை எடுத்து வருவதற்கு அசியமானது என்ற விடயத்தைக் கடந்த 50 வருட காலமாக அரசாங்கங்கள் உணர்ந்திருந்தன. உணவில் சுய தேவைப் பூர்த்தி நிலையை அடைதல் மற்றும் அடிப்படை உணவு உற்பத்தியை சந்தைப் பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைத்தல் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்தும் விதத்தில் அவற்றின் கொள்கைகள் படிப்படியாக நெறிப்படுத்தப்பட்டு வந்தன.

தமது விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு எப்பொழுதும் குறைந்த விலைகளே கிடைத்து வருகின்றன என கிராமிய விவசாயிகள் முறைப்பாடு செய்து வந்துள்ளனர். மறுபுறத்தில் நுகர்வோர், குறிப்பாக நகாப் புறங்களைச் சேர்ந்த நுகர்வோர் உணவுப் பொருட்களின் விலையேற்றம் மற்றும் அவற்றின் தரம் என்பன குறித்து குறைவு வந்துள்ளனர். எனவே, இத்துறையில் காணப்படும் நிலைமையை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு இரு துறைகளுக்குமிடையிலான முரண்பாடுகளை குறைத்துக் கொள்வது முக்கியமாகும்.

குறிக்கோள்கள்

விவசாய விளை பொருட்களின் விலையிடல், சந்தைப்படுத்தல் துறை கொள்கைத் தாக்கங்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் சந்தைப்படுத்தல் பிரச்சினைகளை இனங்காணல் என்பனவே இக்கட்டுரையின் முக்கியமான குறிக்கோள்களாகும்.

விலை

அரிசியில் உற்பத்தியாளருக்குக் கிடைக்கும் சதவீதம் ஒவ்வொரு பருவ காலத்தின் போதும் சுமார் 50 - 58 சதவீதம் வரையில் வேறுபட்டுச் செல்கின்றது. உற்பத்தி இடம்பெறாத பருவத்தின் போது இது 61 - 64 சதவீதம் வரையில் இருந்து வந்துள்ளது. சில்லறை விலைக்கும் மொத்த விலைக்குமிடையிலான இறுதி இலாபம் சம்பா அரிசியைப் பொறுத்த வரையில் 10 - 17 சதவீதம் வரையிலும் நாட்டரிசியைப் பொறுத்தவரையில் 7 - 20 சதவீதம் வரையிலும் இருந்து வந்துள்ளது. மேஜான் மற்றும் ஜாலை ஆகிய மாதங்களின் போது உயர் இலாபம் கள் பெறப்படுள்ளன. மார்ச், பெர்ல் மற்றும் மே ஆகிய மாதங்களின் போதும், டிசம்பர் மாதத்தின் போதும் பண்டிகைக் காலப் பிரிவுகள் காரணமாக அரிசிக்கான கேள்வி அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இக்காலப் பிரிவின் போதிலேயே உற்பத்தியாளர் விலைக்கும் மொத்த விலைக்குமிடையில் உயர் இலாபங்கள் நோக்கும் பொருட்களை வந்தன.

பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. நெல்லின் உற்பத்திச் செலவு சில்லறை விலையின் சமார் 30 சதவீதமாக இருந்து வருகின்றது. நெல்லின் உற்பத்திச் செலவை ஒரு கிலோ அரிசியுடன் இணையாக நோக்கும் பொழுது அச் செலவு சமார் 49 சதவீதமாக இருந்து வருவதனை காண முடிகிறது.

உலர்ந்த மின்காயின் சில்லறை விலை மற்றும் உற்பத்தியாளர் விலை என்பவற்றுக் கிடையிலான மொத்த இலாபம் 23% தொடக்கம் 33% வரையில் இருந்து வந்துள்ளது. நூகர் வோர் செலவிடும் ரூபாவில் 70% உற்பத்தியாளரை சென்றடைகின்றது என்பதனையே இது காட்டுகின்றது. எனினும், மொத்த விலைக்கும் உற்பத்தியாளர் விலைக்கு மிடையிலான இலாபம் 10% - 20% க்குமிடையில் இருந்து வந்துள்ளது. உற்பத்திச் செலவு சில்லறை விலையின் 52% ஆக இருந்து வருவதுடன், விவசாயி சில்லறை விலையில் சமார் 70 சதவீதத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார். இது பண்ணை மட்டத்திலான செயல் திறனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

உருளைக் கிழங்கு சாகுபடியின் மூலம் கிடைக்கும் மொத்த இலாபம் 2000 ஆம் ஆண்டில் 22 % தொடக்கம் 49% வரையிலான அளவுகளில் இருந்து வந்துள்ளது. அக்டோபர் மற்றும் நவம்பர் ஆகிய மாதங்களின் போது இந்த இலாபம் குறைந்திருந்தது. அரசாங்கம் உருளைக் கிழங்கு இறக்குமதிகளின் மீது ஒரு கட்டணத்தை அறவிட்டமையினால் உற்பத்தியாளர் விலைகள் அதிகரித்திருந்தமையே இதற்கான காரணமாகும். எவ்வாறிருப்பினும், இவ்விரு மாத காலங்களின் போதும் சந்தை தீவிபுடுத்தப்பட்டிருந்தது. சில்லறை விற்பனையாளரின் இலாபம் நூகர்வோர் ரூபாவில் சமார் 20 சதவீதமாக இருந்து வந்ததுடன், உற்பத்தியாளர் 60 சதவீதத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார். முழுக் காலப் பிரிவையும் கவனத்தில் எடுக்கும் பொழுது, உற்பத்தியாளர் நூகர்வோர் விலையில் சமார் 50 - 80 சதவீதத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

பெரிய வெங்காயத்தை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் உற்பத்திப் பருவத்தின் போது நூகர்வோர் ரூபாவில் 60 சதவீதத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். அவர் கையிருப்புக்களை 2 - 3 மாத காலப் பிரிவுக்கு வைத்திருந்தால் சமார் 66 சதவீதம் வரையில் பெற்றுக்கொள்வார். உற்பத்தியாளர் விலைக்கும் மொத்த

விற்பனை விலைக்குமிடையிலான வேறுபாட்டை பார்க்கிறும் மொத்த விலைக்கும் சில்லறை விலைக்குமிடையிலான வேறுபாடு உயர்வானதாக இருந்து வருகின்றது. கிடைக்கும் தரவுகளின் பிரகாரம் சின்ன வெங்காய சந்தையின் போக்கு பெருமளவுக்கு பெரிய வெங்காயச் சந்தையின் போக்கினை ஒத்தாகவே இருந்து வருகின்றது. உற்பத்திச் செலவு சில்லறை விலையின் சமார் 27 சதவீதமாக இருந்து வருவதுடன், உற்பத்தியாளர் சில்லறை விலையில் சமார் 38 சதவீதத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார். எவ்வாறிருப்பினும், உற்பத்தியாளர் விலைக்கும் சில்லறை விலைக்குமிடையிலான வேறுபாடு நூகர்வோர் விலையின் சமார் 40% ஆக இருந்து வருகின்றது.

(போஞ்சி, கரட் போன்ற) மலைநாட்டு மரக்கறி வகைகளைப் பொறுத்தவரையில் நூகர்வோர் விலையில் உற்பத்தியாளருக்குக் கிடைக்கும் பங்கு 40 % க்கும் 60% க்குமிடையில் இருந்து வந்துள்ளது. இது லீக்ஸ் மற்றும் தக்காளி என்பவற்றை பொறுத்தவரையில் 30% க்கும் 45% க்கும் இடையில் இருந்து வந்துள்ளது. தாழ் நிலமரக்கறி வகைகளைப் பொறுத்தவரையில் நூகர்வோர் விலைகளில் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் பங்கு 20 - 30% ஆகும். மொத்த விலைகளுக்கும் சில்லறை விலைகளுக்குமிடையில் பாரிய அளவிலான வேறுபாடு நிலவில் வந்துள்ளது. சந்தையில் பெருந்தொகையான சில்லறை வியாபாரிகள் இருந்து வந்த போதிலும் இந்த விலை வேறுபாடு ஒரு அசாதாரண மான நிலையைக் காட்டுகின்றது. இதன் காரணமாக போட்டிச் சந்தையின் அனுகூலத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையில் நூகர்வோர் இருந்து வருகின்றனர். உற்பத்திச் செலவு சமார் 20 சதவீதமாக இருந்து வருவதுடன், விவசாயி சில்லறை விலையில் சமார் 30 சதவீதத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார். சில்லறை விலைக்கும் மொத்த விலைக்குமிடையிலான வித்தியாசம் நூகர்வோர் ரூபாவில் 40 - 60% ஆக உள்ளது.

பழங்களுக்கான சந்தையைப் பொறுத்த வரையில் கோழிக்கோடு வாழைப்பழ உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் அன்னசிப் பழ உற்பத்தியாளர்கள் ஆகியோர் மட்டுமே நூகர் வோர் ரூபாவின் சமார் 60 சதவீதத்தைப் பெற்று வருகின்றனர். புளி வாழைப்பழம் மற்றும் பப்பாசிப் பழம் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்து வரும் உற்பத்தியாளர்கள் நூகர்வோர் செலவிடும் ரூபாவில் 40 சதவீதத்துக்கும் குறைந்த பங்கினையே பெற்று வருகின்றனர்.

வருடத்தின் இறுதிப் பாகத்தின் போது பப்பாசி மற்றும் வாழைப்பழம் என்பவற்றுக்கான உற்பத்தியாளர் விலைக்கும் மொத்த விலைக்கு மிடையிலான வித்தியாசம் மொத்த விலைக்கும் சில்லறை விலைக்கு மிடையிலான வித்தியாசத்தைப் பார்க்கிறும் உயர்வானதாக இருந்து வந்தது. இக்காலப் பிரிவிலோயே ரமமான நோன்பு மற்றும் நந்தார் போன்ற பண்ணிகளைக் காலங்கள் வருகின்றன.

டிசம்பர் மாதம் தொடக்கம் ஏப்ரல் மாதம் வரையில் சாலயா மீன் உற்பத்தியாளர் கள் குறைந்த இலாபப் பங்குகளையே பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆகக் கூடிய இலாபப் பங்கு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் பெறப் படுகின்றது. சாலயா மற்றும் பலயா மீன் வகைகளின் மொத்த விலைக்கும் சில்லறை விலைக்கு மிடையிலான வித்தியாசம் நூகர்வோர் ரூபாவில் 40 சதவீதத்திலும் பார்க்க உயர்வாக இருந்து வந்துள்ளது. ஹாருல்லா மீனைப் பொறுத்தவரையில் இது 40 சதவீதத்திலும் குறைவானதாக உள்ளது. பலயா மீனுடன் ஓப்பிடும் பொழுது சாலயா மற்றும் ஹாருல்லா மீன்களில் விரயம் குறைவாக இருந்து வந்த போதிலும் சில்லறை விற்பனையாளரின் இலாபம் அதனைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டவில்லை. சில்லறை விற்பனை மட்டத்தில் சிறிய மீன்கள் மற்றும் பலயா போன்றவற்றின் விலை அதிகரிப்பு வரிய நூகர் வோரை பெருமளவுக்குப் பாதித்துள்ளது.

முட்டைகள் தொடர்பான உற்பத்தியாளர்கள் விலைகள் ஹெக்டர் கொப்பேக்கூவு கமநல் ஆய்வு மற்றும் பயிற்சி நிறுவனத்துக்கு கிடைக்கவில்லை. எனவே, நாங்கள் 1999 இன் கோழிப் பண்ணை ஆய்வுக்கென (ரூபசேன மற்றும் ரத்னாயக்க) சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளைப் பயன்படுத்தியேனார். அத்தரவுகளின் பிரகாரம் முட்டை உற்பத்தியாளர்கள் ஜனவரி தொடக்கம் ஏப்ரல் வரையில் நூகர்வோர் விலைகளில் 60 சதவீதத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதுடன், ஜூலை தவிர்ந்த ஏனைய மாதங்களில் 70 சதவீதத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். வருடத்தின் போது மொத்த வியாபாரிகளின் இலாபம் 13 - 19% ஆகும். மார்ச் மாதத்துக்கும் ஜூலை மாதத்துக்கும் இடைப்பட்ட காலப் பிரிவின் போது சில்லறை வியாபாரிகள் ஆகக் கூடிய இலாபத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். அதே வேளையில், மே மற்றும் ஜூன் ஆகிய மாதங்களில் அவர்கள் ஆகக் குறைந்த இலாபங்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

2000 ஆவது வருடத்தின் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட மதிப்பீடுகளின் பிரகாரம் முட்டை சில்லறை வியாபாரி களின் இலாபம் மே. அக்டோபர் மற்றும் நவம்பர் ஆகிய மாதங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய மாதங்களின் போது 10 சதவீதத்துக்கும் குறைவானதாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

பின்வரும் காரணங்களினால் மொத்த வியாபாரி உயர் அளவிலான இலாபத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்:

கிராமங்களை சந்தைகளுடன் இணைக்கக் கூடிய அனைத்து காலநிலை நிலமை களுக்கும் தாக்குப் பிழிக்கக் கூடிய பாதைகள் இல்லாதிருத்தல். இதன் காரணமாக விவசாய வினா பொருட்களின் தங்கு தடையற பாய்சல் இடையூறு களை எதிர்கொள்கின்றது. இது தவிர போக்குவரத்து முறைகள் செயல் திறனற்றவையாகவும், நேர விரயத்தை எடுத்து வருவனவாகவும் காணப் படுகின்றன. விவசாயிகள் வாகனங்களை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளும் பொழுது வினா பொருட்களை கிராமத்திலிருந்து நகரத்துக்கு எடுத்துச் செல்வது செலவு கூடிய ஒரு நடைமுறையாக இருந்து வருகின்றது. மேலும், போக்குவரத்தின் போது ஏற்றி இறக்கும் போதும் ஏற்படும் இழப்புகள் ஒரு மேலதிக் செலவாக உள்ளது.

இந்நாட்டின் உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வு மாதிரியின் தனித்துவமான குணாம்சங்களும் உயர் அளவிலான சந்தைப் படுத்தல் செலவுகளுக்கு பொறுப்பாக இருந்து வருகின்றன. பொருத்தமான களஞ்சியப் படுத்தல் வசதிகள் இல்லாமையினால் கணிசமான அளவிலான வீண் விரயம் ஏற்படுகின்றது. உணவுத் தானியங்களுக்கு ஏற்படும் சேதங்கள், தனியார் களஞ்சிய சாலைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உணவுப் பொருட்களுக்கு பருவ கால ரீதியில் ஏற்படும் சேதங்கள் என்பன களஞ்சியப்படுத்தி வைத்திருக்கும் அளவின் கீமார் 1.5 தொடக்கம் 2 சதவீதம் வரையில் இருந்து வருவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அரசாங்க களஞ்சியசாலைகளில் இந்த விரயம் 2 தொடக்கம் 3 சதவீதம் வரையில் காணப்படுகிறது. இந்த இழப்புக்களின் செலவும் உயர் விலைகளின் வழிவில் நுகர்வோரின் மீதே சமத்தப்பட்டு வருகின்றது.

உணவுத் தானியங்கள், உருளைக் கிழங்கு, மரக்கறி வகைகள் மற்றும் பழ வகைகள் போன்ற தொகையாகக்

கையாளப்பட்டு வரும் பண்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் போக்குவரத்துச் செலவுகளும் களஞ்சியப்படுத்தல் செலவுகளும் சார்பு ரீதியில் உயர் அளவில் இருந்து வருகின்றன. சந்தைக்கு உள்ள தூரமும் போக்குவரத்துச் செலவின் மிக முக்கியமான ஒரு கூறாக இருந்து வருகின்றது. இது உற்பத்தியாளர்கள் தமது வினா பொருட்களை இலாபகரமாக விற்பனை செய்யக் கூடிய பிரதேசங்களை பெரும் பாலான சந்தர்ப்பங்கள் களில் மட்டுப்படுத்துகின்றது. பண்டங்கள் பாரிய அளவில் கையாளப்படும் பொழுது களஞ்சியசாலைகள், குளிருட்டும் வசதிகளுடன் கூடிய களஞ்சியசாலைகள், உபகரணங்கள், ஏற்றி இறக்கும் வசதி, இயந்திரங்கள் முதலியவை மொத்த வியாபாரிக்கு குறைந்த செலவில் கிடைத்து வருகின்றன. ஆனால், சில லறை வியாபாரத் துறையில் கையாளப்படும் பண்ட அலகுகளின் அளவு சிறியதாக இருந்து வருவதனால் இவை தொடர்பான செலவுகள் உயர்வாக உள்ளன.

தரப்படுத்தப்பாத உற்பத்திப் பொருட்கள் அழுக்கு மற்றும் / அல்லது தூய்மைக் கேடுகளுடன் கிராமத்திலிருந்து சந்தைக்கு போக்குவரத்துச் செய்யப்படும் பொழுது தேவையற்ற விதத் தில் உயர் அளவிலான போக்குவரத்துச் செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த உற்பத்திப் பொருள் வியாபாரியை சென்றடையும் பொழுது அவர் தனது வாடிக்கையாளர் களின் முன்னுரிமைகளுக்கு ஏற்ற விதத்தில் அதனை சுத்தப்படுத்தி, தரப்படுத்துகின்றார். எனவே, உயர் விலைகள் இடைத் தரகார் களுக்கே கிடைக்கின்றன; விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகள் உயர் விலைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால் அவர்கள் தமது உற்பத்திப் பொருட்களை தாமே சுத்தப்படுத்தி, தரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அழுகக் கூடிய பொருட்களின் சந்தைப்படுத்தல் செலவு எப்பொழுதும் உயர்வானதாக இருந்து வந்துள்ளது. பழ வகைகள், மரக்கறிகள், மீன் மற்றும் இறைச்சி போன்ற இலகுவில் அழுகக் கூடிய பண்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றைக் கெடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு விசேட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுத்தல் வேண்டும். அதன் காரணமாக இத்தகைய பண்டங்களின் சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் எப்பொழுதும் உயர் அளவில் இருந்து வருகின்றன. பெரும் பாலான சந்தர்ப்பங்களில் குளிருட்டும் வசதிகளுடன் கூடிய களஞ்சியசாலைகள் தேவைப்படுவதுடன். அது மேலதிக் செலவை எடுத்து வருகின்றது. போக்குவரத்தின் போது

உடைதல், சேதமடைதல், விரயமாகுதல் மற்றும் சீர் குலைதல் என்பவற்றின் காரணமாக இழப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன. அது மட்டுமல்ல மொத்த மற்றும் சில லறை களஞ்சியசாலைகளிலும் பொதுவாக இழப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன. அத்தகைய அழுகக் கூடிய பொருட்களின் விற்பனை வேகமாக இடம்பெறாவிட்டால் தரம் குறைவடைவதன் காரணமாக விரைவில் அவை விற்பனை செய்ய முடியாத பொருட்களாக மாறி விடுகின்றன. எனவே, உற்பத்திப் பண்டம் எந்த அளவுக்கு எளிதில் அழிவுக் கூடியதாக இருந்து வருகின்றதோ சந்தைப்படுத்தல் செலவு அந்த அளவுக்கு உயர்வானதாக இருந்து வருகின்றது.

பழங்கள் மற்றும் மரக்கறி வகைகள் என்பவற்றை விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகள் தமது விற்பனைகளிலிருந்து உயர் அளவிலான இலாபங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு காலை தொடக்கம் பகல் வரையில் உயர் விலைகளில் விற்பனைகளை மேற்கொள்ள முயல்கிறார்கள். ஆனால், மாலை நேரம் அளவில் அவர்கள் விலைகளை படிப்படியாக குறைத்துக் கொள்ள வேண்டி நேரிடுகின்றது. ஏனெனில், அடுத்த நாள் காலையில் சந்தைக்குப் புதிய கையிருப்புக்கள் வந்த பின்னர் தமது பொருட்களை எந்த வகையிலும் விற்பனை செய்ய முடியாது என்பதனை அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். பருவ கால அடிப்படையில் உற்பத்தியாகும் பழங்கள் மற்றும் மரக்கறி வகைகள் போன்ற விவசாய வினா பொருட்கள் அப்பருவம் அல்லது ஏனைய காலப் பிரிவுகளில் போது உயர் விலைகளில் விற்பனை செய்யப் படுகின்றன. ஆண் டு முழுவதிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு கையிருப்புத் தொகையை வைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு இடைத் தரகார்கள் தமது செலவுகளை குறைந்த மட்டத்தில் வைத்திருப்பது அவசியமாகும். பருவ கால அடிப்படையில் உற்பத்தியாகும் பழங்கள் மற்றும் மரக்கறி வகைகள் போன்ற விவசாய வினா பொருட்கள் அப்பருவம் அல்லது ஏனைய காலப் பிரிவுகளில் போது உயர் விலைகளில் விற்பனை செய்யப் படுகின்றன. ஆண் டு முழுவதிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு கையிருப்புத் தொகையை வைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு இடைத் தரகார்கள் தமது செலவுகளை குறைந்த மட்டத்தில் வைத்திருப்பது அவசியமாகும். பருவ கால அடிப்படையிலான வினா பொருட்களை கையாளும் பொழுது உயர் அளவிலான சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. எந்த ஒரு நேரத்திலும் தாம் வாங்கும் பொருட்கள் புதியவையாக இருந்து வருவதனையே நுகர்வோர் விரும்புகின்றார்கள்.

நியாயமற்ற வர்த்தக நடைமுறைகளின் காரணமாக ஏற்படும் இழப்புக்களும் விரயமும் பண்டங்களின் பண்ணை வாயில் விலைக்கும் சில லறை விலைக்குமிடையிலான இடைவெளியை பெருமளவுக்கு அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. சந்தைக்கான உற்பத்தி சந்தைப்படுத்தல்

செலவுகளுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் கணிசமான அளவிலான நட்டவச்சங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. விலைத் தளம்பல்கள், தரத்தின் சீர்குலைவு, பொருள் சார் இழப்புக்கள் மற்றும் அரசாங்கக் கொள்கைகள் என்பவற்றுடன் தொடர்புட்ட நட்டவச்சங்கள் சந்தைப் படுத்தல் செலவுகளை உயர்த்தும் முக்கியமான விடயங்களாக இருந்து வருகின்றன. சந்தைப்படுத்தல் முறையின் மூலம் நுகர்வோருக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் சேவைகளும் உயர் சந்தைப் படுத்தல் செலவுகளுக்கு வழிகோலுகின்றன. நுகர்வோருக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் விதத்தில் சில லறைக் கடைகள் இரவு நேரங்களிலும் திறந்து வைக்கப்படுகின்றன. இது மற்றொரு சேவையாகும். எனினும், உயர் செலவுகளையும் வாடிக்கையாளர் திருப்தியையும் எடுத்து வரும் நுகர்வோர் சேவைகளை வழங்குவதானது சந்தைப் படுத்தல் முறையில் காணப்படும் செயல் திறனற்ற நிலையை கூட்டிக் காட்டவில்லை. மறு புறத்தில் சேவைகள் வழங்கப்படாத நிலையில் சந்தைப் படுத்தல் செலவுகள் குறைவாக இருந்து வரும் நிலை உயர் அளவிலான செயல் திறனை எடுத்துக் கூட்டுவதுமில்லை.

செயலாற் றுகையில் அதிகரித்த அளவிலான செயல் திறனை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சந்தைப் படுத்தல் செலவுகளை குறைத்துக் கொள்வதற் கான வாய்ப்பு எமக் குக் கிடைக்கின்றது. வியாபாரத் தின் தொகுப்பை அல்லது அளவை அதிகரித்துக் கொள்வது வர்த்தக செயல்பாடுகளின் செயல் திறனை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கு அவசியமான மிகவும் தாக்கமான வழிமுறைகளில் ஒன்றாக இருந்து வருகின்றது. சுய சேவை சில்லறை உணவுக் கடைகள் அழியக் கூடிய பொருட்களை முன் கூட்டியே பொதிப்படுத்தல், போக்கு வரத்துக்கென ட்ரக் வண்டிகளைப் பயன் படுத்ததல் அழியக் கூடிய பண்டங்களுக்கான குளிருட்டல் வசதிகள் தொலைபேசிகள் கணக்கீட்டு கருவிகள் நலீன் கருமீட்டங்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்துதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் வர்த்தக நிறுவனங்களின் செயல் திறனை உயர்த்தக் கூடியவையாகும்.

உற்பத்திப் பண்டம் பண்ணையிலிருந்து
நூகர் வோரைச் சென்றடைவதற்கு
கிடையான ஒருங்கிணைப்பு அவசிய
மாகும். நவீன் சந்தைகள் மற்றும்
கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் என்பன¹
உற்பத்தி யாளர்களுடன் ஓர் பெயர்த்தகை

செய்து கொள்வதன் மூலம் சந்தைப்படுத்தல் செய்ய முறையில் காணப்படும் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பழுமுறைகளை தவிர்த்து விவசாயப் பண்டங்களை கொள்வனவு செய்கின்றன. இத்தகைய விவசாயிகள் தமது உற்பத்திப் பண்டங்களை தரப்படுத்தி விற்பனை செய்வதன் மூலம் ஏனைய விவசாயி களிலும் பார்க்க அதிக அளவிலான இலாபங்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். நவீன சந்தைத் தொகுதிகளும், கூட்டுறவு விற்பனை நிலையங்களும் நுகர் வோருக்கு பெருமளவுக்குப் பயனளிக்கக் கூடிய பாரிய அளவிலான சந்தைப்படுத்தலை மேற்கொள்க்க கூடிய நிலையில் இருந்து வருகின்றன.

அரசாங்க கொள்கையின் தொக்கங்கள்

ஒரு சில ஈந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கக் கொள்கைகள் கிராமிய வறுமையை தணிப்பதற்கு முயற்சிகளின்றன. ஆனால், அதே கொள்கை தற் போதைய பொருளாதார மற்றும் சமூக கட்டமைப்புக்குள் நகர்ப்புற நுகர்வினை குறைக்கின்றது. செயல்திறனற்ற உள்ளுர் விவசாய உற்பத்தித் துறைக்கு ஆதரவளிக்கும் பொருட்டு, விவசாய உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதிகளுக்கு மிதமிஞ்சிய அளவில் வரி விதிப்பதானது நகர்ப்புற வறியோரை மிக மோசமாக பாதித்துவிட்டது. ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது இலங்கையில் பெரும்பாலான விவசாயப் பயிர்களின் உற்பத்தி செலவு கூடிய ஒரு நடை முறையாக இருந்து வருவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. எனவே, இந்த நிலையில் இறக்குமதிகளுடன் போட்டி போடுவது பெருமளவுக்கு சிரமமானதாக விட்டது.

இது தொடர்பான அரசாங்க கொள்கையில் பல பலவீனங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை அமைப்பு ரீதியான பலவீனங்களாகவும், அனுகுழுமாற சார்ந்த பலவீனங்களாகவும் இருந்து வந்துள்ளன. அமைப்பு ரீதியான பலவீனங்கள் கடந்த காலத்தில் உருவாக கப்பட்ட நிறுவனங்களின் செல்வாக்கு கணையும், அவற்றின் மனப்பாங்குக்கணையும் பிரதிபலிப்பனவாக இருந்து வருகின்றன. முதலாவதாக, இத்துறையிலான அரசாங் கத்தின் ஈடுபாடு பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் வேறு குறிக்கோள்களினால் தூண்டப்பட்டதாக இருந்து வந்துள்ளது. அவை விநியோக முறையின் செயல் திறனுடன் சம்பந்தப்பட்ட குறிக்கோள்களாக இருந்து வரவில்லை. அதாவது, நகர்ப்புற உணவு விநியோ

கத்தை உறுதிப்படுத்துதல், இருக்குமதி களைக் குறைத்தல், உற்பத்தியை தூண்டுதல், வரி வருமானத்தை அதிகரித்துக் கொள்ளல் அல்லது குறைந்த நுகர் வோர் விலைகளை பராமரித்து வருதல் போன்ற குறிக் கோள்களுடன் அவை சம் பந்தப் படிருக்கவில்லை. அவற்றில் பெரும்பாலானவை பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து அல்லது வேறுயட்ட அரசியல் குழுக்களின் குறுங்கால குறிக் கோள்களிலிருந்து தோன்ற முடியும். இக் குழுக்கள் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் மிக முக்கியமான ஒரு தூண்டுகோலை வழங்க முடியும். ஆனால், அதே வேளையில், ஏனைய சந்தர்ப்பங்களில் நீண்ட கால கொள்கைகள் தொடர்பாக ஒரு சீர்க்குலைவு நிலையை எடுத்து வர முடியும்.

உள்ளூர் உணவு விநியோகத்தினை மேலும் அதிகரித்துக் கொள்வது நாட்டின் மிக முக்கியமான குறிக்கோளாகும். இது உணவு இறக்குமதிகளைக் குறைத்து, சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினைகளை தணித்துக் கொள்வதற்காக மட்டுமன்றி நாட்டின் வளங்களை மிகவும் பயனுள்ள விதத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. மேலும், சமூகத்தின் அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் போதிய அளவிலான உணவு விநியோகத்தினை உத்தரவாதப் படுத்தும் விடயத்தில் விலைகளை உறுதிப்படுத்தி, உணவுப் பொட்களின் தங்குத்தையற்ற பாய்ச்சலை எடுத்து வருவதற்கான முயற் சிகள் மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்குள்ளன.

நகர்ப்புற பிரதேசங்களில் நிலவி வரும் பலம் வாய்ந்த அரசியல் செல்வாக்கு காரணமாக ஒரு சில கொள்கைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் கிராமிய சமூகத்தினரைப் பார்க்கிலும் நகர்ப்புற சமூகத்தினரைப் பார்க்கிலும் நகர்ப்புற சமூகத்தினரைப் பார்ப்பாக, சந்தைப்படுதல் கொள்கை ஆரம்பத்தில் நகர்ப்புற குழிமக்களின் தேவைகளிலிருந்து அதன் பிரதான தூண்டுதலை பெற்றுக் கொள்கின்றது. பெரும்பாலான அரசாங்கக் கொள்கைகளின் ஒரு குணாம்சம் தனியார் துறை இடைத் தரகர்கள் அனைவரையும் “எமாற்றுப் பேர்வழிகளாக” நோக்கும் ஒரு போக்காகும். “இடைத் தரகர்களின்” சரண்டல் நடைமுறைகள் அரசியல் கூற்றுக்களில் அடிக்கடி பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டு வருகின்றன. இத் தகைய அனுகுமுறைகள் இடைத் தரகர்களினால் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் கருமங்கள் குறித்த அறியாமையையே காட்டுகின்றன.

பொருள் விநியோகத்திலும், வியாபாரத்திலும் இந்த இடைத் தரகார்கள் முக்கியமான பல கருமங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள். ஆனால் அரசாங்கத் தினைக்களாங்களிலும் கூட்டுத்தாபனங்களிலும் கொள்கைகளை உருவாக்குவதிலும், அவற்றை அழுல் செய்வதிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் நபர்கள் பல் வேறு வகைப்பட்ட இடைத் தரகார்களுடன் எத்தகைய தொடர்பு கணையும் கொண்டிருப் பதில்லை. மேலும், இந்த இடைத் தரகார்கள் நிறைவேற்றி வரும் கருமங்கள் குறித்தும் அவர்கள் அறிந்திருப்பதில்லை. இதன் விளைவாகவே இத்தகைய இயல்பிலான மனப்பாங்குகள் தோன்றுகின்றன.

மறுபுறத்தில், ஒரு சில இடைத் தரகார்கள் தவறான நடைமுறைகளில் ஈடுபட்டு வருவதுடன், சுரண்டல் இயல்பிலான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அத்தகைய சுரண்டல் நடைமுறைகளின் விளைவாக, ஒரு சாத்தியமான மாற்று வழியை வழங்காது இந்த முறைமையின் செயற்பாட்டினை தடுக்கக் கூடிய மோசமான கொள்கைகள் உருவாக்கப்படும் ஒரு நிலைமை தோன்றுகின்றது. தனியார் துறையை இச்செயற்பாடுகளில் தூண்டக் கூடிய விதத்திலான சரியான மாற்று வழிகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தால் அதன் விளைவாக தனியார் துறையின் வளங்கள் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அவ்வாறு செய்யாது இத்தகைய நடைமுறைகளை கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் மட்டும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் மூலம் எத்தகைய பயன்களும் கிட்டப் போவதில்லை. பெரும்பாலான கொள்கை கள் சந்தை விலைகளை கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் அல்லது உரிமை வழங்குதல், கோட்டாக்களை ஒதுக்குதல் அல்லது நடமாட்டத்தக் கட்டுப்படுத்துதல் என்பதை நோக்கியே நெறிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இன்றைய குழநிலையில் சந்தைப்படுத்தல் முறைகள் மாற்றமடைந்து வருவதுடன், பல் வேறு அளவுச் சிக்கனங்களின் தேவைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஒரு சில கொள்கைகள் இந்த மாற்றங்களின் இயங்கியலை புரிந்து கொள்ளாத நிலையிலேயே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உணவு சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பின் வருங்காலத் தேவைகள் குறித்த ஓர் அறிவு அவசியமாகும். அது அரசாங்கம் தாக்கமான விதத்தில் தலையீடுகளை மேற்கொள்வதனை இயலச் செய்யும். இது பொதுவாக களஞ்சியப்படுத்தல் அல்லது பதப்படுத்தல்

தேவைகள் என்பன தொடர்பாக பிரயோகிக்கக் கூடியவையாகும்.

இலங்கையில் உணவு சந்தைப்படுத்தலின் மீது தாக்கத்தை எடுத்து வரும் பெரும்பாலான கொள்கைகள் அவற்றின் பொருளா தார மற்றும் சமூகப்பின் விளைவுகளை முழுமையாக கவனத்தில் எடுக்காத விதத்திலேயே அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை முக்கியமாக வேலை வாய்ப்பின் மீது தாக்கத்தை எடுத்து வருகின்றன. வேலை வாய்ப்புக் கட்டமைப்புக்கள், தொழில் வாய்ப்புக்களை நோக்கிய மக்களின் இடப் பெயர்ச்சி மற்றும் உணவு சந்தைப்படுத்தல் துறைக்குள் வேலை வாய்ப்புக்கை உருவாக்கக் கூடிய சாத்தியப்பாடுகள் என்பன குறித்த அறிவு போதிய அளவில் காணப்பட வில்லை. அதே போல, தொழிலாளர் இடப் பெயர்ச்சி அல்லது வருமானப் பகிரவு என்பவற்றின் மீது பல்வேறு கொள்கைகள் எடுத்து வரக் கூடிய தாக்கங்கள் குறித்தும் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. அத்துடன் விவசாய கைத்தொழில்கள், உணவு பதப்படுத்தல் மற்றும் போக்குவரத்து முறை என்பன தொடர்பான பிராந்திய ரீதியிலான திட்டமிடல் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றுடன் சந்தைப்படுத்தல் கொள்கைகள் போதிய அளவில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. பாதைகளின் நிர்மாணம் ஒரு சில இடங்களில் சந்தைப்படுத்தல் முறைக்கு உதவியள்ளது. ஆனால், வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தொலைபேசி சேவைகளின் அபிவிருத்தி அல்லது பொருத்தமான கிராமத் துறை வாகனங்களின் போதிய அளவிலான வழங்கல் என்பன சந்தைப்படுத்தலுக்கு பெருமளவுக்கு உதவியிருக்க முடியும்.

உணவு உற்பத்தியின் மீது மாற்று சந்தைப்படுத்தல் கொள்கைகள் எடுத்து வரும் முழுமையான தாக்கம் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. உற்பத்தியாளர்கள் சந்தையை நன்கு அறிந்தவர்களாக இருந்து வரும் நிலையில், மோசமான சந்தைப்படுத்தல் கொள்கைகள் உற்பத்தியாளர்களின் நடவடிக்கைகளின் மீது கணிசமான அளவிலான ஒரு தாக்கத்தை எடுத்து வர முடியும். விநியோக கட்டமைப்பை விருத்தி செய்யாது, உற்பத்தியை விருத்தி செய்வதன் மூலம் மிகை உற்பத்திகள் வீண் விரயம் செய்யப்படக் கூடிய நிலை தோன்ற முடியும். அது உற்பத்தியாளர்களை ஊக்கமிழுக்கச் செய்து, அதன் பின்னர் உற்பத்தி குறை வடைவதற்கு வழிகோலச் செய்யும்.

ஒருங்கிணைந்த தாக்கமான சந்தைப்படுத்தல் கொள்கைகளின் அபிவிருத்தி எதிர்நோக்கி வரும் மிக முக்கியமான ஓர் இடையூறு கொள்கைகளை உருவாக்குவதிலும், அமூல் செய்வதிலும் அரசாங்கத் தினைக் களங்கள் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும் விதமாகும். நிதி அல்லது திட்டமிடல் தொடக்கம் வாணிபம், போக்குவரத்து மற்றும் விவசாயம் என பெருந்தொகையான அரசாங்கத் தினைக் களங்கள் இருந்து வருகின்றன. அதே போல, உள்ளூராட்சி அமைப்புக்களும் செயற்பட்டு வருகின்றன. தேசிய மட்டத்தில் விவசாய அமைச்சர் போன்ற அமைச்சர்கள் இயங்கி வருகின்றன. இவை அனைத்தும் சந்தைப்படுத்தலின் மீது தாக்கத்தை எடுத்து வரக் கூடிய கொள்கைகளை உருவாக்கி, அழுல் செய்ய முடியும். இந்த அமைப்புக் களின் சிறிய உப தினைக் களங்களுக்கு பொறுப்புக்கள் போதிய அளவில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அவை குறைந்த அளவிலான செல்வாக்கு கிணையும், வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களையும் மட்டுமே கொண்டுள்ளன. மேலும், தினைக் களங்களுக்கு இடையில் தொடர்பு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு என்பவற்றினை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலேயே காணப்படுகிறது. உணவு சந்தைப்படுத்தல் முறையை அரசாங்க வருமானத்துக்கான ஒரு மூலாதாரமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளும் விடயம் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினைத் துறையாக உள்ளது. ஒரு சில வடிவங்களிலான வரி விதிப்புக்கள் ஒன்றில் வரி ஏய்ப்புக்கு அல்லது தனியார் துறை இடைத் தரகார்களை தவிர்ந்து கொள்வதற்கு அல்லது அத்தகைய இடைத்தரகார்களுக்கும் அரசாங்கத்தக்குமினடியில் அனாவசியமான ஒரு விரோதமான மையம் மையம் தோன்ற தொடர்ந்து கொள்வதற்கு அது அத்தகைய விரோதமான மனப்பான்மை தொடர்ந்து ஒத்துபேசி செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

வியாபார முறை குறித்த விருப்பு வெறுப்பற்ற பகுப்பாய்வுகள் இல்லாதிருப்பதன் காரணமாகவும் முடிவுகளை எடுப்பவர்கள் இடையூறுகளை எதிர்கொள்ள முடியும். அத்தகைய பகுப்பாய்வுகளை மழுங்கக் கூடிய கல்வித் துறை ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களுடன் கூடிய போதிய அளவிலான பினைப்புக் கள் இல்லாதிருப்பது இதற்கான காரணமாகும். அன்மைக்காலத்தில் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பில் அரசாங்கத் தின் தலையீடு பல்வேறு வடிவங்களில் இடம்பெற்று வந்துள்ளது. அவை தனியார் வர்த்தகத் துறையை

கட்டுப்படுத்துவதற்கும், நெறிப்படுத்துவதற்கும். விருத்தி செய் வதற்கும் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் தொடக்கம் சந்தைப்படுத்தல் முறையில் நேரடியாக தலையிடுவதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் வரையில் வேறுபட்டுச் செல்கின்றன.

இலங்கையை போறுத்தவரையில் பிரதான மாக அரிசி, பெரிய வெங்காயம், உருளைக் கிழங்கு மற்றும் மிளகாய் போன்ற பயிர் களை உற்பத்தி செய்து வரும் விவசாயி கள் பிரச்சினைகளை எதிர் கொண்டு வருகின்றார்கள். மறுபுறத்தில், இப்பண்டங் களின் விலைகள் உயர்வாக இருந்து வருகின்றன என நூக்ரவோர் முறைப்பாடு செய்துள்ளனர். அந்த நிலையில், அரசாங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கும் அதே போல, நூக்ரவோருக்கும் சாதகமான விதத்தில் அவ்வப்போதைக்கான கொள்கை முடிவுகளை மேற்கொள்கின்றன. ஆனால், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இவற்றின் மூலம் விவசாயிகளோ அல்லது நூக்ரவோரோ பயனடைந்திருக்கவில்லை. அரிசி இறக்குமதிகளின் நாட்டுக்கு வந்து சேரும் பொழுது ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் குறைந்த விலையில் நெல் வைக் கொள்வனவு செய்கிறார்கள். அப்பொழுது விவசாயிகள் தமது வருமானத்தை இழக்கின்றது. அரிசி இறக்குமதிகள் நாட்டுக்கு வந்து சேரும் பொழுது ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் குறைந்த விலையில் நெல் வைக் கொள்வனவு செய்கிறார்கள். அப்பொழுது விவசாயிகள் தமது வருமானத்தை இழக்கின்றனர். அதே வேளையில், அரிசி சில்லறை விலைகளை உயர் மட்டத்தில் வைத்துக் கொள்ளும் எதிர்பார்ப்புடன் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியின் விலைகள் நடப்புச் சந்தை விலை மட்டங்களில் பராமரிக்கப்படும் பொழுது நூக்ரவோரினால் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியை கொள்வனவு செய்ய முடியாத ஒரு நிலை தோன்றுகிறது.

உள்ளுர் விவசாயிகளை பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஒரு மேலதிக தீவை விதிக்கப்பட்டது. பெரிய வெங்காயம் பொதுவாக ஒரு சிறுபோகப் பயிராக இருந்து வருவதுடன், அந்த அறுவடை செப்டம்பர் தொடக்கம் டிசம்பர் மாதம் வரையிலான காலப் பிரிவின் போது சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றது. வெங்காயப் பயிர் முதிராத நிலையில் அறுவடை செய்யப்படுவதனால் தமது அறுவடையில் பெரும் பகுதியை நீண்ட காலத்துக்கு களஞ்சியப்படுத்தி வைக்க முடியாது என்ற விடயத்தை பெரிய வெங்காய விவசாயிகள் அறிந்துள்ளனர். எடைக் குறைவு மற்றும் உயர் அளவிலான நட்டவச சம் என்பவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு பெரும்பாலான விவசாயிகள் தமது அறுவடையை உடனடி யாக சந்தைப்படுத்தவே விரும்புகின்றார்கள். மேலும், வருடத்தின் ஏனைய காலப்

பிரிவின் போது பெரிய வெங்காய விவசாயிகள் அதன் நூக்ரவாளர்களாகவும் இருந்து வருகின்றனர். வெங்காய உற்பத்திப் பருவம் முடிவடைந்த பின்னர் பாரிய அளவிலான வெங்காய இறக்குமதிகள் சந்தைக்கு வருகின்றன. இந்தக் காலப் பிரிவின் போது அனைத்து நூக்ரவோராலும் வெங்காயத் தைக் கொள்வனவு செய்ய முடிவதில்லை. உயர் விலைகள் மற்றும் உயர் அளவிலான வரி என்பனவே இதற்கான காரண மாகும்.

உருளைக் கிழங்கு இறக்குமதி மீதான தீவை மரக்கறி உற்பத்தியையும் மிக மோசமாக பாதித்துள்ளது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உருளைக் கிழங்குக்கு ஒரு மேலதிக வரியை (ஒரு கிலோவகுக்கு ரூ. 20) விதித்த பின்னர் கப்பற்றங்கள் மற்றும் மொத்த விலை என்பவற்றுக்கு இடையிலான வேறுபாடு 100 சதவீதத் துக்கும் அதிகமானதாக இருந்து வந்தது. உருளைக் கிழங்கின் சில்லறை விலை ஒரு கிலோவகுக்கு ரூ. 80 ஆக அதிகரித்திருந்தது. இதன் விளைவாக, உள்ளுரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உருளைக் கிழங்கின் நூக்ரவும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உருளைக் கிழங்கின் நூக்ரவும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உருளைக் கிழங்கின் நூக்ரவும் அவற்றை தரம் பிரிப்பது அவசியமாகும். அவ்வாறு செய்ய முடியுமானால் அவர்களால் தமது விளை பொருட்களுக்கு நல்ல விலைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

முடிவுரை

தாழ் நில மரக்கறி விவசாயிகள் நூக்ரவோர் ரூபாவில் 20 சதவீதத்தைப் பெற்று வருவதாகவும், மலை நாட்டு மரக்கறி விவசாயிகள் 30 தொடக்கம் 60 சதவீதம் வரையில் பெற்று வருவதாகவும் தெரிய வந்துள்ளது. உருளைக் கிழங்கு, மிளகாய், பெரிய வெங்காயம், சின்ன வெங்காயம் மற்றும் நெல் என்பவற்றை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் சில்லறை விலையில் 50 சதவீதத்துக்கு மேல் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். விலைகள் இயல் பில் போட்டித் தன்மைக் கொண்டவையாக இருந்து வந்துள்ளன என்பதனையும், அவை காலப் போக்கில் உற்பத்தியாளர் களுக்கும் நூக்ரவோருக்கும் சமிக்கஞ் களை அனுப்பி வைத்துள்ளன என்பதனையும் சந்தைக் கட்டடமைப்பு எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. விவசாய விளை பொருட்கள் தொடர்பாக நூக்ரவோர் செலவிடும் ஒரு ரூபாவில் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் பங்கு கணிசமான அளவில் வேறுபட்டதாக இருந்து வந்துள்ளது. இது தொடர்பாக உருளைக் கிழங்கு வர்த்தகத்தில் ஆகக் கூடிய பக்கான 80 சதவீதத்தை விவசாயிகள் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். தாழ் நில மரக்கறி உற்பத்தியாளர்கள் ஆகக் குறைந்த பங்கான 20 சதவீதத்தை பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

(26 ஆழ் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கையின் கிராமப் பிரதேசங்களில் வறுமையும், சமூக புறமொதுக்கலும்

(சமூகவியல் துறை பேராசிரியர், போராதனை பல்கலைக்கழகம்)

இக்கட்டுரை இலங்கையின் கிராமப் பிரதேசங்களில் நிலவிவரும் வறுமையின் பொருளியல் சாராத ஒரு சில அளவுகளைக்கொண்டு எடுத்துக் கொள்கின்றது. “கிராமிய வறுமையின் பொருளியல் சாராத அம்சங்கள்” என்பதன் மூலம் நியமயான அல்லது பாரம்பரிய பொருளாதார பகுப்பாய்வின் மூலம் முழுமையாக எடுத்து விளக்க முடியாத கிராமிய வறுமையின் ஒரு சில அம்சங்களையே நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். இந்தப் பாரம்பரிய பொருளாதார பகுப்பாய்வு நவ தூராளவாத கொள்கை யினால் நெறிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதுடன் வறுமையை மீறிப்பதனையும் உள்ளிட்ட பொருளாதார அபிவிருத் தியிலும் சமூக முன்னேற்றத் திலும் சந்தைச் சக்திகளின் முதன்மையான பங்களிப்பினை வலியுறுத்தி வருகின்றது. இந்தக் கட்டுரையில் சந்தையின் வகுபாத்திரத்தை நான் எந்த வகையிலும் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. ஆனால், அதே வேளையில் இக்கட்டுரை ஒரு சில குதித்தொகை பிரிவுகளிலும், சமூகப் பின்னைகளிலும் வறுமையை நிலைத் திருக்கச் செய்வதற்கு பங்களிப்புச் செய்து வரும் குறிப்பிட்ட சில சமூகச் செயன்முறைகளின் மீது கூறுகின்றது. மீது கவனம் செலுத்துகின்றது. இந்தப் பின்னையில் இக்கட்டுரை பின்வருவதை விடவிட்டிருப்பதும் உள்ளது.

இலங்கையில் நிலவி வரும் வறுமை பிரதானமான கிராமியத் துறையின் ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து வருகின்றது என்ற விடயம் பொதுவாக அறியப்பட்டுள்ளது (இலங்கை அரசாங்கம் 2002, உலக வங்கி 1995, 2002), 1995/1996 குடும்ப வறுமை மற்றும் செலவின் மதிப்பீட்டாய்வின் பிரகாரம் கிராமியத் துறையிலேயே ஆகக்கூடிய அளவில் (27%) வறுமை நிலவி வருகின்றது. அதனை அடுத்து தோட்டத் துறையிலும் (25%) நகரத் துறையிலும் (15%) மிக உயர் அளவில் வறுமை நிலவி வருகின்றது. இலங்கையின் வறுமையக்களின் 90 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்ட வர்கள் கிராமப் பிரதேசங்களிலும், தோட்டப் பிரதேசங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றன. இலங்கை அரசாங்கத்தின் வறுமை ஓழிப்பு உத்தியில் குறிப்பிடப்பட்டது போல நாட்டில் அண்மையில்

ஏற்பட்டு வந்திருக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அனுகூலங்கள் பெருமளவுக்கு நகர்மையாகியிருக்கும் மேல் மாகாணத்துக்கு மட்டுமே வரையறைக்கப் பட்டவையாக இருந்து வந்துள்ளன (இலங்கை அரசாங்கம், 2002). பரவலாக நிலவி வரும் கிராமிய வறுமையை விளக்கும் பொழுது, பெரும்பாலான ஆராய்ச்சிகள் கிராமியப் பொருளாதாரத்தின் தேக்க நிலையின் மீதே கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளன. பொருளாதார செயன்முறைகளின் முக்கிய யத்துவத்தை நூங்கள் முழுக்க முடியாது என்பது உண்மை தான். ஆனால், அதே வேளையில், இலங்கையில் நிலவி வரும் கிராமிய வறுமையின் இயல்பினையும், அளவினையும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு கிராமியத் துறையில் இடம்பெற்று வரும் சம்பந்தப்பட்ட சமூகச் செயன்முறைகளை பரிசீலனைச் செய்வது முக்கியமாகும்.

இந்தப் பின்னையில் இக்கட்டுரை பின்வருவதை விடவிட்டிருப்பதும் உள்ளது.

1. ஒரு சில வகைகளைச் சேர்ந்த கிராமிய சமூகங்களில் கணிசமான அளவிலான வறுமை நிலவி வருவது ஏன்?

2. தமது தரித் திரி நிலையை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதில் வறிய மக்களின் வாழ்க்கைப் பாணி எந்த அளவுக்கு, என்ன வழிகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது?

3. அரசாங்கத்தி னாலும், அரசு சாரா அமைப்புக்களையும் உள்ளிட்ட ஏனைய செயற் பாட்டாளர் களி னாலும் வழக்கப்பட்டு வரும் மானியங்களில் கிராமிய வறிய மக்கள், எந்த அளவுக்கு மிதமிழுஞ் சிய அளவில் தங்கியிருக்கின்றார்கள்? அதற்கான காரணங்கள் எவை?

4. நாட்டில் பரவலான அளவில் வேலை யில்லாத திண்டாட்டமும் கீழழூப்பும் நிலவி வரும் அதே வேளையில், கிராமியத் துறையின் ஒரு சில துறைகளில் கணிசமான அளவில் ஊழியப் பற்றாக்குறை காணப்படுவது ஏன்?

5. இக்கட்டுரையில் கலந்துரையாடப்படும் கிராமிய வறுமையின் சமூக அம்சங்களை கவனத்தில் எடுக்கக் கூடிய நிவர்த்தி வழிமுறைகள் எவை?

சமூக புறமொதுக்கல் என்பது சமூகத்தில் வாழ்ந்து வரும் ஒரு சில குழுவினர் அடையாளம், அந்தஸ்து, வாழ்க்கை மாதிரி

மற்றும் பினைப்புக்கள் போன்ற காரணிகளால் முழுமையாக அல்லது ஓரளவுக்கு பரந்த சமூதாயத்திலிருந்து புறமொதுக்கப்படும் ஒரு செயன்முறையாகும். இக்கட்டுரை கிராமிய வறுமையின் பெருக்கத்துக்குப் பங்களிப்புச் செய்து வரும் சமூகச் செயன் முறைகளை எடுத்து விளக்கும் பொருட்டு இக்கட்டுரையோடு ஒரு கருத்தோடான ஒரு பரந்த அடிப்படையில் பயன்படுத்துகிறது. இலங்கையின் கிராமிய வறுமை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் பல தருதீயான மற்றும் அளவு தீயான சிசாரணைகளின் முடிவுகளை இந்த ஆய்வு கவனத்தில் எடுக்கின்றது. இக்கட்டுரையாளர் தீட்ட அழுளாக்கல் அமைச்சர் மற்றும் வறுமைப் பகுப்பாய்வு நிலையம் போன்ற பல்வேறு முகவுகளான ஆலோசகராக பணியாற்றிய பொழுது மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிகளும் இதில் அடங்குகின்றன. எனிலும், இங்கு தெளிவிக்கப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்கள் சம்பந்தப்பட்ட முகவுக்கங்களின் உத்தியோகபூர்வமான கருத்துக்களை பலர் பரிசீலிப்பவையாக இருந்து வரவில்லை.

சமூக - கலாச்சார தீயான ஒதுக்கல் நிலையும், வறுமையின் சமூகப் பரிமாணங்களும்

இலங்கையில் பல்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த சமூகங்கள் புறமொதுக்கப்பட்டு. சமூக - கலாச்சார அடையாளம், வாழ்க்கை மாதிரி என்பவற்றின் அடிப்படையில் பரந்த சமூதாயத்திலிருந்து தொலைவில் வைக்கப்பட்டிருப்பதை பல ஆராய்ச்சிகள் எடுத்துக் கொடுகின்றன (சில்லா மற்றும் அதுகோரள் 1991, சிவா 1992, சில்லா 1998, பாங்கர் மற்றும் சில்லா 2000, வீதுநக மற்றும் இயார்கள் 2002). நகரப்புற குறை வருமானப் பிரிவினர் வாழ்ந்து வரும் “தோட்டங்கள்” என அழைக்கப்படும் சேரிப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்கள், கொலானிகள் என்று அழைக்கப்படும் புதிய குடியேற்றங் களில் வாழ்ந்து வருவார்கள், கரையோரப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் கடற்சொலி மற்றும் சமூகத் தனிர், உலர்வாயத்தின் எல்லைப் பிரதேசங்களில் நிர்ப்பாசன குடியேற்றத் தீட்டங்களில் வாழ்ந்து வரும் மக்கள், மோதல் இடம்பெற்று வரும் பிரதேசங்களில் நலன்பிரி நிலையங்களிலும் இடம்பெயர்ந்த நிலையிலும் வாழ்ந்து வரும் சமூகங்கள். தோட்டப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் சமூகப் பிரிவினர் ஆகியோர் இதில் அடங்குகின்றனர். இந்தச் சமூகங்கள் அனைத்தும்

சமூக நியில் பெரும்பாலன் சந்தர்ப்பங்களில் அயல் பிரதேசங்களில் வாழுந்துவரும் சமூகங்களிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அவர்களில் பெரும்பாலன் வர்கள் வறுமை யிலும் புறமொதுக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அவர்களில் பெரும்பாலன் வர்கள் வறுமை யிலும் புறமொதுக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அவர்களில் பெரும்பாலன் வர்கள் வறுமை யிலும் தமது வாழ்க்கையை நடத்தி வருகின்றனர். நாட்டின் பரந்த சமுதாயத் துடன் தமிழை இணைத்துக் கொள்வதில் அவர்கள் பெரும்பாலன் சந்தர்ப்பங்களில் சிரமங்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றார்கள். இங்கு நாங்கள் கிராமப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த ஒரு சில சமூக அமைப்புக்களை கவனத்தில் எடுக்கின்றோம்.

1935 ஆம் ஆண்டின் காலை அபிவிருத்தி கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் குறிப்பாக ஈவலய கிராமங்களில் வாழுந்து வந்த நிலமற்ற வறிய மக்களை குடியேற்றும் பொருட்டு கிராம விஸ்தரிப்பு குடியேற்றத் திட்டங்கள் இலங்கையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இந்த கிராமச் சமூகங்களின் புறமொதுக்கப்பட்ட நிலையை முதலில் சுட்டிக் காட்டிய மூர் மற்றும் பெரோ (1978) ஆகுமோர் இலங்கையின் மொத்தக் குடும்பங்களில் சுமார் 25 சதவீதத்தினர் இந்தக் கிராமிய வறிய சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர் களாக இருந்து வந்தனர் என மதிப்பிட்டிருந்தனர். அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தனர் -

“எனவே, குடியேற்றவாசிகள் பொருளாதார ஏணியின் மிகவும் தாழ்ந்த மட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சமூகப் பிரிவிலிருந்து வந்திருந்தனர். அவர்களுடைய பொதுவான சமூக குணாம்சங்கள் ஏனைய சாதாரண கிராம வசாக்கினிடமிருந்தும் அவர்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுபவையாக இருந்து வருகின்றன. இவர்களில் பெரும்பாலனவர் கள் தாழ்ந்த சாதிகளை சேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர்..... குடிகாரர்கள் அல்லது திருட்கள் போன்ற தொல்லை தரும் நபர்களை தமது இடங்களிலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்கள் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இத்தகைய நபர்களுக்கு அவர்கள் காணிகளைப் பகிர்ந்தனிக் கின்றனர். இவ்விதம் பகிர்ந்தனிக் கின்றனர். இவர்கள் பொதுவாக வளம் குற்றியலையாகவும், மலைப் பாங் கானவையாகவும் இருந்து வருகின்றன..... இந்த நிலையில் குடியேற்றங்கள் நாட்டின் உள்பிரதேசங்களின் போக்குவரத்து வசதிகளோ அல்லது கடைகள், பாடசாலை கள், பஸ் சேவைகள் மற்றும் யின்சாரம் போன்ற வசதிகளோ இல்லாத இடங்களி லேயே அமைக்கப்பட்டிருந்தன (1978:43).

இந்தக் குடியேற்றங்களில், அயலிலுள்ள சமூகங்களில் சிறை வாழுந்து வந்த வறிய குடும்பங்கள் ஒன்றாக எடுத்து வரப்பட்டு குடியேற்றப்பட்டன. இந்த குடியேற்ற வாசிகளுக்கும் அயல் கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்குமிடையில் மோதல் இயல்விலான ஓர் உறவு முறையே நிலவி வந்துள்ளது என மூர் மற்றும் பெரோ

ஆகுமோர் தமது ஆய்வில் கூட்டிக் காட்டியிருந்தனர். அயல் கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் குடியேற்ற வாசிகளை பொதுவாக குற்றவாளிகளாகவும், சமூக விரோதச் சக்திகளாகவும் நோக்கி வருகின்றனர். இந்தச் சமூகங்களில் வறுமையும், சமூக புறமொதுக்கல் நிலையும் நிலவில் வருவதனால் இவை கிளர்ச்சிக் காரர்கள் உருவாகக் கூடிய விளை நிலங்களாக இருந்து வருகின்றன என்ற விடயத்தை இந்த ஆய்வாளர்கள் கண்ணிற்றுவதனான்.

மற்றொரு புறமொதுக்கப்பட்ட சமூகப் பிரிவினர் மொனராகலை, அம்பாந்தோட்டை மற்றும் குருணாகல் ஆயிய மாவட்டங்களில் தொலை தூர உள்ள வலயப் பிரதேசங்களில் வளம் குற்றிய விவசாய நிலங்களில் வாழுந்து வருகின்றனர் (வஸ்ட், 1990). இவர்கள் குற்றாடல் ரீதியான அபாயங்களை எதிர்நோக்கி யிருப்பதுடன், தனிமைப் படுத்தப்பட்ட நிலையிலும் வாழுந்து வருகின்றன. அவர்களுக்கு சேவைகளும் உரிய விதத்தில் கிடையப்படுவதை. சக்தி வாய்ந்த சமூக நிறுவனங்களும் இப்பிரதேசங்களில் காணப் படவில்லை. காணிகள் தொடர்பான தெளி வான உறுதிகள் இன்மை, காணிகள் துண்டாடப்படுவதை, இவர்களின் இரண்டாவது மற்றும் முன்றாவது தலைமுறையினர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள், மதுப் பழக்கம் மற்றும் அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட வீட்டு வன்முறைப் போன்ற பிரச்சினைகள் என்பன இவர்களுடைய நிலைமையை மேலும் மோசமாகக்குகின்றன. ஒரு சில சமூகங்களில் கள்ளச் சாராயம் வழித்தல், கஞ்சா செடிகளைப் பயிரிடுவதும் மற்றும் மரங்களை சுட்ட விரோதமாக வெட்டுவதும் போன்ற சுட்ட விரோத நடவடிக்கைகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன.

கடற்றொழிலாளர் சமூகங்களை பொறுத்த வரையில் அவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எதிர்கொள்கின்றனர். மேலும், அவர்கள் செய்து வரும் தொழிலுக்கு சமுதாயத்தில் குறைந்த அளவிலான மதிப்பே நிலவில் வருகின்றது இச் சமூகங்களையே நிலவில் வரும் வன்முறை மற்றும் ஏனைய நடத்தை மாதிரிகள் என்பன இவர்களுக்குள்ளே பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துவது மட்டுமல்ல, அயல் சமூகங்களுடனும் மோதல் நிலைமைகளை தோற்றுவிக்கின்றன. சட்டத்தை அமுல் செய்யும் அமைப்புக்களுடனும் இவர்கள் மோதல் வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. கடற்றொழில் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சில குழுவினர் காலத்துக்குக் காலம் வேறு இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து செல்லவர்களாக இருந்து வருவதுடன், அவர்களுடைய இனத்துவமான பல கூறுகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்து வருகின்றது. இத்தகைய நிலைமைகள் அவர்களுடைய சமூக புறமொதுக்கல் நிலையை மேலும் தீவிரப்படுத்துகின்றன.

இலங்கையில் குந்த 20 வருட காலமாக இடம்பெற்று வரும் போரின் விளைவாக சமீர் 600,000 தொக்கம் 15 இலட்சம் வருமானம் மக்கள் உள்ளட்டில் இடம்பெயர்ந்த நிலையில் வாழுந்து வருகின்றன என 2001 இல் மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் தமது இனத்துவ அடையாளம் பாதுகாப்புப் படையினரால் அல்லது விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினால் விதிகப்பட்டிருக்கும் நடமாட்டத்துக்கான தடைகள், போரின் காரணமாக ஏற்பட்ட உயிரிழப்புக்கள் அல்லது காயங்கள், அடையாள ஆவணங்கள் இல்லாமை, மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறும் இடப்பெயர்ச்சிகள், சொத்துக்கள் மற்றும் ஜீவனோயாபங்கள் என்பவற்றின் இய்ப்பு, குடும்ப வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுள்ள சீருகலைப் போன்ற பல்வேறு காரணிகளின் சேர்க்கையின் விளவாகத் தோன்றி யிருக்கும் விசேஷமான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி வருகின்றார்கள். அது தவிர ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் தமது அயல் சமூகத் தினியின் பக்கமை உணர்வையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது (சிலவா, 2003).

தோட்டப் பிரதேசங்களில் குறிப்பிட்ட ஓர் இனக்குழுவைச் சேர்ந்த சமூகத்தினர் தனியாக வாழுந்து வருகின்றனர். அங்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் வரையறுக்கப்பட்ட அளவில் கிடைத்து வருவதனால் தோட்டப் பிரதேச மக்கள் மோசமான வீடுகளில், மோசமான சுகாதார நிலைமைகளில் வாழுந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு போதிய கல்வி வசதிகளும் கிடைப்பதற்கில்லை. தோட்டப் பிரதேச இளைஞர்கள் வெளியில் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் பல்வேறு விதமான இடையூறு களை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். சந்தைப் படுத்தக் கூடிய தீர்க்கள் இல்லாமை, மொழிப் பிரச்சினை, தோட்டங்களுக்கு வெளியில் வாழுந்து வருவவர்களுடன் தொடர்புகள் இல்லாமை, அடையாள அட்டைகள் மற்றும் பிறப்புச் சான்றிதழ்கள் என்பன இல்லாதிருத்தல் என்பன இத்தகைய இடையூறுகளாகும்.

இந்தியாவில் நிலவி வரும் சாதி வேறுபாடு காறுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது இலங்கையில் (சிங்கவர்கள், இந்தியத் தமிழர்கள், யாழ்ப்பாண தமிழர்கள் போன்றவர்களிடையே) சாதி வேறுபாடுகள் மிகக் குறைந்த மட்டத்திலேயே நிலவில் வருகின்றன எனக் கூறப்படுகின்றது. இலங்கையில் மிகக் கடுமையான தீண்டாமை குறித்த ஒரு கருதுகோளோ அதன் விளை வாகத் தோன்றும் சமூகப் பிரவூட் நிலை களோ நிலவி வரவில்லை. இதனை இலங்கைக் கூறுக்கும் கூறாக கருத முடியும். ஆனால், நாட்டின் ஒரு சில பகுதிகளில் “ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த சமூகத்தினர்” வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் தமது பிறப்பியிலை யாக எடுத்து வந்திருக்கும் பிரதீகில் நிலையுடன் இணைந்த விதத்தில் வேறு பல பிரச்சினைகளையும் சந்தைத்து வருகின்றன.

அவர்களுக்கு சமூகத்தில் குறைந்த அளவிலான மதிப்பு கிடைப்பதுடன், பலம் வாழ்ந்த சாதிகளுக்கு மத்தியில் அவர்கள் நலிவற்ற சாதிப் பிரிவினாராக வாழ்ந்து வருகின்றனர். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் உயர் சாதிகளைச் சேர்ந்த நிலவுடையைக் குடும்பங்களில் குத்தகை சாகுபடியாளர்களாக அல்லது கூலித் தொழிலாளர்களாக அவர்கள் இருந்து வருகின்றனர். இச் சமூகங்களைச் சேர்ந்த இளைய தலைமுறையினரைப் பார்க்கிலும் சிறந்த விதத் தில் கல் வியைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த போதிலும், சமூகத்தில் புறமொதுக்கப்பட்ட டிருக்கும் நிலை, பாடசாலைகளில் நிலவி வரும் பாரப்பட்டம் மற்றும் அரசியல் அதிகாரம் அற்ற நிலை என்பவற்றின் காரணமாக கல்வித் துறை மற்றும் பொதுத் துறை வேலை வாய்ப்புக்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய அவர்களுடைய ஆற்றல் பெருமளவுக்கு வளையறுக்கப்பட்டதாகவே இருந்து வருகின்றது. அந்தி, பாரப்பட்டம் மற்றும் கண்ணியம் மறுக்கப்பட்ட நிலை என்பன தொடர்பான தமது சொந்த அனுபவங்கள் காரணமாக இச் சமூகங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் தவிரவாத அரசியல் இயக்கங்களின் பால்ஸ்க்கப்பட்டுள்ளார்கள் (ஜிக்கின் 1979).

இச் சமூகங்களில் நிலவி வரும் வறுமையின் இயல்பு மற்றும் அளவு என்பற்றை வெறுமனே பொருளாதார நியதிகளினால் மட்டும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. கடற் றொழிலாளர்கள், தேட்டத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் வேலை செய்து விட்டு நாடு திரும்பி இருப்பவர்கள் போன்ற குழுவினர் வருமானமீட்டும் தமது ஆற்றலை பொறுத்தவரையில் ஒரு பிரதிகலமான நிலையில் இருந்து வரவில்லை (சில்வா 1998). வெறுமனே வருமான உருவாக்க வழிமுறைகளுக்கு ஊடாக கிராமத் துடும்பங்களை வறுமையின் பிடியிலிருந்து மிட்டெடுப்பதனை இலக்காக்க கொண்டு வகுக்கப்படும் நிகழ்ச் சித்திட்டங்கள் பெரும்பாலான கிராமச் சமூகங்களில் காணப்படும் வறுமையின் சமூகப் பரிமாணங்களை கவனத்தில் எடுக்கத் தவறுகின்றன. சமூக ரீதியில் புறமொதுக்கப்பட்ட டிருத்தல், பூகோள் ரீதியினால் தனிமை, அதிகாரமற்ற நிலை, அரசு, அரசு சாரா அமைப்புக்கள் மற்றும் தனியார் துறை என்பவற்றையும் உள்ளடக்கிய பல்வேறு முகவரகங்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து வரும் வளங்களை பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை என்பவற்றுடன் இணைந்த விதத்தில் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை மோசமடைந்துள்ளது. இச் சமூகங்கள் வீட்டமைப்பு, உள்கட்டமைப்பு வசதிகள், சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றின் ஆடிப்படையில் பல்வேறு விதமான பிரதி கூலங்களையும் எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். அதன் காரணமாக வறுமையின் பிடியிலிருந்து தம்மை

விடுவித்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் அவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். நிறுவனத் துறை சாராத் கடன் வழங்குனர்கள் மற்றும் வர்த்தகர்கள் ஆகியோடுடன் வைத்திருக்கும் பிணைப்பு. நிறுவன ரீதியான கடன் வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை, சந்தைப் பொறிமுறைகளை பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலை போன்ற இடையுறுகளாலும் இம் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தோட்டப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் இத்தகைய சமூகப் பிரிவினரை பிரதான சமுதாயத்துடன் ஒருங்கிணைப்பதற்கென முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. அவர்களுடைய வருமான மட்டத்தை உயர்த்தி, சமூக ரீதியில் அணி திரட்டும் செயற் திட்டங்களின் வடிவில் இம் முயற்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன (குணத்திலக்க 1997, டி சில்வா மற்றும் கோடே கொட 2002). அதே போல் கிராம எழுச்சி இயக்கத்தின் கீழ் அமல் செய்யப்பட்ட கிராமியத் துறை வீட்டமைப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டம் ஒடுக்கப்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்து வந்த குறிப்பிட்ட சில தாழ்ந்த சாதிகளைச் சேர்ந்த சமூகப் பிரிவின் மீது விசேட கவனம் செலுத்தியது. அதே போல் கிராம வில்தரிப்பு குடியேற்றத் திட்டங்கள் மீதும் அது கவனம் செலுத்தியது. இத்தகைய திட்டங்கள் இச் சமூகங்களில் வாழ்ந்து வந்த ஒரு சில பிரிவினரை ஓளங்கு வலுவுடியுள்ளன என்பதனை அராய்ச்சிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன (விக்னராஜா மற்றும் சிரிவர்தன 1998). அத்தகைய அரசியல் தூண்டலைப் பெற்ற செயற் திட்டங்களின் சமூகமயமாக்கல் தாக்கங்களை முழுமை யாக புரிந்து கொள்வதற்கு மேலும் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமாகும்.

பொருளாதார தாராமாமயமாக்கல் கொள்கையின் கீழ் நாட்டில் பெருந்தூகையான புதிய தொழில் வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. இத் தொழில் வாய்ப்புக்கள் இத்தகைய புறமொதுக்கப்பட்ட சமூகப் பிரிவினரிடையேயும் கணிசமான அளவிலான ஒரு தாக்கத்தை எடுத்து வந்திருந்தன. இவற்றில் 200 ஆடைத் தொழிற்சாலைத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கும் செயற்றிட்டம் மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் திட்டம் என்பன இச் சமூகங்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான ஒரு தாக்கத்தை எடுத்து வந்திருப்பதனை காண முடிந்து. நகர்ப்புற குறை வருமானப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பெண்கள், ஒடுக்கப்பட்ட தாழ்ந்த சாதிகளைச் சேர்ந்த பெண்கள், குடியேற்றத்திட்டங்கள் மற்றும் தோட்டப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் பெண்கள் ஆகியோர் பெரும் எண்ணிக்கையில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு தொழில் புரிவதற்காக சென்றுள்ளார்கள் என்பதனை தரவுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மத்திய கிழக்கு குடிபெயர்ச்சியின் சாதகமான தாக்கங்களையும் அவர்களுக்கும் அதே போல அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட பாதகமான தாக்கங்களையும் மிகக்கவனமான முறையில் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்துவது அவசியமாகும். பூலமொதுக்கப்பட்ட சமூகப் பிரிவினர் பொருளாதார தாராமாமயமாக்கல் மற்றும் உலகமயாக்கல் செயன்முறைகளினால் அதிகரித்த அளவில் பாதிப்பக்களுக்கு உள்ளாகி வருகின்றனர் என்ற விடயமும் தெரிய வந்துள்ளது. இச் செயன் முறைகள் அவர்களுக்கு இடையையில் எத்தகைய விதத்திலான தாக்கங்களை எடுத்து வருகின்றன என்பதனை கண்டறிந்து கொள்வதற்காக வருங் காலத் தில் கவனமாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமாகும்.

கிராமிய வறுமை: வருமானக் குறை வினால் தோன்றுகின்றதா? அல்லது பொருத்தமற்ற நூக்குவு மாதிரிகளினால் தோன்றுகின்றதா?

வறியலர்கள் பெரும்பாலும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை இருந்து வருகின்றார்கள் என்ற விடயத்தை நாங்கள் அறிவோம். ஆனால், இம் மக்களின் சொந்த நடத்தை அவர்களுடைய வறுமை நிலையை நிலைநிறுத்தி கொள்வதற்கு ஓளங்கேளும் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றது என்ற விடயத்தை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தீற்கென வறிய மக்களின் வாழ்க்கை மாதிரிகளை நாங்கள் உண்ணிப்பாக கவனத்தில் எடுப்பது அவசியமாகும். இந்த மக்களை குறை கூறுவதோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஓர் வாழ்க்கை பாணியை தாங்கிரீகளை நாங்கள் உண்ணிப்பாக கவனத்தில் இருப்பது அவசியமாகும். இந்த மக்களை குறை கூறுவதோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஓர் வாழ்க்கை பாணியை தாங்கிரீகளை இங்கு கூறுவதற்கு குறிப்பிட்ட வருமானத்தை நிலை ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் வறுமை மட்டங்களைக் குறைத்துக் கொள்வதற்கு போதியதாக இருந்து வருவதற்கெல்லை என்ற விடயத்தை நாங்கள் உண்ணித்து கொள்வது மிக முக்கியமாகும். வறுமையின் மீது தாக்கத்தை எடுத்து வரக் கூடிய வாழ்க்கைப் பாணிகள் இங்கு கவனத்தில் எடுக்கப்படுகின்றன. தெரிவி செய்யப்பட்ட சமூகக் குழுக்களின் வாழ்க்கைக்கு குழுக்களைத் தரத்தில் (மதுப் பாவனை, போதைப் பொருள் மற்றும் புகையிலைப் பாவனை போன்ற) துஷ்டிப்பிரயோகங்கள் எடுத்து வரும் அதே வேண்டிய விடயம் மேசமான தாக்கங்களை முக்கியமாக குறிப்பிட முடியும்.

மதுப் பாவனை மற்றும் ஏனைய போதை வள்ளுதல் துக்க களின் பாவனை என்பன தொடர்பாக கிடைக்கும் ஒரு சில தரவுகளை நாங்கள் இங்கு மீளாய்வு செய்கின்றோம். வறுமையின் மீது அவை எடுத்து வரும் தாக்கத்தை நிர்ணயித்துக் கொள்வதே இந்த மீளாய்வின் நோக்கமாகும்.

மதுப் பாவனை மற்றும் போதை வள்ளுதல் பாவனை என்பன வறுமையின் மீது எடுத்து வரும் தாக்கத்தை மதிப்பிட்டுக் கொள்ளும்

பொருட்டு நாங்கள் இப் பிரச்சினையை பல்வேறு கோணங்களிலும் நோக்குதல் வேண்டும். பெண்கள், சிறுவர்கள் மற்றும் ஏனைய குடும்ப உறுப்பினர் கள் ஆகியேரின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றி வெண்டிய பண்த தொகைகள் வீண் விரயம் செய்யப்படுதல், போதை வஸ்துப் பாவனை உடல் ஆரோக்கியத்தின் மீது எடுத்து வரும் தாக்கங்கள், தொழிலாளர் களின் உற்பத்தித் திறன் மீது எடுத்து வரும் தாக்கங்கள், வீட்டு வன்முறை மற்றும் குற்றச் செயல்கள், சமூக பூர்மொதுக்கல் நிலையில் மீது எடுத்து வரும் தாக்கங்கள் என்பவற்றையும் இவை உள்ளடக்கு கின்றன. மறுபுறந்தில், வேலை வாய்ப்புக் கணை உருவாக்குவதில் மதுபான மற்றும் புகையிலைக் கைத்தொழில்கள் வசீக்து வரும் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தையும் நாங்கள் புருக்கணிக்க முடியாது.

உத்தரவுப் பத்திரிக் வழங்கப்பட்டிருக்கும் மதுபான நிலையங்கள் தொடர்பான நாடு தழுவிய தரவுகள் 1989 தொடக்கம் 2001 வரையிலான காலப் பிரிவின் போது இலங்கையில் தலைக்குரிய மதுபானப் பாவனை துரிதமாக அதிகரித்து வந்துள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இந்நிலை பல்வேறு காரணிகளின் கூட்டு விளைவாக தோண்ணியிருக்க முடியும். பல் தேரிய கம்பினிகள் தமது மதுபான உற்பத்திகள் தொடர்க்க மேற்கொண்டு வரும் தலீரமான விளம்பரங்கள், உத்தரவுப் பெற்ற மதுபான விற்பனை நிலையங்களின் எண்ணிக் கையில் அன்மையில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு, அரசியல் கட்சி ஆதாரங்களுக்கு மதுபான விற்பனைக்கான உத்தரவுப் பத்திரங்களை வழங்கும் போக்கு, குடும்கக் களின் அதிகரித்த அளவினால் கொல்வனவுச் சக்தி மற்றும் மக்களிடையே அதிகரித்து வரும் சமூக அழுத்தங்கள் மற்றும் மன அழுத்தங் கள் போன்ற காரணிகள் பல்வேறு வழிகளில் இதற்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. மதுபான நுகர்வு குறித்த பிரச்சிக்கப்பட்ட தரவுகள் கிராமப் பிரதேசங்களிலும், தோட்டங் களிலும், நகர் ப் புற பிரதேசங்களிலும் வறிய மக்களினால் பெருமளவுக்கு நுகரப்பட்டு வரும் கள்ளச் சாராயம் குறித்த தரவுகளை உள்ளடக்கி யிருக்கவில்லை என்ற விடயத்தை நாங்கள் முக்கியமாக கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். ஒரு மதிப்பீடின் பிரகாரம் ஒரு சில உள்ள வலய மாவட்டங்களில் இடம்பெற்று வரும் மதுப் பாவனையின் கமார் 90% களில் தயாரிக்கப்பட்ட மது வகைகளையே உள்ளடக்குகின்றது. மதுப் பாவனையில் ஏற்பட்டு வரும் அதிகரிப்புடன் இணைந்த விதத்தில் மதுபானத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட நோய்களும் மரணங்களும் 1980 கள் தொடக்கம் ஓர் அதிகரிப்புப் போக்கினை காட்டி வருகின்றன (சிலவா மற்றும் புலங் குளம் 2003). அன்மைய வருடங்களில் மதுபானப் பாவனை மற்றும் போதை வஸ்துப் பாவனை என்பவற்றுடன்

சம்பந்தப்பட்ட குற்றச் செயல்களும் தீவிரமாக அதிகரித்து வந்துள்ளன. இலங்கையின் சிறை களுக்கு வருடாந்தம் அனுப்பி வைக்கப்படும் கைத்திகளில் கமார் 60 சதவீதத்தினர் கலால் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் புரியப்பட்டிருக்கும் மதுபானம் மற்றும் போதை வஸ்து சம்பந்தப் பட்ட குற்றச் செயல்கள் தொடர்பாக தண்டனை பெற்றவர்களாகவே இருந்து வருகின்றன. இத் தகைய கைத்திகளில் பெரும் பாலானவர்கள் அதே குற்றச் செயல்களை மீண்டும் மீண்டும் புரிந்து சிறைக்கு வருபவர்களாக இருந்து வருகின்றன. மேலும், இவர்கள் பொதுவாக பூர்மொதுக்கப்பட்ட, மிக வறிய சமூகப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்து வருகின்றன.

தொகை மதிப்பு, புள்ளிவிவர தினைக்களத்தினால் நடத்தப்பட்ட 1990 / 91 குடும்ப வருமான மற்றும் செலவின மதிப்பிட்டாய்வின் பிரகாரம், தலைக்குரிய மொத்தச் செலவின் சதவீகிதம் என்ற முறையில் மதுபானம் மற்றும் புகையிலை என்பவற்றின் மீதான செலவு ஒட்டுமொத்த குடித்தொகையை பொறுத்தவரையில் 3.8 சதவீதமாக காணப்பட்டது. இது நகரத் துறையில் 2.4 சதவீதமாகவும், கிராமியத் துறையில் 4.1 சதவீதமாகவும், தோட்டத் துறையில் 8.5 சதவீதமாகவும் நிலவி வந்தது. குறை வருமான சமூகப் பிரிவினரை பொறுத்த வரையில் அவர்கள் மதுபானம் மற்றும் போதைப் பொருட்கள் என்பவற்றின் மீது செலவிடும் தமது வருமானத்தின் சதவீதம் கணிசமான அளவில் உயர்வாக இருந்து வருவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. ஆகக் குறைந்த வருமான மட்டத்தைச் சேர்ந்த சமூகப் பிரிவின் தமது வருமானத்தில் கமார் 12.25 வீதத்தை மதுபானம் மற்றும் போதைப் பொருட்கள் என்பவற்றை நுகர்வதற்காக செலவிட்டு வருகின்றன. மிக உயர்ந்த வருமானப் பிரிவினரை பொறுத்தவரையில் இது 1.6 சதவீதமாக மட்டுமே காணப்படுகிறது. இத்தரவுகளை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் பொழுது, குறை வருமான குடும்பங்களை பொறுத்தவரையில் அவற்றின் செலவுகளில் மதுபானம், புகையிலை மற்றும் போதை வஸ்துக்கள் என்பன தொடர்பாக ஒதுக்கப்பட்டு வரும் அளவு கணிசமான அளவில் உயர்ந்து வருவதனை காண முடிகிறது. அத்தகைய குடும்பங்கள் ஈட்டி வரும் வரையறைக்கப்பட்ட வருமானங்களில் கணிசமான ஒரு தொகை குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆண் உறுப்பினர் ஒருவரின் அல்லது பலரின் போதைப் பழக்கத்தில் செலவிடப்பட்டு வருகின்றது.

மதுப் பழக்கம் மற்றும் ஏனைய போதை வஸ்துக்களின் பாவனை என்பவற்றின் மீதான வறுமையுடன் சம்பந்தப்பட்ட தாக்கங்கள் பல்வேறு விதங்களில் இடம்பெற முடியும். அதே வேளையில், நாங்கள் முன்னார் கலந்துரையாடிய பூர்மொதுக்கப்பட்ட சமூகப் பிரிவுகள் போன்ற கிராமப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் ஒரு சில சமூகங்களில் இவை அழிவுகரமான தாக்கங்களை எடுத்து வருகின்றன. நாட்டின்

தெரிவு செய்யப்பட்ட சில சமூகப் பிரிவுகளில் குறை வருமானப் பிரிவினிடையே போதை வஸ்துப் பாவனை மிக உயர் அளவில் இருந்து வருகின்றது என்பதை பல நூண் மட்ட ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. மதுப் பழக்கத்துக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்து வரும் SOBER என்ற அரசு சாரா அமைப்பு அம்பாந் தோட்டை மாவட்டத்தில் மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வின் போது சனசக்தி உதவி பெற்று வரும் குடும்பங்களில் கமார் 60 சதவீதமாகும் பங்கள் புகை பிடித்தல். மது அருந்துதல், (கசிப்பு பேன்ற) களவில் தயாரிக் கப்படும் மது வகைகளை அருந்துதல், என்பவற்றில் சடுப்பிழுக்கும் ஆகக் குறைந்தது ஒரு குடும்ப உறுப்பினரையேனும் கொண் டிருந்தன என்ற விடயத்தை எடுத்துக் கொட்ட காட்டியில் தொகைதூராக கிராமப் பிரதேசங்களில் இந்திலையை பரவலாக காணப்பட்டது (குணசேகர மற்றும் பெரேரா 1997). ஆயு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய விதத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஓர் ஆய்வு உள்ள வலய மாவட்டங்களான மொனராகலை (66%), அம்பாந்தோட்டை (55%) மற்றும் பொலன்னூவை (55%) என்பவற்றில் ஆண்களின் மதுப் பாவனை விகிதம் கணிசமான அளவில் உயர்வானதாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதை காட்டுகிறது. மகாவலி H வலயத்தில் 2445 குடும்பங்களிடையே நடத்தப்பட்ட ஒரு மாதிரி ஆய்வு கமார் 37 சதவீதத்தினர் ஏதோ ஒரு வகையிலான போதை வஸ்துப் பாவ னையை மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதை எடுத்துக் காட்டியது. இவ்வாய்வு தொடர்பாக டி சொய்சா பின்வரும் அவதானிப்புக் குறிப்பினை முன்வைத்திருந்தார்:

இப் பிரதேசத்தில் கவாத்திய நிலை மிகக் கடுமையாக இருந்து வருவதுடன், நிலப் பரப்பும் வறண்டதாக உள்ளது. பொருளாதார நெருக்கடிகளும் மன அழுத்தங்களும் சலிப் பும் இங்கு பரவலாக நிலவி வருகின்றன. இந்த நிலையில் வறிய ஆண் குடி யிருப்பாளர்கள் குடிப் பழக்கத்துக்கு அடிமை யாகுவதன் மூலம் தமது துன்பங்களை தற்காலிகமாக மறந்து விட முயற்சிக் கின்றார்கள் (1995: 346).

நீர்ப்பாசன குடியேற்றத் திட்டங்களில் வாழுந்து வரும் குடியேற்றவாசிகளிடையே ஒரு புதிய போக்கு தோண்றி வருவதனை வெட்டிக்கே (1993) அவதானித்திருந்தார்.

பெரும்பாலான கிராமிய சமூகங்களில் கள்ளச் சாராயம் வடிக்கும் வேலை பலம் வாய்ந்த சமூக விணோத சக்திகளினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இந்நுரைகள் பொதுவாக அரசியல்வாதிகள் மற்றும் பொலிஸார் ஆகியோருடன் நெருக்கமான தொடர்புகளை பராமரித்து வருகின்றனர். மதுப் பாவனை வீட்டு வன்முறை தகாத் உறவு, படுகொலை, தற்காலை மற்றும் கோவஷி மோதல்கள்

போன்ற செயல்கள் நடந்து மிகவும் நெருக்கமாக இணைந்துவிட்டது (சிலவா மற்றும் புலங்களும் 2003). தோட்டத் துறையை பொறுத்தவரையில் மதுபானப் பாவனை தொழிலாளர்களிடையே ஒரு தீவிரமான பிரச்சினையாக உருவாகி யுள்ளது. தோட்டத் துறையில் ஆண்களிடையே 65 சதவீதமும், பெண்களிடையே 42 சதவீதமும் மதுப் பழக்கம் நிலவில் வருகின்றது என்ற விடயம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மலைநாடு, நடுத்தர நிலம் மற்றும் தாழ் நிலம் ஆகியவற்றை சேர்ந்த ஆறு தோட்டங்களை உள்ளடக்கிய விதத்தில் ஒர் ஆய்வாளர் குழுவினால் நடத்தப்பட்ட ஒரு குழுக் கலந்துவர்யாடல் தோட்டப் பகுதியில் மதுபானத்துக்கென செலவிடப்பட்டு வரும் தொகைகள் 1990 - 1991 ஆய்வில் அறிவிக்கப்பட்ட தொகைகளிலும் பார்க்க கணிசமான அளவில் உயர்வாக இருந்து வர முடியும் என்பதனை எடுத்துக் காட்டியிருந்தது. ஆண் தொழிலாளர்களிடையே சமார் 55 தொட்டக்கம் 75 சதவீதமானவர்களும், பெண் தொழிலாளர்களிடையே 10 தொட்டக்கம் 20 சதவீதமாவைகளும் நாளாந்தம் அல்லது ஆகக் குறைந்தது வார்த்துக்கு ஒரு முறை மதுபானம் அருந்தம் பழக்கம் இருந்து வருகின்றது. சாதாரண தொழிலாளர்களின் நாளாந்த வருமானம் நாளாந்தம் அல்லது ஆகக் குறைந்தது வார்த்துக்கு ஒரு முறை மதுபானம் அருந்தம் பழக்கம் இருந்து வருகின்றது. சாதாரண தொழிலாளர்களின் நாளாந்த வருமானம் தமிப்பிடப்பட்டிருந்தது. பெரும் பொலான் ஆண் தோட்டத் தொழிலாளர்களை பொறுத்துக்கென செலவிடப்பட்டு வருகின்றது என மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. பெரும் பொலான் ஆண் தோட்டத் தொகைகளை பொறுத்துக்கென செலவிடப்பட்டு வருகின்றது என்ற எண்ணத்தை இது ஏற்படுத்துகின்றது.

குடும்ப வருமானம் விரயமடைதல், அடிப்படை தேவைகளுக்கு செலவிடப்பட வேண்டிய பணம் இழக் கப்படுதல், தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வருத்திருத்தல், தொழிலாளர்களிடையே ஒழுக்காறின்மை, கடன் சுமை, வீட்டு வண்முறை, வயிற்றுப் புண் போன்ற சுதாராக கேடுகள் ஏற்படுதல், பொலிஸார் மற்றும் மேற்பார்வை உத்தியோகத்திற்கு கஞ்சன் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் என்பன மதுப் பழக்கத்தின் விளைவாக தோன்றும் மோசமான பாதிப்புக்களாகும். தோட்டச் சமுகங்களிடையே மதுபானம் குறித்த ஒரு சாதகமான அனுகுமுறை நிலவில் வரும் அதே வேலையில், அது தோட்டச் சமுகங்களின் புறமொதுக்கல் நிலைக்கு வழிகோலி வருகின்றது. தோட்ட நிர்வாகம் மற்றும் சட்டத்தை அமுலாக கும் அதிகாரிகள் ஆகிய தரப்பினர் இத்தகைய ஒரு மனோ பாவத்தையே கொண்டுள்ளார்கள்.

புறமொதுக்கப்பட்ட சமுகப் பிரிவினிடையே போதை வஸ்துப் பாவனை பொதுவாக பரவலான விதத்தில் காணப்படுகிறது. இதனை நாங்கள் ஆழமாக வேறுந்தியிருக்கும் பிரச்சினைகளின் ஒரு நோக்குக் குறியாகவும், சமுகத்தில் அவர்கள் அனுபவித்து வரும் பிரதிக்கூல நிலையின் ஒரு வெளிப்பாடாகவும் நோக்குதல் வேண்டும். ஜக்கிய அமெரிக்காவில் வாழ்ந்து வரும் ஆயிரிக்க அமெரிக்கச் சமுகத்தினர் மற்றும் அவுஸ்திரேலியாவில் பழங்குடி மக்கள் போன்ற உலகின் புறமொதுக்கப்பட்ட சமுகப் பிரிவின் ரிடையேயும் இத்தகைய நிலைமைகள் நிலவி வருகின்றன. அவர்களுடைய நிலையை நூர்க்கூட்டான சமாளிப்பதற்கான ஒரு வழிமுறையாக கருத கின்றன. மேலும், தோட்டப் பிரதேசங்களில் இப்பொழுது கொட்டுகின்ற களிடமிருந்து ஆண்களுடைய நிலைமையை கொட்ட எடுத்து வர முடியும்.

தங்கியிருக்கும் மனோபாவம்

தங்கியிருக்கும் மனோபாவம் என்பது அன்றாட வாழ்க்கைக்கு மிதமிழ்ச்சிய அளவில் வெளி உதவியில் தங்கியிருக்கும் நிலையையும், ஒரு நலன்புரி மனப்பாக்கினையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய நபர்கள் செலவுகளை வழங்க காமல் அல்லது பகர் ந்து கொள்ளாமல் அரசிடமிருந்து அல்லது ஏனைய முகவர் கருக்கிடமிருந்து அதிக அளவிலான உதவிகளை எதிர்பார்க்கின்றார்கள். மக்கள் தமது உயிர் வாழ்க்கைக்காக வெளி முகவர்களிடம் பொருள் ரீதியிலும் உள்ரீதியிலும் தங்கியிருக்கும் அளவுக்கு அது சுயமுயற் சியையும் உங் சாகத் தையும் பங்கப்படுத்தி விடுகிறது. மேலும், பேட்டிச் சந்தைச் சுழியை வழங்கப்படுத்தி பயணதைந்து கொள்வதற்கான அவர்களுடைய அழற்றல் களையும் அது குறைக்கின்றது. இதன் விளைவாக, அரசாங்கத்தைத் தமக்கான சேவைகளை வழங்கும் ஒரு முகவரக்காலையே மக்கள் நோக்குகிறார்கள். மேலும், அத்தகைய ஒரு முகவரக் கம் பொதுவாக குடி மக்கள் மீதும் குறிப்பாக வறிய மக்கள் மீதும் சுமைகளை சுமத்தக் கூடாது என்றும் அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். தங்கி யிருக்கும் மனோபாவத்தை இலங்கையின் அபிவிருத்தி சார்ந்த ஒரு பிரச்சினையாக முதலில் நோக்கியவர்களுள் ஒருவரான ரல்ப் பிரிஸ் இலங்கையில் அரசாங்க இயந்திரம் பெரு மளவுக்கு பரோபாகா இயல்பினைக் கொண்டிருப்பதாகவும், அது மக்களுக்கு தாராளமாக நலன்புரிச் சேவைகளை வழங்கி வருகின்றது என்றும், அதற்கு பிரதிமிக்கார மாக எதனையும் எதிர்பார்க்கவில்லை என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இந்த ஏற்றுத்தாழ்வு நிலையை நிவர்த்தி செய்வதற்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகள், தட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு வந்த வாக்காளர்களின் கடுமையான எதிர்பாபச் சந்தித்துள்ளன. இலங்கை அரசாங்கம் பல தசாப்த காலையாக மக்களுக்கு அனுசரணை யான நலன்புரித் திட்டங்களை தொடர்ச்சியாக அழுல் செய்து வந்துள்ளது. நீண்ட கால அபிவிருத்தி குறிக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்வதற்கு பதிலாக குறுங் கால அரசியல் ஆதாயங்களே கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இதன் விளைவாகவே மக்களிடையே இந்த தங்கி பிரிக்கும் மனோபாவம் வளர்ச்சியடைந்தது. இலங்கையில் பல தசாப்த காலமாக நலன்புரி நோக்கிலை அனுசரணைக் கொள்கைகள் பின்பற்றப்பட்டு வந்தமையின் ஒர் எதிர்மறை விளைவாகவே இந்த தங்கியிருக்கும் மனோபாவம் தோன்றி யுள்ளது. இந்த மனோபாவம் நாட்டின் பிரதான சமுதாயத்தில் பெருமளவுக்கு நிலவில் வருகின்றது என்றும், புறமொதுக்கப்பட்ட சமுகங்களை பொறுத்தவரையில் அது ஒரளவுக்கு நிலவில் வருகின்றது

என்றும் ஒருவர் கந்த முடியும். அரசு அனுசர ஜெனையைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நிலையில் இருந்து வரும் மக்கள் எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அரசு உதவிகள் எல் தங்கியிருப்பதற்கு முயற்சிப்பார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் தற்சாப்பு நிலைக்கு முக்கியத்துவமளிக்க மாட்டார்கள். அதே வேளையில், அரசு அனுசரணையைப் பெற்றுக் கொள்ளாத நிலையில் வாழ்ந்து வரும் சமூகப் பிரிவினர் தனியார் துறை, அரசு சாரா அமைப்புக்கள் போன்ற ஏனையை முகவர்கள் களிடமிருந்து உதவியை எதிர்பார்க்க முடியும். அந்த நிலையில் அவர்கள் இந்த முகவர்களுடன் ஒரு தங்கியிருக்கும் உறவை வளர்த்துக் கொள்வார்கள். கிராமிய மக்கள் அரசின் மீது தங்கியிருக்கும் நிலை தொடர்பாகவே இக்கட்டுரை முதன்மையாக கவனம் செலுத்துகின்றது. இது அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களின் மீது நேரடியான ஒரு தாக்கத் தைக் கொண்டுள்ளது.

வறுமைக்கும் தங்கியிருக்கும் நிலைமைக்கு மிடையிலான தொடர்பு ஒரு சிக்கலான தொடர்பாக இருந்து வருகின்றது. இலங்கை யில் வறுமையை நிலைத் திருக்கச் செய்வதில் தங்கியிருக்கும் மனோபாவும் எடுத்து வரும் தாக்கம் பல்வேறு கண்ணொட்டங்களில் கவனத் தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. முதலாவதாக வறியவர்களும், வறியவர்கள் அல்லாத வர்களும் ஏதோ ஒரு வகையிலான மானியங்களில் தங்கியிருக்கும் அளவு மற்றும் அவர்களுடு வேலையின் மீது அவை எடுத்து வரும் தாக்கம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் இந்த விடயம் அனுகூப்பட்டுள்ளது (ப்ராம் மற்றும் எட்வேர்ட் 1997). மானியங்கள் மக்களின் உழைப்புக்கு ஒரு தடையாக இருந்து வரும் விடயம் கண்டறியப்பட்டால் அதன் காரணாக வறுமை தொடர்ந்தும் நிலைத்திருக்க அடிக்கம் இரண்டாவதாக, அரசினாலும் அரசு சாரா அமைப்புக்களினாலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கும் தலையிட்டுக் கொண்டுகள் ஒரு தங்கியிருக்கும் நிலையை நாட்டில் எந்த அளவுக்கு உருவாக்கி யுள்ளது என்ற விடயத்தை நாங்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். இத்தகைய நிலைமைகளில் வெளி முகவர்களினால் ஆரம்பித்து வைக்கப்படும் நடவடிக்கைகள், வெளி உதவி படிப்படியாக துறைவடையும் பொழுது முடிவுக்கு வருகின்றன; அல்லது பல வேறு தரப்பின ராஜும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் இடையறாத அழுத்தங்கள் காரணமாக நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் குறித்துரைக்கப்பட்ட காலக்கெடு முடிவுடைந்த பின்னரும் அத்தகைய திட்டங்களை நீடிக்கச் செய்வதற்கென வெளி உதவி வழங்கப்பட்டு வருகின்றது (மூர் 1995, வெஸ்ட் 1990). முன்றாவதாக, சிறு துறை உற்பத் தியாளர்கள் மற்றும் சிறு தொழில்முயற்சியாளர்கள் ஆகியோரின் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைக்கும்

தாக்கமான நிறுவன கடன் திட்ட மௌன்றின் அபிவிருத்தி, கடன் சந்தைக்குள் மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் ரீதியான தலையீடுகள் காரணமாகவும், வறிய மக்களிடையே ஒரு கடன் களச்சாரத்தை உருவாக்குவதுடன் தொடர்புப்பட்ட பிரச்சினைகள் காரணமாகவும் இடையூறுகளை எதிர்கொண்டுள்ளது. நான்காவதாக, அடிமட்ட நிறுவனங்கள் அரசியல்மயாக்கப்பட்டிருப்பதுடன், ஒரு சில சுய அக்கறைக் குழுக்களின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக அவை தங்கியிருக்கும் கட்டமைப் புக்களாக உருவாகியுள்ளன. போதுவாக மக்களின் அக்கறைகளை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் நிறுவனங்களாக அவை இருந்து வரவில்லை (குண்திலக்க 1996, சில்வா மற்றும் ஏனையோர் 1996).

விவசாயத் துறையில் நிலவி வரும் ஊழியப் பற்றாக்குறை

இலங்கையின் ஊழியச் சந்தை பல்வேறு முரண்பாடுகளைக் கொண்டதாக இருந்து வருவதுடன், அத்தகைய முரண்பாடுகள் வறுமை ஒழிப்புக்கான வளர்ச்சி நோக்கிலான ஒரு அனுகுழறையை உருவாக்குவதற்கு இடையூறு விளைவித்து வருகின்றன. இலங்கையில் ஒரே நேரத்தில் சுய விருப்பில் வேலையின்றி இருக்கும் நிலையும், தெரிவு செய்யப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைத் துறைகளில் ஊழியப் பற்றாக்குறையும் நிலவி வருகின்றது. குறிப்பாக, தாழ் நில பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த ஒரு சில தோட்டங்களில் இறப்பர் பால் எடுத்தல், தேங்காய் பறித்தல் மற்றும் கொழுந்து பறித்தல் போன்ற வேலைகள் நிறுத்தப்படுகின்றன) என்பன இத்தகைய எதிர்மாறங்களைக் காரணிகளாகும். தேங்காய் பறிக்கும் வேலையை செய்வதற்கு முன் வருபவர்கள் கூட தமது சொந்த பிரதேசங்களை தவிர்த்து வேறு இடங்களில் வேலை செய்யவே விரும்புகின்றார்கள். இத்தொழில் குறைந்த அளவிலான சமூக அந்தஸ்தி னைக் கொண்டிருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். மறுமுறத்தில், படித்த இளைஞர்கள் அந்தஸ்து தொடர்பான பிரச்சினைகள் காரணமாக வயல் வேலை போன்ற வேலைகளில் ஈடுபெடு வதனை தவிர்த்தி, தமது பெற்றோரின் உதவியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றன. சம்பளத்துடன் கூடிய தொழில்களை செய்யவே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

2. பெளதீக ரீதியில் தனிமைப் படுத்தப்பட்ட நிலை, சமூக ரீதியில் புறமொதுக்கப் பட்ட நிலை மற்றும் நாட்டில் தற்பொழுது நிலவி வரும் பாதுகாப்பு குழிநிலை என்பவற்றின் காரணமாக கிராமியத் துறைக்கும் தோட்டத் துறைக்கும் குழிநிலையில் பிராந்தியங்களுக்குமிடையிலில் ஊழியத்தின் அசைவு குறிப்பிட்ட சில இடையூறு களை எதிர்கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக, இன்றைய பாதுகாப்பு தொடர்பான குழ்நிலையில் பெறும்பாலான தோட்டப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் தமவசம் தேசிய அடையாள அட்டைகள் இல்லாதிருப்பதனால் வெளியில் தொழில் வாய்ப்புக்களை பெற முடியாத நிலை நிலவி வருகின்றது
3. வருமான மாற்றல் நிகழ்ச்சி சித்திட்டங்கள் மற்றும் மானியங்கள் என்பவற்றின் ஊக்கமிகுக்கச் செய்யும் தாக்கம் கிராமியத் துறையை

யிலும் சில யோசனைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

1. இத்தகைய தொழில்கள் தொடர்பாக நிலவி வரும் குறைவான சமூக அந்தஸ்து வேலை வாய்ப்புக்கள் தொடர்பான இளைஞர்கள் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தும் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்து வருகின்றது (ஜபசேன 1998). இத்தகைய வேலை வாய்ப்புக்கள் பொதுவாக மோசமான தொழில் நிலைமைகளைக் கொண்டிருப்பதுடன், வேறு சில எதிர்மாறங்கள் மோசமான தொழில் நுட்பம், பெருந்தொட்டத் துறையில் பின்பற்றப்பட்டு வரும் பங்கேற்பு சாராத முகாமைத்துவம், வேலை சார்ந்த ஆபத்துக்கள் (தொரணமாக தென்னை மரத்தி விருந்து கீழே விழுதல்), வேலை வாய்ப்பின் ஒழுங்கின்மை (தொரணமாக மழை நாட்களில் இறுப்பர் பால் எடுத்தல் மற்றும் தேங்காய் பறித்தல் போன்ற வேலைகள் நிறுத்தப்படுகின்றன) என்பன இத்தகைய எதிர்மாறங்களைக் காரணிகளாகும். தேங்காய் பறிக்கும் வேலையை செய்வதற்கு முன் வருபவர்கள் கூட தமது சொந்த பிரதேசங்களை தவிர்த்தி வேறு இடங்களில் வேலை செய்யவே விரும்புகின்றார்கள். இத்தொழில் குறைந்த அளவிலான சமூக அந்தஸ்தி னைக் கொண்டிருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். மறுமுறத்தில், படித்த இளைஞர்கள் அந்தஸ்து தொடர்பான பிரச்சினைகள் காரணமாக வயல் வேலை போன்ற வேலைகளில் ஈடுபெடு வதனை தவிர்த்தி, தமது பெற்றோரின் உதவியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றன. சம்பளத்துடன் கூடிய தொழில்களை செய்யவே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

பொறுத்த வரையில் மற்றொரு மேலதிக காரணியாக இருந்து வர முடியும்.

4. இத்தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் திறன்களை உடனடியாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. மறுபுறத்தில், இத்திறன்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கான பயிற்சி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் இருந்து வரவில்லை.

5. கல் வி வாய்ப்புக் களின் பெருக்கத்துடன் இணைந்த விதத்தில் இத்தகைய தொழில் வாய்ப்புக்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கும் ஆட்களின் எண்ணிக்கை ஊழியச் சந்தையில் குறைந்து வர முடியும். மறுபுறத்தில், இத்தகைய தொழில்களில் ஈடுபட்டு வரும் சமூகப் பிரிவினர் தொடர்ந்தும் புற மொதுக் கப்பட்டு வரும் நிலையானது இணைஞர்களின்மேலே ஓர் எதிர்மறைத் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. இத்தொழில்கள் சார்பு ரீதியில் உயர் வருமானங்களை எடுத்து வந்த போதிலும் இணைஞர்கள் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்புவதில்லை.

പ്രഭവത്ത്

இக்கட்டுரையில் நாட்டின் தெரிவு விழிப்புணர்வைத் தூண்டும் பொருட்டு செய்யப்பட்ட சில சமூகப் பிரிவினர் பங்கேற்பு அனுகுமுறைகள் போன்ற புறமொதுக்கப்பட்ட டிருக்கும் நிலை உத்திகளை பின்பற்ற முடியும்.

(19 ஆம் பக்க தொடர்ச்சி)

காலமாக பின்பற்றபட்டு வந்திருக்கும் அனுகுமுறைகளின் ஒரு கட்டு விளைவாகவே தோன்றியிருக்கிறது. கிராமிய விஸ்தரிப்பு குடியேற்றங்கள் போன்ற சமூகங்களில் உள் கட்டமைப்பு வசதிகள் போதிய அளவில் இல்லாதிருத்தல், சேரிக் குடியிருப்புக்கள் மற்றும் இச் சமூகப் பிரிவினரால் வளங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை என்பன இந்த நிலைமைக்கு ஓரளவுக்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. இச் சமூகத்தக்கு வெளியே வாழ்ந்து வருமாற்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கும் பாரப்பச்சனன் நடைமுறைகளும் இதற்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த நிலையும் சமூகத்தில் இடம்பெற்று வரும் செயன்முறைகளை நன்கு எடுத்து விளைக்கு விண்ணது. இந்த இடம்பெயர்ச்சியும் புற மொதுக்கல் நிலைக்கு வழி கோவி வந்துள்ளது.

எவ்வாறிருப்பினும், பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மக்கள் பிரிவினரை சந்தர்ப்ப குழ்நிலைகளின் கைதிகள் என்ற வகையில் நோக்குவது தவறானதாகும். எனினுமில் இந்த சமூகத்தை

செய்யல்ல. தீர்த் தகுதி கூடும் செயற்றுவதை முறைகளில் இம் மக்களுக்கு எத்தனையை தொடர்பும் இருந்து வரவில்லை. உயர் அளவிலென மதுப் பாவனை மேன்று ஆழமாக வெருன் தியிருக்கும் நடைமுறைகள் இச் சமூகங்களில் வறுமையை நிலைத்திருக்க கச் செய்வதற்கு பங்களிப்புச் செய்து வருவதையென்பும் அவதானிக்க முடிகிறது. வறுமை மற்றும்

சழகுப் புறமொதுக்கல் என்ற நச் சுச் சுமலிலிந்து இச் சழகுங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் தமிழை விடுவித்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் உள்ளனர்.

இது தொடர்பான கொள்கைத் தெரிவுகளை பொறுத்தவரையில் சமூகப் புறமொதுக்கல் பிரச்சினையை கையாளும் பொருட்டு இணையான இரு அனுகுமுறைகள் அவசியப்படுகின்றன. வறியவர்கள் மற்றும் சமூக ரீதியில் புறமொதுக்கப்பட்டிருக்கும் மக்கள் ஆகியோரின் புறமொதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையை குறைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு சமூக ரீதியில் அனைவரையும் அரவணைத்துக் கொள்ளும் கொள்கை களும், மனித உரிமைகளை வலியுறுத்தும் கொள்கைகளும், பொருத்தமான சட்ட சீத்திருத்தங்களும் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமாகும். சமூர்த்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம் போன்ற பல நாடு தழுவுச் சமூக உதவித் திட்டங்கள் தமது முதன்மை உத்தியாக குடும்பங்களுக்கு வருமானங்களை மாற்றும் அனுகுமுறையை பின்பற்றி வந்துள்ளன. ஆனால், சமூக புறமொதுக்கல் நிலை தொடர்பான பிரச்சினைகளை தாக்குமான விதத்தில் கையாளுவதற்கு இந்த உத்தி போதியதாக இருந்து வரவில்லை என்ற விடயத்தை இங்கு கூட்டிக் காட்டுவது அவசியமாகும். மறுபடித்தில், சமூக ரீதியில் புறமொதுக்கப்பட்டிருக்கும் மக்களின் விழிப்புணர்வைத் தாண்டும் பொருட்டு பங்கேற்று அனுகுமுறைகள் போன்ற உத்திகளை பின்பற்ற முடியும்.

(19 ஆம் பக்க தொடர்ச்சி)

நூக்கரவோர் ரூபாவின் ஒரு சதவீதம் என்ற முறையில் உற்பத்திச் செலவும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. நெல் உற்பத்திச் செலவு ஒரு கிலோ அரிசியின் விலையைன் ஒப்பிடும் பொழுது 49 சதவீதமாக இருந்து வருவதை தீர்ப்புக்குப்பாய்வு எடுத்துக் காட்டியது. சின்ன வெங்காயம் மற்றும் மரக்கறி என்பவற்றை பொறுத்தவரையில் நூக்கரவோர் விலைகளின் சதவீதமாக உற்பத்திச் செலவு 27 சதவீதத்துக்கும் 20 சதவீதத்துக்குமிடையில் வேறுபட்ட அளவுகளில் இருந்து வந்துள்ளது. அதே வேளையில், உற்பத்தியாளர்களின் இலாபம் கூமார் 10 சதவீதமாக கணக்கிடப்பட்டது. விலாசாய சராசரியாக 10 - 20 சதவீதத் திணால் அதிகரித்து வந்திருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இது ஜூன் மாதத்தின் போது 25 சதவீதத்துக்கும் 40 சதவீதத்துக்குமிடைப்பட்ட அளவுகளில் நிலவி வந்துள்ளது. இக் காலப் பிரிவுகளின் போது தீர்த்தில் முடியுமான் அளவுக்கு பயிர் செய்கையை மேற்கொண்டு விரைவிழந்துகொடுக்க

யുദ്ധക്കാരാവും വന്നുമ്പെട്ടതായും. അൻസൈമു വുറുടകൾിൽ പോക്കുള്ള അഞ്ചിലാൻ പാതകൾ, സന്തതപ്പുറുത്തല് ഇടംകൾ, കണ്ണുമീപ്പുറുത്തല് വഴികൾ മന്ത്രമും അഴി നവീനാ അങ്കാധകൾ എൻപണ ഉറുവാക്കക്കപ്പെട്ടുണ്ടാണ്. ഉള്ള കട്ടപ്പുറുത്തിലെ അപീരുത്തി ചെയ്യുമ്പു ചൊരുട്ടു അരചാംക അഴികാരികൾ എപ്പൊழുമും അഴി നവീനാ അങ്കാധകൾ ഉറുവാക്കവേണ്ടി വിനുമ്പുകിന്റുന്നാർക്ക്. ആണാല്, ക്രാറിയത് തുരൈയേഴ്ച് ചേറ്റുട്ട വിവശായികൾിന് വന്നുമാന വായ്പ് പുക്കകൾ ഉയർത്തുമ്പു നോക്കുകയും തുടണി സന്തതകുക കട്ടപ്പുറുത്തല് ഉരുവാക്കപ്പെട്ടിരുക്കുവില്ലെല്ല. കൊടാങ്കൾക്കു മുഴുവകൾ മേരുകൊണ്ടിരുത്താൻ മുൻനാരാ ആൺങ്കുകുക് തുരൈക്കണ്ണായുമ് കവഞ്ഞത്തില്

எடுப்பது முக்கியமாகும். ஏனெனில், ஒரு துறையில் ஏற்படக் கூடிய ஒரு திரிபு நிலை நேரடியாக அல்லது மறைஞக்கமாக ஏனைய துறைகளையும் பாதிக்க முடியும்.

அரசாங்கம், தனியார் துறை தொடர்பாக ஒரு தலையிடாக் கொள்கை அனுகு முறையை பின்பற்றி வந்துள்ளது. சந்தை மீதான மறைமுகமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு ஊதாகவே பிரதானமாக அரசாங்கத்தின் தலையிடு இடம்பெற்று வந்துள்ளது. விலைக் கொள்கை இந்தக் கட்டுப்பாடு முறையின் ஒரு முக்கியமான கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நேரடியான சட்டவாக்கங்கள் மூலமும், நிர்ணயகரமான நேரங்களில் அரசாங்கத்தின் கையிருப்புக்களை விடுவிப்பதன் மூலம் அரசாங்கங்கள் விலைகளை கட்டுப்படுத்த முயன்று வந்துள்ளன. அதே வேளையில், சந்தைப் படுத்தல் முறைக்கு கணிசமான அளவில் லான ஆதரவை வழங்கியிருக்கக் கூடிய ஏனைய வகைகளை ஆதரவு வழிமுறை கள் பறக்கணிக்கப்படுவதன் வகையாக களை கொள்வதை செய்து பராமரிப்பதற்கான உதவி, தனியார் துறை களஞ்சியப் படுத்தல் வசதிகளை ஸ்தாபிப்பதற்கான அல்லது புதுப்பிப் பதற்கான உதவி அல்லது தொடர்பாடலை துறிப்படுத்துவதற்கு உதவும் பொருட்டு தொலைபேசி வசதிகளை விறுத்தி செய்தல் போன்ற விடயங்களில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. இவை ஒரு சில வகையைச் சேர்ந்த சந்தைப் படுத்தல் முறைகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

உற்பத்தியாளர்களுக்கும் வர்த்தகர் களுக்கும் சந்தைத் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தல், மிகவும் சிக்கலான சந்தைப்படுத்தல் திறன்களில் பயிற்சியை வழங்குதல், வியாபாரத்துறை கூட்டுறவு நிறுவனங்களை ஏற்பாடு செய்தல் அல்லது பிரதிவிளமான நிலையில் இருந்து வரும் சிறு வர்த்தகர்களுக்கு கடன் வசதிகளை வழங்குதல் போன்ற ஆதரவு வழிமுறை கணும் புருக்களிக்கப்பட்டிருந்தன. மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்ட ஒரு சில காரணங்களினால் கிராமிய விவசாயிகள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் ஏனைய இடைத் தரகர்கள் ஆகியோருக்கான அரசாங்கக் கடன் பெரும் பாலான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருந்து வந்தனர். இதற்குப் பதிலாக வர்த்தகி யாளர்களுக்கும் விவசாய அமைப்புக் கணுக்கும் கடன் வசதிகள் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன.

பொருளாதார ஆராய்ச்சி மட்டுமன்றி ஏனைய அறிவுத் துறைகளும் (அவை கணிசமான அளவிலான ஒரு பங்களிப்பினை வழங்கக் கூடியவையாக இருந்து வந்த போதிலும்) இந்தத் துறைக்குள் மிகவும் மெதுவாகவே பிரவேசித்துள்ளன. ஒரு கிராம அல்லது நகரச் சந்தையில் செயற்படுவர்களை பேட்டி நெண்பது என்றாகும். ஆனால், அதே வேளையில் அவைந்து திரியும் வியாபாரிகள், போக்குவரத்துத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அல்லது ஏனைய இடைத் தரகார்கள் போன்றவர்களை எனிதில் பேட்டி காண முடியாது. சந்தைப்படுத்தலை மேம்படுத்துவதற்கு பிரயோக சந்தைப்படுத் தல் ஆராய்ச்சியை விருத்தி செய்வதும், யதர்த்தமான இலக்குகளை நோக்காகக் கொள்வதும் அவசியமாகும். இதனைச் செய்தாலே ஒழிய அநிக நேரத்தையும் வாங்கலையும் எடுக்கும் ஆராய்ச்சியின் மூலம் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது போய்விடும்.

இலங்கையில் கிராமிய வறுமையை குறைப்பதற்கான உத்திகளும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும்

டி. தென்னக்கோன்

விவசாய வள முகாமைத்துவ பிரிவு,
கழஞ் சூர்ய பயிற்சி நிறுவனம்

இலங்கை குமார் 19 மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட ஒரு நாடாக இருந்து வருவதுடன், அம்மக்களில் 74 சதவீதத் தினர் கிராமிய பிரதேசங்களிலேயே தமது ஜீவனோபாய்களை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இலங்கை முதன்மையாக ஒரு விவசாய நாடாக இருந்து வருவதுடன், அதன் பயன்படுத்தப்பட்ட மொத்த நிலப்பரப்பான 2 மில்லியன் ஹைக்டெயரில் குமார் 40 சதவீதம் பெருந்தோட்டப் பயிர்களை சாகுபடி செய்யும் நிலப் பரப்பாக உள்ளது. விவசாயத் துறையின் நிலப்பாவனையில் சிறு உற்பத்தித் துறையின் செல்வாக்கே மேலோக்கிக் காணப்படுகின்றது. நாட்டின் மொத்தம் 1.8 மில்லியன் விவசாய உடமைகளில் குமார் 1.76 மில்லியன் உடமைகள் (அதாவது 99.4 சதவீத மானவை) சிறு உற்பத்தியாளர்களுக்குச் சொந்தமான உடமைகளாகவே இருந்து வருகின்றன. விவசாய காணிகளின் சுராசரி அளவு குமார் 8 ஹைக்டெயராக இருந்து வருவதுடன், சிறு பண்ணைகளில் 64 சதவீதமானவை 8 ஹைக்டெயராகுக்குச் சுறைந்த பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளன. இலங்கையில் குமார் 2.5 மில்லியன் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 12.6 மில்லியன் மக்கள் (மொத்தக் குடித்தொகையில் 72 சதவீதத்தினர்) நிலத்தை நம்பி வாழ்ந்து வருவதுடன், தமது அந்றாட தேவைகளுக்காக விவசாயத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் களிலேயே நங்கியிருந்து வருகின்றனர். விவசாயம் மற்றும் விவசாயத் துடன் சம்பந்தப்பட்ட தொழில்கள் என்ப வற்றில் கிராமிய மக்களில் நான்கில் மூன்று பங்கினர் முழு நேர அடிப்படையில் அல்லது பகுதி நேர அடிப்படையில் வேலை செய்து வருகின்றனர். இதுவே அவர்களுடைய முக்கியமான ஜீவனோபாய வழிமுறையாக இருந்து வருகின்றது.

நாடு குத்தாரமடைந்த காலம் தொடக்கம் கொள்கை வகுப்பவர்களும் அபிவிருத்தி ஆய்வாளர்களும் வறுமைப் பிரச்சினை தொடர்பாக கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளனர். ஆனால், இப்பிரச்சினை இலங்கையில் இன்னமும் கணிசமான அளவில் நிலவி வருகின்றது. பொருளாதார மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தில் நாடு கணிசமான அளவிலான சாதனைகளை

நிகழ்த்திக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், இன்னமும் நாட்டிலிருந்து வறுமை ஓழிந்து விடவில்லை. உற்பத்தித் திறுனை உயர்த்துவதற்கென மேற்கொள்ளப்படும் சமூக பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் வறிய பிரிவினர் விரிவான முறையில் பங்கேற்காத நிலையில் இந்திலைமையில் எத்தகைய மாற்றமும் இடம்பெற முடியாது. இதனை எவ்வாறு சாதித்துக் கொள்வது என்பதே இன்று நாங்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் மிகவும் நிர்ணயகரமான சவாலாக இருந்து வருகின்றது.

குறிக்கோள்கள்

இலங்கையில் வறுமையை ஓழிப்பதற்கென அமுல் செய்யப்பட்டு வந்த உத்திகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் என்பவற்றை மீளாய்வு செய்வதற்கு இக்கட்டுரையில் ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. குறிப்பாக பின்வரும் குறிக்கோள்கள் தொடர்பாக இங்கு கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது:

- (1) நாட்டில் நிலவி வரும் வறுமை நிலையை ஆய்வு செய்தல் - கிராமிய வறுமையின் வீச்சு, அளவு, குணாம் சங்கள், பரிமாணங் கள், மாதிரிகள் மற்றும் போக்குகள் என்பவற்றை ஆய்வு செய்தல்.
- (2) ஒட்டுமொத்த தேசிய அபிவிருத்தியில் கிராமிய வறுமையின் தாக்கத்தினையும் செல்வாக்கினையும் மதிப்பிடுதல்.
- (3) கிராமிய வறுமை ஓழிப்பு தொடர்பாக பின்பற்றப்பட்டு வந்திருக்கும் ஒட்டுமொத்த மான கொள்கை வழிமுறைகளையும் விசேடமான பிரச்சினைத் துறைகளையும் ஆய்வு செய்தல்.

இலங்கையில் வறுமை தொடர்பான போக்குகள்

இலங்கையின் நவீன பொருளாதார அமைப்பை பொறுத்தவரையில் வறுமை என்பது ஒரு புதிய விடயமாகவோ அல்லது தனித்துவமான ஒரு பிரச்சினையாகவோ இருந்து வரவில்லை. நவீனத்துவம் மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் என்பவற்றுக்கான தேடலுடன் இணைந்து திடீரென இங்கு வறுமை தோன்றுவில்லை. 18 ஆம் மற்றும் 19 ஆம் நாற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த

அதிகாரபூவமான அறிக்கைகளில் இலங்கையின் கிராமியத் துறையில் நிலவி வந்திருக்கும் தொடர்ச்சி யான வறுமை குறித்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது, நாட்டின் கிராமப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் உணவு கிடைக்காத நிலை, மோசமான சுகாதார வசதிகள், மன்மற்றும் நீர் சார்ந்த நோய்கள், இயற்கை மற்றும் மனிதனால் மேற்கொள்ளப்படும் அனர் தங்கள் என்பவற்ற் நினால் அவ்வப்பொழுது இன்னல்களை அனுபவித்து வந்துள்ளனர் என்பதனை இந்த அறிக்கைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன (விக்கரமசிங்க 1924, வல்ப் 1926) அம் ஆண்டுக்கு முன்னர் இலங்கையில் நிலவி வந்த வறுமைக்கு பங்களிப்புச் செய்த முதன்மையான காரணிகள் சர்ச்சைக் குரிய வையாக இருந்து வந்துள்ளன. பெரும் பாளன கிராம மக்கள் நிலச் சொந்தக்காரர் களினாலும், கிராம அதிகாரிகளினாலும், வாத்தகர்களினாலும் கரண்டப்பட்டு வந்தமை யினாலேயே இலங்கையில் பிரதானமாக வறுமை நிலவி வந்தது என வல்ப் (1926) மற்றும் தால் குப்தா (1949) ஆகியோர் தெரிவித்துள்ளனர்.

இலங்கை தொடர்ந்தும் உணவு உதவிகளில் தங்கிப்பிருந்து வருவதானது வறிய மக்களின் நலவற்ற நிலையை பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றது. நாடு தலைக்குரிய உணவு உற்பத்தியில் கடந்த கால மட்டங்களை பராமரித்து வரத் தவறியின்து. அதன் காரணமாக இந்திலையை மேலும் மோசமடைந்துள்ளது. 1979 - 1981 காலத்தில் 100 ஆக இருந்து வந்த இந்த அடிப்படை புள்ளி ஒரு தசாப்த காலத் தின் பின்னர் 87 ஆக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. அந்த வகையில், உணவுப் பாதுகாப்பு இலங்கையை பொறுத்தவரையில் தொடர்ந்தும் ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து வருவதுடன், விவசாயத் துறையின் உற்பத்தித் திறன்கணிசமான அளவில் விருத் தீயடையாதிருந்தால் இந்நிலைமை தொடர்ந்தும் நிலவை வர முடியும். அவ்வாறில்லாவிட்டு, நுக்கவேர் தமது உணவுத் தேவைகளை இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களிலிருந்து நிறைவெய்த தீவிட கொள்ளும் விதத் தில் பொருளாதாரம் பன்முகப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்கள் தொடர் பான் நிறுவன நீதியான கட்டமைப்பு

பொருளாதாரக் கொள்கை உருவாக்கம், பொருளாதார ஊக்குவிப்புக்கள் மற்றும் சமூக நலன்புரிச் சேவைகள் என்பவற்றில் அரசாங்க நிறுவனங்களும் திணைக்களாங்களும் மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வருகின்றன. கொள்கை உருவாக்கத்தை பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்து வரும் நிறுவனங்கள் மற்றும் திணைக்களாங்கள் என்பவற்றின் கைகளில் வேயே அதிகாரம் ஒன்று குவிந்துள்ளது. ஆனால், இக்கொள்கைகளின் அமுலாக்கம் மாகாண சபைகளுக்கு ஊடாக பள்ளுக்கப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. மாகாண சபைகளைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களும் திணைக்களாங்களும் இக்கொள்கைகளுக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்து வருகின்றன. கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து, உணவுப் பாதுகாப்பு, நீர்ப்பாசனம், விவசாயம் மற்றும் வீடுமைப்பு போன்ற வறிய மக்களின் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை எடுத்து வரக் கூடிய முக்கியமான செயற்பாடுகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்களாக இருந்து வருகின்றன. கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக இலங்கையில் பல வேறு அரசாங்கங்களினாலும் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்த நலன்புரிக் கொள்கைகளும் கிராமிய அபிவிருத்திக் கொள்கைகளும் சாதகமான பல தாக்கங்களை எடுத்து வந்துள்ளன. சமூக - பொருளாதார குறிகாட்டிகளை பொறுத்தவரையில் இலங்கை ஆசிய நாடுகளிடையே குறிப்பிடத்தக்க ஒரு முன் ஸேற்ற நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இலங்கையில் வறுமை ஒழிப்புக்கென புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட சனசக்தி திட்டம் (1989 - 1994) மற்றும் சமூர்த்தி திட்டம் ஆசிய இரண்டும் நாடளாவிய நீதியில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருவதுடன், அவை மத்திய நிர்வாக கட்டமைப்பை கொண்டுள்ளன. இந்த இரு திட்டங்களும் பெருமளவுக்கு அரசியல்மய மாக்கப்பட்டிருந்தன எனக் குற்றும் சாட்டப் பட்டுள்ளது. அவை நலன்புரிச் சேவைகளுக்கும் நுகர்வுச் செலவுகளுக்கும் அளித்த அதே முக்கியத்துவத்தை மீள் முதலீடு மற்றும் வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கம் என்பன தொடர்பாக செலுத்தி யிருக்கவில்லை என்றும் கூடிக் காட்டப் பட்டிருந்தது.

சனசக்தி வறுமை ஒழிப்புத் திட்டம்

சனசக்தி தேசிய வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1989 ஆம் ஆண்டின் 4 ஆம் இலக்க சனசக்தி சட்டத்தின் கீழ் 1989 இல் துவக்கி வைக்கப்பட்டது. அதுவே இலங்கையின் முதலாவது

இலக்கிய அடிப்படையாகக் கொண்ட வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்ட மாத இருந்து வந்தது. இது இருவிதமான உத்தகளை கொண்டுமிகுந்து முறைவதாக, இலக்குக் குழுவினரை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நலன்பார்த் திட்டம் அமுல் செய்யப்பட்டது. இரண்டாவதாக, இலக்குக் குழுவினரை அடிப்படையாகக் கொண்ட வருமான உருவாக்க நிகழ்ச்சி சித் திட்டமொன்று அமுல் செய்யப்பட்டது. இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் பயணாளிகள் வறிய மக்களாக இருந்து வந்ததுடன், அவர்கள் தமது வருமான மட்டத் தின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். மாதமொன்றுக்கு ரூ. 700 க்குக் குறைந்த வருமானத்தைப் பெற்று வரும் (அதாவது, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்ந்து வரும்) குடும்பங்கள் பயணாளிகள் குழுக்களில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. பின்பற்றப்பட்ட இந்த வருமான அளவுகோல் காரணமாக நாட்டு மக்களில் குமர் 50 சதவீதத்தினர் (1.5 குடும்பங்கள்) இத்திட்டத்தின் கீழ் தமிழைப் பதிவு செய்து கொள்ளும் ஒரு நிலை தோன்றியிருந்தது. இவர்கள் உத்தியோக பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்த வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டம் பின்வரும் குறிக்கோள்களை கொண்டிருந்தது:

- மக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அபிவிருத்தி அனுகுழுறைக்கு ஊடாக வறுமையை ஒழித்தல்.
- கிராமிய மக்களிடையே நிலவி வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை குறைத்தல்.
- கிராமப் பிரதேசங்களிலும் நகரப் பிரதேசங்களிலும் நிலவி வரும் போசுக்கின்மை நிலையை குறைத்து. ஆரோக்கியமான வாழ்க்கையை மக்களுக்கு உறுதிப்படுதல்.
- சமூக உறுதிப்பாட்டை மேம்படுத்தி பொருளாதார நீதியினால் குற்றித்தையை முறைப்பையும் மீளக் கட்டி யெழுப்புதல்.

திட்டமிட்ட ஒரு காலப் பிரிவுக்குள் பயணாளிகள் அனைவரையும் உள்ளடக்கிக் கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் அமுலாக்கல் நடைமுறைகள் சிறந்த விதத்தில் திட்டமிடப்பட்டிருந்தன. இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் மனித அபிவிருத்தி தொடர்பான கூறினை கவனத்தில் எடுக்கும் முதல் கட்டத் தின் போது பயணாளிகள் குடும்பங்களுக்கு “சனசக்தி உரித்துச் சான்றிதழ்கள்” வழங்கப்பட்டன. அதாவது, உணவு முத்திரைகளுக்கு ஊடாக அவர்களுக்கு நுகர்வு உதவி

வழங்கப்பட்டது. இந்திகழ்ச்சித் திட்டங்கள் பிரிவு மட்டங் களில் மாவட்டச் செயலாளர் களினால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. வருமான மட்டங்களைப் பொறுத்து இந்த அனுகூலங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நான்கு வகைகளைச் சேர்ந்த பிரிவினர் தெரிவிவதற்காக வெளியிடப்பட்டனர்:

- மிக வறிய குடும்பங்கள் (மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 700 க்குக் குறைந்த வருமானத்தைப் பெற்று வந்தவர்கள்)
- ஓரளவுக்கு வறிய குடும்பங்கள் (மாதமொன்றுக்கு ரூ. 700 - 1500 அளவில் வருமானத்தைப் பெற்று வந்த குடும்பங்கள்)
- வறிய இளைஞர்கள் - முதல் குழு (மிக வறிய குடும்பங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட இளைஞர்கள், புவதிகள்)
- வறிய இளைஞர்கள் - இரண்டாவது குழு (ஓரளக்கு வறிய குடும்பங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட இளைஞர்கள், புவதிகள்)
- வறுது முதிர்ந்த உடல் ஊனமுற்ற குடும்பங்கள் (வருமானமிட்டும் ஆற்றல் அற்றவர்கள்)
- “மிக மோசமான வறியவர்கள்” என்ற வகையின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்ட பயணாளிகள் குழுக்கள் இந்திகழ்ச்சித் திட்டத் தின் முழுமையான அனுகூலங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரித்துடையவர்களாக இருந்து வந்தனர். ஏனையவர்கள் கடன், திறன்கள் அபிவிருத் தி மற்றும் வருமான உருவாக்கத்துக்கான கூப் வேலை வாய்ப்பு முயற்சி போன்ற செலவுத்தை உருவாக்கும் அனுகூலங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரித்துடையவர்களாக இருந்து வந்தனர். சனசக்தி திட்டம் வறுமையின் மீது கவனம் செலுத்தும் பல்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த கருது கோள்களையும், உத்திகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்து வந்தது:
- சிவில் சமூகத்தின் நிறுவனங்களைப் பலப்படுத்தி, வறிய மக்களுக்கு வலுவூட்டுவதில் கவனம் செலுத்திய உத்திகள், முறைமையியல்கள் மற்றும் கருவிகள்.
- செல்வதற்கு உருவாக்கும் அனுகூலங்களைப் பல்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த கருது கோள்களையும், உத்திகளையும் உத்திகளையும் கொடுக்கியதாக இருந்து வந்தது:
- சிவில் சமூகத்தின் நிறுவனங்களைப் பலப்படுத்தி, வறிய மக்களுக்கு வலுவூட்டுவதில் கவனம் செலுத்திய உத்திகள், முறைமையியல்கள் மற்றும் கருவிகள்.
- செல்வதற்கு உருவாக்கும் அனுகூலங்களைப் பல்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த கருது கோள்களையும், உத்திகளையும் உத்திகளையும் கொடுக்கியதாக இருந்து வந்தது:
- அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான உதவிகளும், நுகர்வு நிவாரண நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைப் பெற்று வந்தது:

iv) கிராமியத் துறையின் உள்கட்டமைப்பு வசதிகளின் அபிவிருத் தியும், சுற்றாடல் பாதுகாப்பும்.

உத்திகளை பொறுத்தவரையில் சனசக்தி திட்டம் ஒரு கிராமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுத்தப்பட்டது. ஒரு சிறு இடப் பரப்பு அழுலாக்கல் பிரதேசமாக பயண்படுத்தப்பட்டது. சமூக இனக்காணல் செயல்முறை ஒன்றுக்கு ஊடாக வறிய வர்கள் இனங்காணப்பட்டனர். (மாவட்டத்தின் ஒரு பாகமன்) நிர்வாகப் பிரிவு மிக முக்கியமான ஒரு செயற்பாட்டு அலகாக இருந்து வந்தது. நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் முழுமையாக வறியவர்களை இலக்காகக் கொண்டிருந்தது. ததுடன், அவர்களை அணி திரட்டும் உத்திகளை உள்ளடக்கியிருந்தன. பேரணி மட்டத்தில் இது அரசாங்கத்தினால் முன்வைக்கப்பட்ட வறுமை ஒழிப்புக்கான தேசிய உத்தியாக இருந்து வந்தது நுண்மையாக இருந்து வந்தது. இது வறியோரை இலக்காகக் கொண்ட செயற்பாடுகளை செயற்படுத்தி வந்தது. இது வறியவர்கள் தமது சொந்தக் காலில் நிறுப்புற்றும் தமது பிரச்சினைகளையும் வறுமையையும் வெற்றி கொள்வதற்கும் அவர்களுக்கு உதவியது.

சனசக்தி திட்டம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட வரலாற்று குழந்தையையும் நாங்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். நாட்டில் இடம்பெற்ற மிக மோசமான இளைஞர் கிளர்ச்சி காரணமாக நாட்டின் பொருளாதாரமும் பந்தோபஸ்து நிலையும் பெருமளவுக்கு ஸ்தம்பித நிலையை அடைந்திருந்த 1988 - 1990 காலப் பிரிவின் நெருக்கடி நிலையிலேயே இது வேருண்மையாக இருந்தது. இந்த நெருக்கடியை சமாளிப்பதற்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நேரடி எதிர்விளை நடவடிக்கையாக இதனைக் கருத முடியும். மறுபுறத்தில், இது கிராம பிரதேசங்களையும் நகரப் பிரதேசங்களையும் சேர்ந்த குறை வருமானப் பிரிவினருக்கான வலுவான ஒரு பாதுகாப்பு வலையை மழுங்கியது. இதன் காரணமாக முதல் சுற்றின் போது இந்நிகழ்ச்சித்திட்டம் வருமான உருவாக்க உத்தியிலும் பார்க்க வருமான நிலாரண உத்தியிலேயே பெருமளவுக்கு கவனம் செலுத்தியது. வருமான உருவாக்க உத்திச் சவால்களைக் கொண்டதாக இருந்து வந்ததுடன், தற்சர்பு சந்தைச் சக்திகளின் தேவைகளையும் கொண்டிருந்தது.

இத் திட்டம் அதன் அழுலாக்கல் செயல்முறையின் போது முன்று முக்கிய கூறுகளை கொண்டிருந்தது. வலுவுட்டுதல், ஊக்கமளித்தல் மற்றும் ஆதரவளித்தல் என்பனவே அக்கறுகளாகும். இரண்டு விதங்களில் இந்த ஆதரவு வறங்கப்பட்டது:

i. மாணிட அபிவிருத்திக் கூறு - இது 24 மாத காலப் பிரிவின் போது செயற் படுத்தப்பட்டுடன், இதற்கு ஊடாக மக்களுக்கு நேரடியாக நிதி உதவி

சமூர்த்தி வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் உத்தியோகப்பூர்வ ஆவணம் முன்னைய வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் பலவீனங்களை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருந்தது. குறிப்பாக, வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கம் மற்றும் வருமான உருவாக்க நடவடிக்கை களை எடுத்து வருவதில் அவை தோல்லி கண்டிருந்தமையால், அப்பலவீனங்கள் இனங்கணப்பட்டு உரிய நிவர்த்தி நடவடிக்கைகள் இத்திட்டத்தில் உள்ளடக்கப் பட்டிருந்தன.

2. ஆதரவுக் கூறு - இந்த இரண்டாவது கூறின் கீழ் பயனாளிகள் கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஆதரவு வழங்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட வறிய குடும்பம் செயற்படுத்தக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை அல்லது வருமான உருவாக்க நடவடிக்கையை கொண்டிருந்தால் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட 24 மாத ஆதரவு காலப் பிரிவின் போது வங்கிகளினால் அவர்களுக்கு கடன் வசதிகள் வழங்கப்படும் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் முடிவின் போது 1994 இல் 400,000 வறிய குடும்பங்கள் சனசக்தி உதவியை பெற்று வந்ததாக அறிவிக்கப் பட்டிருந்தது. எனினும், சேமிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டமும், கடன் நிகழ்ச்சித் திட்டமும் எதிர்பார்த்த அளவில் வெற்றியீட்டிருக்கவில்லை. சிறு தொழில் முயற் சியாளர் களுக்கும் நாட்டின் பேரணிடப் பொருளாதார குழந்தைக்கு மிடையில் நிலவி வந்த இடைவெளியே இதற்கான முக்கிய காரணமாகும்.

சமூர்த்தி வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டம்

இலங்கையில் குமார் 5 தசாப்த காலமாக வறுமை ஒழிப்பினை இலக்காகக் கொண்டபல் வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும் வறுமைப் பிரச்சினை முற்றிலும் நீர்க்கப்பட்டிருக்கவில்லை. 1994 இல் நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசாங்க மாற்றத்தை அடுத்து சமூர்த்தி (சுபிச்சும்) என்ற பெயரில் ஒரு புதிய வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1995 இல் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

சமூர்த்தி திட்டத்தின் குறிக்கோள்கள்

1995 இன் சமூர்த்தி சட்டம் சமூர்த்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் குறிக்கோள்களை பின்வருமாறு எடுத்து விளக்கியிருந்தது:

i. இளைஞர்கள், யுவதிகள், மகளிர் மற்றும் பிரதிகலையான நிலையில் வழுந்து வரும் சமூகப் பிரிவினர் ஆகியோரை பொருளாதார மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் ஒருங்கிணைத்தல்.

ii. சமூக உறுதிப்பாட்டை மேம்படுத்துவதும், வறுமையை ஒழிப்பதும்.

சமூர்த்தி வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் உத்தியோகப்பூர்வ ஆவணம் முன்னைய வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் பலவீனங்களை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருந்தது. குறிப்பாக, வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கம் மற்றும் வருமான உருவாக்க நடவடிக்கை களை எடுத்து வருவதில் அவை தோல்லி கண்டிருந்தமையால், அப்பலவீனங்கள் இனங்கணப்பட்டு உரிய நிவர்த்தி நடவடிக்கைகள் இத்திட்டத்தில் உள்ளடக்கப் பட்டிருந்தன.

உத்திகளும் அழுலாக்கல் நடைமுறைகளும்

தந்தோதைய சமூர்த்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் உத்திகளும் அழுலாக்கல் நடைமுறைகளும், அவை கடந்த கால அனுபவங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப் பட்டவை என்பதனை எடுத்துக் கூட்டுகின்றன. மூன்று பிரதான உபாயரீதியான கூறுகளின் அடிப்படையில் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டம் அழுல செய்யப்பட்டு வருகின்றது:

i. நலன்புரிக் கூறு - வறிய மக்கள் தமது நூக்குவுத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு ஆதரவளிப்பதற்கும், அவர்களுடைய போசாக்கு மட்டத்தை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் குடும்ப நூக்குவு நிவாரண திட்டமொன்றை அழுல செய்தல்.

ii. சேமிப்பு மற்றும் கடன் நிகழ்ச்சித் திட்டம் - இது கடனை வழங்குவதற்கான வளங்களை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்துகின்றது. பயனாளிகள் பொருளாதார செயற்முறைக்கு தாக்கமான விதத்தில் நம்பிக்கையுடன் தமது பங்களிப்பை வழங்குவதற்கு இயல்செய்யும் பொருட்டு அவர்களுக்கு தேவையான சொத் துக்க களை வழங்குதல்.

iii. சுய உதவி வேலை நிகழ்ச்சித் திட்டம் - கிராமிய உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், பயனாளிகளுக்கு மத்தியில் சமூக ஒத்துழைப்பையும் தற்சார்பு நிலையையும் மேம்படுத்துவதற்கும் சமூக அடிப்படையிலான வேலை நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் பயன்கள் மருத்துவ வசதி, இலவசக்கல்வி, உடல் ஊனமுறைவர்களுக்கான கொடுப்பவைகள், மாணியப்படுத்தப்பட்ட பொதுப் போக்குவரத்து வசதிகள், நிலமற்ற குடும்ப பங்கள் கானகாணிகள், குறைந்த வட்டியிலான வீடுமைப்புக் கடன் கள் போன்ற அரசாங்கத்தின் ஏனையை நலன்புரிச் சேவைகளையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. நாட்டின் தற்தோதைய பேரணிடப் பொருளாதார சீராக்கங்களின் பின் னணியில்

சமூகத் தின் வறிய பிரிவினரை குறிப்பாக குறை வருமானப் பிரிவினரை பாது காத்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பினை அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்து கொண்டுள்ளது.

நாட்டின் தற்போதைய வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டமான சமூர்த்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1995 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அமல் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டம் வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கத்துக்கும், வருமான உருவாக்க நடவடிக்கைகளுக்கும் உயர் முன்னுரிமை அளித்துள்ளது. அதன் கடந்த ஆறு வருடா அனுபவம் உற்சாகமுட்டுவதாகவே இருந்து வருகின்றது.

1995 - 1998 காலப் பிரிவின் போது அமல் செய்யப்பட்ட வறுமையை இலக்காகக் கொண்ட நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள்

- நகரில் நிவாரணம் மற்றும் வருமான உருவாக்க நடவடிக்கைகள் என்பவற்றுக்கென 147,497 பயணாளிகள் குடும்பங்களுக்கு காக்க கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்பட்டன (செலவு ரூ. 10,024 மில்லியன்).
- 412,257 சனசக்தி குடும்பங்களுக்கு அவர்களுடைய சேமிப்பு வைப்புக்களுக்கு வட்டி செலுத்தப்பட்டமை.
- வாட்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களைச் சேர்ந்த 182,000 குடும்பங்களுக்கு உள்ள உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டனம்.
- 11,640 சிறிய அளவிலான கிராமிய உள்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன.
- தேசிய அபிவிருத்தி பொறுப்பு நிதியத்திலிருந்து கிடைத்த நிதி உதவியுடன் 43 பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் 20,884 சிறு தொழில் முயற்சிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.
- கமார் 25,000 படித்த இளைஞர் முயத்துக்கு சமூர்த்தி முகாமையாளர் களாகவும், சமூர்த்தி ஊக்குவிப்பாளர் களாகவும் வேலைவாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டன.
- நாட்டின் 14 மாவட்டங்களில் 478 நடுத்தர அளவு சமைப்புத் திட்டங்களும் கொடுக்கன அடிப்படையாகக் கொண்ட வருமான உருவாக்கத் திட்டங்களும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.
- குறை வருமான குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண் உறுப்பினர்களுக்கு அவர்கள் மேலதிக வருமானங்களை ஈட்டிக் கொள்வதற்கு உதவும் பொருட்டு 10,000 தையல் இயந்திரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன.

இளைஞர்களுக்கான சமைப்புதொழில் திட்டம்: 1995 - 1998

சமூகத் திட்டம் பெறும் வறிய குடும்பங்களைச் சேர்க்க வேலைவாய்ப்பு இளைஞர் களை சீ. வாட்டான் வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டம் எக்ஸிப் உள்ளடக்கக் கொள்வதற்கென சமூர்த்தி திட்டம் ஒரு வேறுபட்ட உத்தியை பின்பற்றியது. வறிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர் முயற்சிகள் வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலும் சுய தொழில் நடவடிக்கைகளிலும் சட்டுபொதுவற்கென அது பல வேறு வழி களில் உதவிகளை வழங்கியது. இந்த உதவிகள் சமூர்த்தி உப நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் ஏற்பாடுகளின் கீழும், வர் த தக வங் கி கஞ்சன் கூட்டாக இணைந்தும் வழங்கப்பட்டன. இவை பின்வருவனவற்றையும் உள்ளடக்கக்கின்றன:

- சமூர்த்தி கடன் ஊக்குவிப்பாளர் திட்டத்தின் கீழ் சுய தொழில் வாய்ப்புக் களை ஆரம்பிக்கும் பொருட்டு 26,450 இளைஞர்களுக்கு கடன் வசதிகளை வழங்கியது. இக்கடனின் உச்ச வரம்பு நபரொருவருக்கு ரூ. 5000 ஆகும்.
- அபிவிருத்திக் கடன் நிகழ்ச்சித்திட்டத் தின் கீழ் வறிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த தொழில்முனைப்பு மிகுந்த இளைஞர் களுக்கு சிறு வாத்தக நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்கும் பொருட்டு கமார் 43,000 கடன்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இக் கடனின் உச்ச வரம்பு நபரொருவருக்கு ரூ. 10,000 ஆகும்.
- சமூர்த்தி சூதர கடன் திட்டத்தின் கீழ் இளம் தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு கமார் 12,000 கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. இக்கடனின் உச்ச வரம்பு நபரொருவருக்கு ரூ. 50,000 ஆகும்.
- சமூர்த்தி கட்டாய மற்றும் தன்னாவ சேமிப்புத்திட்டத்தின் கீழ் கமார் 1,998 மில்லியன் ரூபா சேமிக்கப்பட்டது. இச்சேமிப்புத் தொகைகள் சுய தொழில் திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கென யென்பதுதெரியும்.
- கிராமப் பிரதேசங்களில் வாழுந்து வரும் வறிய மக்களிடையே சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு 130 பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் சமூர்த்தி வங் கி ச் சங் கங் கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.
- அவசர நிலைமைகளிலும் இடர்கள் தொழிலும் நிலைகளிலும் பயணாளி களுக்கு உதவும் பொருட்டு சமூர்த்தி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் ஒரு விசேஷ காப்புறுதித் திட்டம் ஆயுமிக்கப்பட்டது.
- சமூர்த்தி அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு பகிர்ந்தளிப்பதற்குத் தேவையான மேலதிக நிதி களைத் திரட்டிக் கொள்ளும் பொருட்டு ஒரு வொத்தர திட்டம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப் பட்டது.

சமூர்த்தி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் அமூலாக்கம் குறித்த ஒரு மீளாய்வு : 1995 - 1998

சமூர்த்தி வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் சாதனைகளையும் தோல்வி களையும் சீரிய விதத்தில் மதிப்பிட்டுக் கொள்வதற்கு முதலில் பயணாளிகளை கண்காணித்து, மதிப்பீடு செய்யும் நன்கு திட்டமிட்ட ஒரு முயற்சி அவசியமாகும். எனினும், அண்ணமையில் நாட்டின் மிகவும் பின்தங்கிய விவசாய மாவட்டங்களான பதுணை, மொனராகலை மற்றும் அநூராத பூம் ஆகியவற்றில் இது தொழில் ஒரு மதிப்பீடுப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. சமூர்த்தி வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் அமூலாக்கத்தின் போது அவதானிக்கப்பட்ட முக்கியமான குறை பாடுகளும், இடையூறுகளும் வருமாறு:

- மானிய உதவித் திட்டம் தொடர்பாக இடம்பெற்று வரும் பாரிய செலவுகள் - நாட்டின் மொத்தக் குடும்பங்களில் கமார் 60 சதவீதமானவை சமூர்த்தி திட்டத்தின் கீழ் அனுகூலங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரித்துவையாக இருந்து வருகின்றன. இதன் காரணமாக இத்திட்டத்துக்கான வருடாந்தச் செலவு கமார் 800 கோடி ரூபாவாக உள்ளது.
- பயணாளிகளை தெரிவ செய்வதில் இடம்பெற்று வந்துள்ள அரசியல் பாரப்பட்சம் - இதன் காரணமாக உண்மையான வறிய குடும்பங்கள் இதற்கென தெரிவ செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை.
- உள்ளுர் மட்டத்தில் செய்திட்டங்களை இனங்காண்பதில் நிலவி வரும் பலவீணங்களும், போதிய அளவிலான தொழில் நுட்ப கண் காணிப்பு இல்லாமையும்.
- இச்செய்திட்டத்தின் முகாமைத்துவம் தொடர்பாக ஒரு பாரிய அதிகார வர்க்க கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டிருத்தல். தெனிவர்ற அதிகார வரம்புகளும் உயர் அளவிலான உள்ளுர் மட்ட அரசியல் தலையீடுகளும்.
- இலங்கையின் பெரும் பாலான பிரதேசங்களில் வறுமையை தோற்று விக்கும் முக்கியமான காரணிகள் மீது உரிய அளவில் கவனம் செலுத்த தாமை அதாவது பயிர்ச்செய்கைக்கு போதிய அளவில் நீர் கிடைக்காதிருத்தல், நீர்ப்பாசனம், பெரும்பாலான பெளதீக் கிடையூறுகளை சமாளிக்கக் கூடிய சாகுபடி நூட்பங்கள் இல்லாதிருத்தல், சீரியில் கிராமிய பிரதேசங்களில் பாதை வசதிகள் இல்லாதிருத்தல், பொதுப் போக்கு வரத்து வசதிகள் போதிய அளவில் கிடைக்காமை, கல்வி வசதிகளின்

குறைபாடு மற்றும் கிராமிய பிரதேசங்களில் தொழில்நுட்ப கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வசதி இல்லாதிருத்தல் போன்ற வறுமைக்கு பங்களிப்புச் செய்யும் காரணிகள் மீது உரிய அளவில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை.

சமூர்த்தி மற்றும் சனசக்தி திட்டங்கள் தொடர்பான ஒரு மீளாய்வு

இலங்கையில் வறுமையை ஒழிப்பதனை இலக்காகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கும் அபிவிருத்தி முயற்சிகள் தொடர்பாக பின்வரும் அவதானிப்புகளை பொதுவாக முன்வைக்க முடியும்:

1. இலங்கையில் வறுமை ஒழிப்பு தொடர்பான பேரண்டப் பொருளாதார தலையிடுகளின் தாக்கம் வறிய மக்களின் வருமான உருவாக்க ஆற்ற வின் மீது சாதகமான மாற்றங்களை எடுத்து வந்திருக்கவில்லை. பொருளாதார செயன்முறையை கட்டுப்படுத்துவதற்கென வறியவர்கள் மேற்கொண்டு வரும் முயற்சிகள் பல இடையூருக்களை சந்தித்து வருகின்றன. இந்த இடையூருக்களை கடனையும் விடயத்தில் பொளாதார வளர்ச்சி ஏத்தகைய சாதக மான பங்களிப்பையும் வழங்கியிருக்கவில்லை.
2. சனசக்தி (1989) மற்றும் சமூர்த்தி (1995) ஆகிய இரு பிரதான வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும், அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் திட்டங்கள் வறிய மக்களின் மீது எடுத்து வந்திருக்கும் மோசமான தாக்கங்களை தணித்து, அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு வலையை வழங்கும் பொருட்டு உணவு நிவாரணப் பொருட்களை (உணவு முத்திரைகளை) வழங்கும் விடயத்திலே கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளன.
3. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட முதன்மையான வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் தொழில்நுட்ப பயிற்சி மற்றும் திறங்கள் அபிவிருத்தி என்பற்றுக்கொண்டு முதலீட்டுக் கருக்களை வழங்கின. இருந்தபோதிலும், சிறு தொழில் முயற்சி அபிவிருத்தியை பொறுத்த வரையில் இத்தகைய நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் பங்கேற்ப போதிய அளவுக்கு திருப்திகரமானதாக இருந்து வரவில்லை. சிறு தொழில் முயற்சிகள், தரத்தை விருத்தி செய்தல் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் ஆகிய துறைகளில் இடையூருக்களை எதிர் கொண்டு வருகின்றன. நாட்டின் பிரதான கைத் தொழில்களுடன் அல்லது பொருளாதாரத் துறைகளுடன் அவை பொருத்தமான விதத்தில் இணைக்கப்பட்டிராமையே இதற்கான காரணமாகும். மலிவான இறக்குமதிப் பொருட்கள் சந்தையில் கிடைத்து வரும் நிலை

சிறு தொழில் முயற்சிகளின் ஸ்தாபித்துக்கும் விரிவாக்கத்துக்கும் பெரும் அச்சுறுத்தலாக உள்ளது.

4. நாட்டின் பாரிய அளவிலான கைத்தொழில்கள் புடைவை கைத் தொழில் ஆடைக் கைத்தொழில், ஆற்பு பதப்படுத்தல் மற்றும் தயாரிப்புக் கைத்தொழில் போன்றவற்றுக்கு மட்டுமே தமிழை வரையறுத்துக் கொண்டுள்ளன. அவை பெருமளவுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப்பொருட்களில் அல்லது உள்ளீடுகளில் தங்கியிருந்து வருவதுடன், உள்ளாட்டிலிருந்து மலி வான ஊழியத்தை மட்டுமே பெற்றுக் கொள்கின்றன. மறுபுத்தில், சேவைகள் துறை மற்றும் வர்த்தகத் துறை என்பன நன்கு அபிவிருத்தி அடைந்த உள்கட்டமைப்பு வசதிகளைக் கொண்டிருக்கும் பிரதேசங்களிலேயே தமது நடவடிக்கை களை செறிவாக மேற்கொண்டு வருகின்றன. அந்த நிலையில், அத் துறைகளால் கிராமிய வழியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் களை வழங்க முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. படித்த கிராமப் புற இளைஞர்களை உறிஞ்சிக் கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு கிராமப் பிரதேசங்களில் பொருளாதாரம் புற்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை.
5. சிறு துறை விவசாயம் இலாபம் குறைந்த ஒரு துறையாக மாற்றமடைந்து வருவதுடன், சுமார் மூன்று தசாப்த காலத்துக்கு முன்ன் அத்துறையின் ஈட்டி வந்த இலாபம் மட்டங்கள் இப்பொழுது நிலை வரவில்லை. அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் அமுலாக்கத்தினை அடுத்து (இரசாயனப் பொருட்கள் மற்றும் இயந்திரங்கள் போன்று) இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உள்ளீடுகளின் விலைகள் அதிகரித்துச் சென்றுள்ளன. சிறு துறையைச் சேர்ந்த விவசாயி களினால் அந்த விலையேற்றக் கமையை தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. உள்ளீடுகள் தொடர்பான மானியங்கள் ஒழிக்கப்பட்டமையானது இந்நிலை மையை மேலும் மோசமாக்கியுள்ளது. வர்த்தக தாராளமயமாக்கல், (மிளகாய், பெரிய வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு மற்றும் தானியங்கள் போன்ற) உணவுப்பண்டங்களின் கட்டற்ற இறக்குமதி உள்ளூர் உணவு உற்பத்திகளின் விலைகளின் மீது மிக மோசமான தாக்கங்களை எடுத்து வந்துள்ளன. மறுபுறுத்தில், உயர் அளவிலான போக்குவரத்துச் செலவுகள் மற்றும் மேந்தலைச் செலவுகள் என்பவற்றின் விளைவாக குறைந்த மட்டத்தில் நிலை வரும் பண்ணை வாயில் விலைகள் நகர்வோர் விலைகளை குறைப்பதில் ஏத்தகைய தாக்கத்தையும் எடுத்து வரவில்லை. இது விவசாய உற்பத்தியாளர் களினுதும் அதே போல நகர் வோரினுதும் வாழக்கை
6. அரசாங்கத்தின் கொள்கை செய்யப்படுகளின் அனுகலங்கள் விவசாயச் சமூகத்தினரை சென்றடைவதில் பல இடையூருகள் காணப்படுகின்றன. மிக முக்கியமான ஒரு விடயம் விவசாயச் சமூகங்களின் அமைப்பு சாராத, ஒருங்கிணையாத இயல்பாகும். இதன் விளைவாக உள்ளார் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் மக்களின் பங்கேற்பு மிகக் குறைந்த மட்டத்திலேயே நிலவிவருகின்றது. கிராமிய விவசாய சமூகத்தை பொறுத்தவரையில் பல்வேறு சமூகப் பிரிவினைகளும், முரண்பட்ட அக்கறைகளும் அங்கு நிலவிவருவதுடன், இவை அபிவிருத்திக்கு குந்தகம் விளைவித்து வருகின்றன. விவசாய சமூகங்களை ஓர் அமைப்புக்குள் ஒழுங்கப்படுத்துவதற்கும் அதற்கு ஊடாக அவர்களுடைய தற்சார்பு நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்கும் தாக்கமான உள்ளூர் நிறுவனங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படுவது அவசியமாகும். இந்தப் பின்னினியில் வறுமை ஒழிப்பினை நோக்கமாகக் கொண்ட அபிவிருத்தி உத்தியினை நாட்டின் பேரண்டப் பொருளாதாரக் கொள்கையுடன் ஒருங்கிணைத்துக் கொள்வதானது புதிய நூற்றாண்டில் இலங்கை எதிர்நோக்கும் பாரிய சவாலாக உள்ளது.
7. எனவே, பாரிய அளவில் வறுமையை ஒழிப்பதற்கு அவசியமான ஒரு பொருத்தமான கொள்கைக் கட்டமைப்பின் தேவையை நாங்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியுள்ளது. இங்குள்ள அடிப்படையான விடயம் எமது பேரண்டப் பொருளாதாரக் கொள்கையை சீராக்கம் செய்து, பொதுவில் வறுமையை ஒழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட அபிவிருத்தி முயற்சிகளை மேற்கொள்வதாகும். இதற்கென அரசாங்கம் நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் ஜனநாயக சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அது பொருளாதார சுதந்திரத்துக்கு வழிகோலும், இப்பொழுது அபிவிருத்தி தொடர்பான பொதுவான அனுகுமுறை நந்தைச் சக்திகளைலால், கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அரசாங்கம் கட்டுப்பாடு, மீள் முதலீடு, வளப் பகிரவேண்டியில் ஈடுபட்டால் மாத்திரமே இந்நிலையை மாற்றியமைக்க முடியும். திட்டவட்டமான வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் வறிய சமூகப் பிரிவினை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இந்த இரு அனுகுமுறை நந்தைச் சக்திகளைலால், கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அரசாங்கம் கட்டுப்பாடு, மீள் முதலீடு, வளப் பகிரவேண்டியில் ஈடுபட்டால் மாத்திரமே இந்நிலையை மாற்றியமைக்க முடியும். திட்டவட்டமான வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் வறிய சமூகப் பிரிவினை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இந்த இரு அனுகுமுறை நந்தைச் சக்திகளைலால், கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அரசாங்கம் கட்டுப்பாடு, மீள் முதலீடு, வளப் பகிரவேண்டியில் ஈடுபட்டால் மாத்திரமே இந்நிலையை மாற்றியமைக்க முடியும். திட்டவட்டமான வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் வறிய சமூகப் பிரிவினை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இந்த இரு அனுகுமுறை நந்தைச் சக்திகளைலால், கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அரசாங்கம் கட்டுப்பாடு, மீள் முதலீடு, வளப் பகிரவேண்டியில் ஈடுபட்டால் மாத்திரமே இந்நிலையை மாற்றியமைக்க முடியும். திட்டவட்டமான வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் வறிய சமூகப் பிரிவினை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இந்த இரு அனுகுமுறை நந்தைச் சக்திகளையில் பரஸ்பரம் தங்கியிருக்கும் ஒரு நிலையை எடுத்து வர வேண்டிய தேவை உள்ளது. எனவே, வருங்காலத்தில் வறுமை ஒழிப்பினை இலக்காகக் கொண்ட

திட்டங்களை உருவாக்கும் பொழுது பின்வரும் வழிமுறைகள் பிரயோகிக்கப் படுதல் வேண்டும்:

- i. வறியவர்கள் தொடர்பான அனைத்து விடயங்களையும் வறியவர்கள் அல்லாதவர்களே தீர்மானித்து வருகின்றனர். இந்த நிலைமையை மாற்றியமைப்பது அவசியதாகும். தமது சொந்த அபிவிருத்தி தொடர்பான தீர்மானங்களை மேற்கொள் வதற்கான வாய்ப்பு வறிய மக்களுக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
- ii. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் வறுமையின் தாக்கங்களின் மீதே கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. வறுமையை தோற்றுவிக்கும் காரணிகள் தொடர்பாக அவைகளும் செலுத்துவதில்லை. வறுமைக்கான காரணங்களை கவனத்தின் எடுக்கும் விதத்தில் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் உருவாக்கப் படுதல் வேண்டும்.
8. நாட்டின் ஒட்டுமொத்த பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கை எடுத்து காட்டுவது போல, இலங்கை ஒரே நேரத்தில் துரித பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான உத்திகளையும் வறுமை ஒழிப்புக்கான (சனசக்தி மற்றும் சமூர்த்தி போன்ற) உத்திகளையும் பின்பற்றி வந்துள்ளது. ஒரு புத்தில் அது நுக்கு நிவாரண அனுகலங்களை வழங்கி வந்திருப்பதுடன், மழுபறுத்தில் செலவத்தை உருவாக்குவதற்கான உத்திகளை செய்தபடுத்தி வந்துள்ளது. இத்தகைய ஒரு நிலைமையை மிகக் கடுமையான ஒரு சுருக / சிலில் நெருக்கடியின் போது மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.
9. இலங்கை கடந்த அரை நாற்றான்டு காலமாக வறுமையை இலக்காகக் கொண்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுல் செய்தமைக்கு ஊடாக பெருந்தொகையான அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. வறுமையை இலக்காகக் கொண்டு திட்டங்களை தீட்டும் பணி மிகவும் சிக்கலான ஒன்றாக இருந்து வருவதுடன், அதற்கு வறியவர்கள் தொடர்பான உண்மையான ஓர் அக்கறை இருந்து வருதல் வேண்டும். இலங்கையை பொறுத்த வரையில் வறுமை என்பது கிராமியத் துறையின் ஒரு பரச்சினையாக மட்டும் இருந்து வரவில்லை. நகர் ப்புறங்களைச் சேர்ந்த வறிய மக்களின் எண்ணிக்கையும் இடையெழாது அதிகரித்து வருகின்றது. எனவே, இதற்கென இரு விதங்களிலான உத்திகளை உருவாக்க வேண்டியதேவை இருந்து வருகின்றது. கிராமிய

வறியவர்களை பொறுத்தவரையில் அவர்களின் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு பெறுமதியை சேர்க்கக் கூடிய விதத்தில் வும் அவர்களுடைய உற்பத்தித் திறனை உர்த்தக் கூடிய விதத்திலும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உருவாக்கப் படுதல் வேண்டும். அவர்களுக்கென வருமான உருவாக்க நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்படுதல், ஜௌனிஸ் அதாடன் பொருளாதாரத்தின் ஏனைய துறைகளை அணுகுவதற்கான வாய்ப்பும் அவங்களுக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

பேரண்டம் பொருளாதாரக் கொள்கையும் வறுமை ஒழிப்பின் மீதான அதன் தாக்கங்களும்

1977 தொடக்கம் அமுல் செய்யப்பட்ட பொருளாதார தூராளமயமாக்கல் கொள்கை களுடன் இணைந்த விதத்தில், கட்டற்ற வர்த்தகம் எதிர்கொண்டு வந்த இடையூறு களையும் நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் தொடரான பல அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் கொள்கைகளையும், பொருளாதார சீர்திருத்தங்களையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தது. இச் சீர்திருத்தங்கள் மக்களின் வருமானப் பகிரவில் மிக மோசமான தாக்கங்களை எடுத்து வந்ததுடன், வருமான ஏற்றுத் தாழ்வையும் ஏற்படுத்தியது. விலைவாசிகளும் அதிகரித்தன. குறிப்பாக நடுத்தர்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த சம்பளம் பெறும் ஊழியர்களும் குறை வருமான பிரிவினரும் உணவு மானியங்கள் நீக்கப் பட்டமையை அடுத்து பாதிப்புக்களை எதிர்கொண்டனர். அதே வேளையில், நலன்புரி சேவைகளிலான அரசாங்கத்தின் முதலீடுகளும் கணிசமான அளவில் குறைக்கப்பட்டிருந்தன. அரசாங்கம் அதன் அபிவிருத்தி செயல்திட்டத்தின் ஒரு முன்னுரிமைக் குறிக்கோளாக வறுமை ஒழிப்புக்கான தேசிய நிகழ்ச்சி திட்டத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் ஆரம்ப கட்டங்களின் போது அதிகரித்து வரும் போசாக்கின்மையிலிருந்து மக்களுக்கு பாதுகாப்பரிக்கும் பொருட்டு குடும்பங்களின் உணவுப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. ஆரம்ப வருடத்தில் உணவு மானியங்களின் செலவுச் சுமையின் காரணமாக நிகழ்ச்சித்திட்டம் பாரிய பின்னடைவை எதிர்கொண்டிருந்தது. 1977 இல் நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கையில் குறிப்பிடத் தக்க ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. அதுவரை காலமும் ஓர் உள்நோக்கிய பொருளாதாரக் கொள்கை பின்பற்றப்பட்டு வந்ததுடன், சர்வதேச வர்த்தகம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. உற்பத்தியிலும் வர்த்தகத் திலும் அரசாங்கம் நேரடியாக ஈடுபட்டு வந்தது. ஆனால், 1977 இல் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட சீர்திருத்தங்களின் பின்னர் பொருளாதாரம் வெளி உலகுக்கு தீர்ந்து விடப்பட்டது. போட்டி அனுகலத்தின் அடிப்படையில் விலைப் பொறிமுறை வளங்களின் பகிரவினை மேற்கொள்வதற்கு இடமளிக்கப்பட்டது. ஏற்றுமதித் துறையை

பயிப்படுத்தும் விதத்தில் பொருளாதாரத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படும் என இக்கொள்கை அரம்பத்தில் எதிர்பார்த்தது. அரசாங்கம் ஏற்றுமதி நோக்கிலான வளர்ச்சி கொள்கையை முன்னெடுத்துச் சென்றது. பொருளாதாரம் சர்வதேச வர்த்தகத்துக்கு திறந்து விடப்பட்டதுடன். அது பல சாதகமான தாக்கங்களை எடுத்து வந்திருந்தது நலன்புரி சேவைகள் மற்றும் நூற்க்கணக்கான முதலீடுக்கு வளங்கள் மீள ஒதுக்கப்பட்டமை, அதிகரித்த அளவிலான உற்பத்தி மற்றும் வேலை வாய்ப்புக்களின் பெருக்கம் என்பன பொருளாதாரத்தை மீட்டெடுப்பதற்கென பின்பற்றப்பட்ட உத்திகளில் ஒன்றாக இருந்து வந்தது. “இந்தப் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை களின் நோக்கம் பெருமளவுக்கு அரசு உதவிகளில் தங்கியிருந்து வரும், மக்கள் அனைவருக்கும் மானியங்களை அளிக்கும் நலன்புரி அமைப்பிலிருந்து படிப்படியாக நகந்து நட்டை பொருளாதாரத்தின் துரித வளர்ச்சியை எடுத்து வரும் நோக்கத்துக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கியை நோக்கி நகந்துச் செலவுதாகவே இருந்து வந்தது. இதற்கென நலன்புரி சேவைகளை உற்பத்தி மற்றும் வேலை வாய்ப்பு என்ப வந்தின் திசையில் நெருப்படுத்த வேண்டியிருந்தது” (விக்கிரமசிங்க, 1977).

இதே வேளையில், அரசாங்கம் அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் உத்தியை அமுல் செய்தது. மேலும் வறிய குடும்பங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு வலையை வழங்கும் நோக்கத்துடன் உணவு முத்திரைத் திட்டம் (1978 - 1989) போன்ற வருமான உதவி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் 1989 இல் அரசாங்கம் சனசக்தி எந்த பெயரில் ஒரு தேசிய வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தை அமுல் செய்தது. 1994 இல் அட்சி மற்றும் ஏற்படும் வரையில் இத்திட்டம் அமுலில் இருந்து வந்தது. இத்திட்டத்தின் கீழும் வறுமை முத்திரைகளுக்கு ஊடாக வறிய குடும்பங்களுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட உணவுப் பொருட்கள் உள்ளு கட்டுவைக்கடைகளுக்கு ஊடாக பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. சனசக்தி திட்டத்தின் கீழ் பயணாளிக் குடும்பங்களுக்கு மாதாந்தபணக் கொடுப்பனவுகளும் வழங்கப்பட்டன. இத்தொகைகள் அவர்களுடைய சேமிப்புக்களைக்கிடையில் வைக்கப்பட்டது. தமது சொந்த முதலீடு நிதிகளை தேடிக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. தமது திறன்களுக்கும் உள்ளாக கிடைத்து வரும் வளங்களை கொள்கையின் கீழ் பயணாளிக் குடும்பங்களுக்கு மாதாந்தபணக் கொடுப்பனவுகளும் வழங்கப்பட்டன. இத்தொகைகள் அவர்களுடைய சேமிப்புக்களைக்கிடையில் வைக்கப்பட்டது. தமது சொந்த முதலீடு நிதிகளை தேடிக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. தமது திறன்களுக்கும் உள்ளாக கிடைத்து வரும் வளங்களை கொள்கையின் கீழ் பயணாளிக் குடும்பங்களுக்கு மாதாந்தபணக் கொடுப்பனவுகளும் வழங்கப்பட்டன. 1995 இல் சமர்த்தி திட்டத்தை அறிமுகம் செய்து வைத்தது. இந்தத் திட்டமும் வளங்களின் மீள் பகிரவு, வளங்களின் உருவாக்கம், தீற்களின் உருவாக்கம், சேமிப்புக்களை ஊக்குவித்தல், வருமான உருவாக்க நடவடிக்கைகளில் மீள் முதலீடு என்பவற்றை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தது.

வரவு செலவுத் திட்டம் 2003 – கிராமிய படிவித்து

1. நலன்புரி அனுகலங்கள் சட்டம்

ஒரு சில நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மிக மோசமான விதத்தில் தூர்நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு வந்திருப்பதாக அறிக்கைகள் கிடைத்திருப்பதனால் இச்சட்டவாக்கத்தை சமர்ப்பிப்பதற்கென ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த தூர்நிர்வாகம் காரணமாக இந்நிகழ்ச்சித்திட்டங்களிலிருந்து தீர்பார்க்கப்பட்ட பொறுப்புகளை பெற முடியாது போய்விட்டதுவியர்வாக்களுக்கு அனுகலங்களை பொருளாதார நிவாரணத்தைம் உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதிருந்தது. இலங்கையில் கிராமப் பிரதேசசுக்களில் நிலவில் வரும் வருமையே சமூக அவைத்துக்கான மூல காரணமாக இருந்து வருகின்றது. வறுமையை ஒழிக்கும் நோக்கத்துடனேயே இத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன.

நிவாரணங்கள் உரியவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதும், அதே வேலையில் அவை அதைகைய நிவாரண உதவிய அவசியமாக நபர்களுக்கு போய்ச் சேர்ந்துள்ளன என்பதும் அனைவரும் அறிந்த ஒரு விடயமாகும். மறுபூதில், இத்தகைய நிட்டங்கள் இல்லாறான நிவாரணங்களில் மக்கள் தொடர்ந்தும் தங்கியிருப்பதற்கு அவர்களைத் தூண்டியுள்ளன. நிவாரண உதவியின் முக்கியமான கரும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் தோன்றும் சந்தர்ப்பங்களில் மக்களுக்கு அனுகலங்களை பெற்றுக் கொடுப்பதாகும். ஏதேனும் ஒரு நிவாரணத் திட்டம் ஒரு நபரைத் தொடர்ந்தும் அதில் தங்கியிருக்கும் நிலைக்கு எடுத்து வருமானால் அதன் எதிர்பார்ப்புக்கள் சிதைந்து போய்விடும். நிவாரணங்களை வழங்குவதற்கென ஆட்களைத் தொடரிசெய்வதில் அரசியல் தொடர்பு ஒரு நிருப்பு நிருத்துள்ளது. இத்தகைய நிட்டங்களின் நிர்வாகத்தில் காணப்படும் பலவினங்கள் மற்றும் செயல்திறனாற்ற நிலை என்பவற்றின் காரணமாக நிவாரணங்களை வழங்குவதில் ஜூஸ்களும் மறைகேடுகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன. மேலும் இத்தகைய உதவிகளைப் பெற்று வரும் ஒரு சில பயணாளிகள் தமக்கு தொடர்ந்து நிவாரணம் கிடைத்து வருவதனால் நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்புக்கள் குறித்தும் கரிசனை கூட்டாது இருந்து வருகின்றன. சனசக்தி வருமான குறை நிரப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் போது இத்தகைய நிலைமைகள் அவதாரிக்கப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய குறைபாடுகளை ஒழித்து, நிவாரண நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை ஒரு புதிய அணுகுமுறையுடன் அமுல் செய்வதே உத்தேச நலன்புரி அனுகலங்கள் சட்டத்தின் நோக்கமாக இருந்து வருகின்றது.

பயணாளிகளை பொருத்தமான விதத்தில் இனங்கள் கொள்வதற்கும் தற்பொழுது செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் நிவாரண நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை மொயாவ் செய்வதற்குமென ஒரு நியதிச் சபை உருவாக்கப்படும். நிவாரணத்தை பண வடிவில் வழங்கி வருவதனால் அலற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பயணாளிகள் தமது நிலைமையை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு எத்தகைய முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வதில்லை என்ற விடயமும் தெரிய வந்துள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் நிவாரண உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பயணாளிகளை கூட தொழில் வாய்ப்புக்களை நோக்கி நெறிப்படுத்துவது விவேகபூவனவதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் இருந்து வர முடியும். அப்பொழுது அவர்கள் இயற்கியில் இந்தத் தொழிலின் மூலம் தமது சீவனோயத்தை நடத்தக் கூடியவர்களாக மாற்றுமல்லவர்கள். மிகச் சிறந்த முறையில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களுக்கு ஊடாக இது மேற்கொள்ளப்படுவது வேண்டும். தொழில்நுட்பம் மற்றும் தொழில் சார் அணுகுமுறை என்பவற்றை உயர்த்தக் கூடிய விதத்தில் கல்வியின் தரம் மேம்படுத்தப்படுவது வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் பொழுது கிராமியத் துறையின் குறைந்த மட்டத்திலேன் உறுபத்தித் திறுக்கை விருத்தி செய்து கொள்வதன் மூலம், நாட்டின் மொத்தக் குடித்தொகையில் சுமார் 60 சதவிகிதத்தினால் வாழ்ந்து வரும் கிராமியத் துறையின் வருமானங்களை உயர்த்திக் கொள்வதன் மூலம் கிராமிய பொருளாதாரத்துக்கு ஒரு புதுப் போலிவினை வழங்குவதற்கான வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைக்கும். இந்தக் கட்டத்தில்

“பண்ணை சாராத நடவடிக்கைகளின்” முக்கியத்துவத்தையும் கவனத்தில் எடுப்பது அவசியமாகும்.

2.கிராமிய அபிவிருத்திக்கென 3 நிதியங்களை ஸ்தாபித்தல்
வழங்கலுக்கப்படுவதனால் அவற்றில் 3 நிதியங்கள் கிராமிய பொருளாதாரத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவையாகும்:

- (I) மனக் வளங்கள் அனுகலங்கள் நிதியம்
- (II) கிராமிய பொருளாதார புதுதயிர்ப்பு நிதியம்
- (III) விவசாய தொழில் முயற்சிகள் நிதியம்

இதுதான் வளங்கள் அனுகலங்கள் நிதியம்

2003 ஆம் வருடத்தில் இந்நிதியத்துக்கென ரூ. 100 கோடி செலவைபெறும். இது அரசு தற்கையையும் தனியார் தற்கையையும் சார்ந்த பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு கூட்டு சபையினால் நிவாக்கிக்கப்படும்படி பள்ளிகளுக்கும் தேவைப்படும் தகைமக்களைப் பூத்தி செய்யும் ஏனைய இனங்களுக்கும் புதிதாக்குக்கும் மூன்றாம் நிலைக் கல்வியையும் தொழிற் பயிற்சியையும் வழங்குவதற்கும், தகவல் தொழில்நுட்பம் போன்ற நிறுவனங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் இந்த நிதியம் பயன்படுத்தப்படும். தற்போதைய திறங்கள் அபிவிருத்தி நிதியத்தில் இருந்து வரும் நிலுவைகள் இந்நிதியத்துக்கு மாற்றப்படும். இது தவிர உபகரணங்களை கொள்வனவு செய்வதற்கென இந்நிதியத்துக்கு ரூ.100 கோடி வழங்கப்படும்.

கிராமிய பொருளாதார புதுதயிர்ப்பு நிதியம்

இந்தியத்துக்கென வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 60 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிதியத்தின் நோக்கம் சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவு கைத் தொழில்கள் வகையைச் சேர்ந்த செய்திட்டங்களுக்கும் மற்றும் கடற்றொழில் அபிவிருத்தி செய்திட்டங்களுக்கும் நிவாரணங்களையும் உதவிகளையும் பெற்றுக் கொடுப்பதாகும். இவ்வருத்தின் போது அத்தகைய செய்திட்டங்கள் தொடர்பாக இந்நிதியத்துக்கு ஊடாக ஏற்படும் செலவு ரூ.20 கோடியாக இருந்து வரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

விவசாய தொழில் முயற்சிகள் நிதியம்

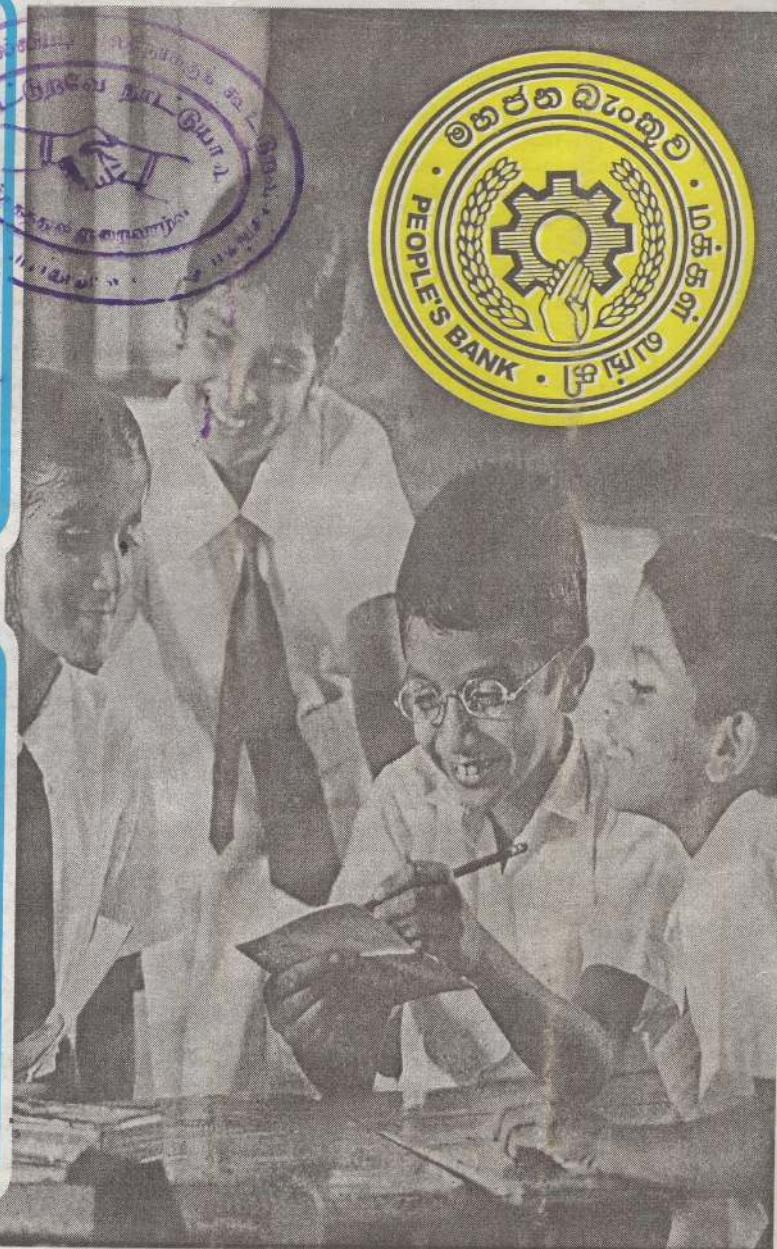
இந்நிதியம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதன் முதன்மையான குறிக்கோள் புதிய சாகுபடி நடவடிக்கைகளை பின்பற்றி புதிய பயிர்களையும் தொழில் நுட்ப பத தயையும் அரிமுகம் செய்து வைத்து பயிர்ச்செய்கையில் கூடுப்படு வருவதுடன், தமது பிரதேசத்திலிருள்ள குளங்களைப் பராமரித்து வரும் சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவி வழங்குவதற்கும். ஆரம்பத்தில் இந்நிதியத்துக்கு ரூ.10 கோடி வழங்கப்படும். எனிலும், இதற்குப் பங்களிப்புக்களை வழங்கக் கூடியவர்களிடமிருந்து வரும் பங்களிப்புக்களுடன் இணைந்த விதத்தில் இத்தொகையை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கு எதிர்பாக்கப்படுகின்றது. உச்சமட்டத்தில் செயல்படும் ஓர் அங்கீகிக்கப்பட்ட நிலுவைத்தின் உத்தமமூடிய விவசாய தொழில் முயற்சிகள் நிதியம் ஸ்தாபிக்கப்படும். விவசாய தொழில்நுட்ப முறைகளை உருவாக்கப்படும் கொள்வதற்கும் அதையாவதாக மாற்றுமல்ல. விவசாய பயிர்களை உபகரணங்களை கொள்வனவு செய்வதற்கும் உதவியையும் உதவுதற்கும் உதவுதற்கென ரூ. 300 கோடி உடனடியாக விடுவிக்கப்படும் என வரவு செலவுத் திட்டம் தெரிவித்தது. மேலும் இழைய வளர்ப்பு மறைக்கு ஊடாக விருத்தி செய்யப்பட்ட உருளைக் கழங்கு, வாழைப்பழம் மற்றும் அன்னாசப் பழம் போன்ற பழ வகைகளின் உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்கும் உதவி வழங்கப்படும். அதே வேலையில், மூது பிரதான உணவுப் பொருளான அரிசியை உற்பத்தியை செய்து வரும் நெல் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கும் விளைச்சுல்லை விருத்தி செய்து வரும் என போதியளவில் ஊடாக விருத்தி செய்து வரும் நெல் விவசாயிகளுக்கும் வழங்கப்படும்.

இதில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளை பொருளியல் நோக்கு சங்கசைகயின் பெயரே உரிய முறையில் குறிப்பிட்டு மீண்டும் பிரகாரிக்கவோ மேற்கொள்காட்டவோ முடியும்.

மக்கள் விடைவேலி

ஏகாதகை எர்சி ஆரெ எர்விள்லி

People's Bank

Sisu Udana

Give your child a future

மக்கள் வங்கி

சிசு உதான்

எதிர்காலம் எழுதி பின்னைகளுக்கே உரியது

சிசு உதான் கணக்கில் சேமிப்பதன் மூலம் கிட்டும் அனுகூலங்கள்

சிசு உதான் சேமிப்புத் திட்டம் மாணவர்களுக்கு பல அனுகூலங்களை வழங்குகின்றது. உங்கள் பின்னைகளின் சேமிப்புக்கஞ்சிக்கு நாங்கள் உயர் வட்டியை வழங்குகிறோம். சேமிப்பு நிலுவை அதிகரித்துச் செல்லும் பொழுது பின்னைகளுக்கு கவர்ச்சிகரமான பல அன்பளிப்புக்களும் வழங்கப்படவுள்ளன.

பின்வரும் மேலதிக அனுகூலங்களும் கிடைக்கும்:

- இலவசக் காப்புறுதி மற்றும் புலமைப் பரிசில்கள்
- கணக்கு வைத்திருக்கும் பின்னை க பொ த (சாதாரண தர) பரீட்சையில் முதல் அமர்வில் எட்டுப் பாடங்களிலும் அதி விசேட சித்தியைப் பெற்றுக் கொண்டால் ரூ.1000/- விசேட போன்று.
- க பொ த (உயர் தர) பரீட்சையில் முதல் அமர்வில் 4 "A" சித்திகளைப் பெற்றுக் கொண்டால் ரூ. 2000/- விசேட போன்று.